

NEALE DONALD WALSCH

Auteur van de bestseller reeks: *Gesprekken met God.*

Nederlandse vertaling:

De Goddelijke oplossing

De kracht van Zuivere Liefde

DEEL 1

Een nieuw idee

1.

Laten we zeggen, omwille van de discussie, dat de mensheid zonder twijfel kan bewijzen dat God bestaat. Denk je dat je leven op een of andere manier zou beïnvloeden? Zou het, praktische gesproken, een verschil maken?

Laten we, omwille van de discussie, zeggen dat de mensheid onomstotelijk kan bewijzen dat God niet bestaat. Denkt u dat dit uw leven op een of andere manier zou beïnvloeden? Zou het, praktische gesproken, een verschil maken?

Een heleboel mensen hebben die vragen al een hele tijd onderzocht. Zoals, laten we zeggen, miljarden mensen gedurende duizenden jaren.

Ik denk dat het daarom redelijk is om te overwegen dat vragen over God niet triviaal, noch irrelevant zijn. Veel hangt af van wat er over dit onderwerp gezegd wordt.

Als de Paus morgen zou verklaren, bijvoorbeeld, dat hij het mis had over en dat God niet bestaat, zou de emotionele onderbouwing van een groot deel van onze soort tot op het bot worden geschokt.

Als de spirituele leiders van alle andere wereldreligies zouden zeggen dat ze het hier mee eens zijn zou het spirituele leven van 8/10e van de mensheid in puin liggen.

Enquêtes tonen aan dat bijna 85% van de wereldbevolking zich identificeert met een religieuze - en geloven in - een controlerende macht.

En toch...is de wereld een puinhoop. Dus wat maakt het uit of God bestaat of niet?

Er komt een moment in de ontwikkeling van elke soort dat schuchterheid niet langer nuttig is, wanneer meer dan de spreekwoordelijke eenzame stem in de wildernis schreeuwt om gehoord te worden; wanneer het tijd is voor eerlijke vragen.

Terwijl een verwoestend wereldwijd virus, verwoestende raciale onrechtvaardigheid en verwoestende economische ineenstorting de planeet in 2020 hebben geteisterd, is de eerlijke vraag: Als er een welwillende Hogere Macht bestaat, wat is dan het probleem hier? Waarom is het leven op Aarde niet beter?

Misschien is het aanmatigend om een antwoord te suggereren en we willen niet simplistisch zijn, maar zou het probleem kunnen zijn dat we nog geen manier hebben gevonden om een aanknopingspunt te vinden met die Hogere Macht, als die bestaat?

De mensheid kan maar niet tot een collectieve overeenkomst komen over wat God wil, wat God doet, en hoe God het doet.

Er is een enorme ironie hier. Zie je de ironie? Acht van de tien van ons zijn het eens over een Hogere Macht waar we het niet over eens zijn.

We zijn het eens dat Hij bestaat, maar dat is het begin en het einde ervan. Over al het andere, zijn we het helemaal oneens. Eén religie verklaart dit, één religie verklaart dat. Eén cultuur zegt dit, één cultuur zegt dat. Eén persoon beweert dit, één persoon beweert dat...

Luisteren we naar de priester, naar de imam, naar de rabbi, naar de minister? Luisteren we naar de woorden van de priesteres, de predikant, de pastoor, de monnik? Volgen wij het voorbeeld van de Zuster, van de Broeder, van anderen in Heilige Orden?

Zou het kunnen dat wat ieder van hen zo zeker weet, slechts wishful thinking is, en dat er geen "God" is? Of...

OF...

... zou wat we zeggen te weten over God gewoon onnauwkeurig zijn ?

Dit is wat ik het God Dilemma ben gaan noemen.

Doet iets van dit alles ertoe? Ik denk van wel. In feite, ik weet dat het dit doet. Het doet er toe omdat het ons niet in staat stelt om de kracht van de God waarin we zeggen te geloven te gebruiken als een middel om de wereld op te bouwen waarin we zeggen te willen leven.

Maar nu is er hoop. Omdat genoeg mensen zoals jij genoeg vragen stellen, vragen als deze, hebben we voldoende kans om dit om te draaien en het leven eindelijk te laten werken.

We kunnen een antwoord op dit dilemma produceren. We kunnen "de Goddelijke Oplossing" omarmen. Oh, en tussen haakjes, dit is niet wat de meeste mensen die deze drie woorden tegenkomen zouden denken dat het is.

2.

Laten we beginnen met af te spreken dat wat mensen geloven over God en over het leven belangrijk is.

Sommige mensen zeggen dat onze ideeën over dit alles niet meer zijn dan, op zijn best, mentale oefeningen, en dat we verder moeten gaan met wat echt belangrijk is. Dat klinkt misschien allemaal goed, behalve dat wat echt belangrijk is voortkomt uit wat we geloven.

Als we hier diep naar kijken, zien we het volgende: overtuigingen creëren gedrag, gedrag creëert ervaring, ervaring creëert realiteit. En de realiteiten die we hebben gecreëerd uit ons geloof over God en over het leven, is geen mooi plaatje.

We hebben het over een soort die toestaat dat 1,7 miljard van haar leden hun hele leven zonder een druppel schoon water moeten leven; dat zich niet lijkt te storen aan het feit dat 1,6 miljard mensen nog steeds geen elektriciteit hebben; dat men de andere kant op kijkt als 2,6 miljard niet beschikken over toiletten; dat toestaat dat elk uur meer dan 650 van haar kinderen sterven van de honger. Overall op deze planeet waren er gewapende conflict gedurende 92 procent van de geregistreerde geschiedenis. Elke 40 seconden pleegt een mens zelfmoord. In 2017, werden er iets minder dan 465.000 van ons vermoord. Tel de aantallen in deze statistieken op en je krijgt een vrij goed idee van hoe goed onze soort het als beschaving doet.

En als je denkt dat onze ideeën over God weinig met dit alles te maken hebben, denk dan nog maar eens na. Tachtig procent van het burgerlijk recht in de meeste landen van Europa en het Westen is gebaseerd op de Canonieke Wet. Met andere woorden, de leer van een godsdienst.

Dan zijn er onze dagelijkse culturele gedragingen, de beslissingen en de keuzes die we maken. Ook deze zijn gebaseerd op onze meest heilige overtuigingen over wie we zijn in relatie tot elkaar, en over hoe het leven zou moeten werken.

Het resultaat: zelfs de mensen die geen deel uitmaken van de statistieken die ik hier heb gepresenteerd zijn te vaak ongelukkig. Mensen hebben het moeilijk. Velen voelen zich niet op hun gemak en ervaren onrust in hun dagelijks leven. Te veel, in feite, voor een maatschappij die zichzelf wijsmaakt dat ze een geavanceerde beschaving is.

Niemand wil het zo. De meeste mensen verlangen diep naar vrede, veiligheid, kansen, voldoende, stabiliteit, en alle gezondheid, geluk, vreugde en liefde die we in een mensenleven kunnen proppen. Toch lijken we totaal niet in staat om deze resultaten te produceren op een consistente basis voor slechts het kleinste percentage van ons.

En het is niet alsof we vorige week pas begonnen zijn met proberen. We proberen het al 50 millennia. Zonder succes.

Vraagt iemand waarom? Of meer terzake, waarom vraagt niemand waarom?

Misschien zijn we bang om te twijfelen aan de basisovertuigingen die ten grondslag liggen aan onze spirituele opvattingen. Of misschien zijn we bang dat iemand ons hoort twijfelen aan die overtuigingen.

Het grootste dilemma van de mensheid met betrekking tot God is niet of mensen denken dat er wel of niet een God is, maar wat zij die denken dat er een God is, aanhouden als hun overtuiging over God.

Als we werkelijk een Geavanceerde Beschaving zijn, met hoofdletter G, hoofdletter B, waarom dan... echt, waarom dan... is het leven op Aarde zoals het is? En als we niet zo geavanceerd zijn als we denken te zijn, is er dan iets wat we kunnen doen om onze vooruitgang te versnellen als soort, en als een individueel lid van die soort?

Ja.

We zouden met één duidelijke, overkoepelende en algemeen aanvaarde overtuiging kunnen komen over die Hogere Macht.

Zo'n overtuiging kan de mensheid verenigen binnen het kader van één theologische, filosofische en emotionele ethiek en dit zou buitengewoon krachtig kunnen zijn om ons collectief disfunctioneel en wederzijds zelfvernietigend gedrag te beëindigen.

Het eens worden over een gezamenlijk omarmde verklaring over God kan niet zo moeilijk zijn, en het kan niet dringender zijn, gezien de richting waarin onze wereld gaat.

Wat interessant is, is dat duizenden mensen duizenden gemeenschappelijke geloven aanhouden over duizenden andere dingen. We zijn tot conclusies gekomen over enkele van de grootste mysteries die de mensheid ooit is tegengekomen. Maar met al onze genialiteit, al onze vindingrijkheid en intelligentie, en ondanks onze evolutionaire vooruitgang, lijken we niet eens in de buurt te komen van een gemeenschappelijke overtuiging over het allerbelangrijkste aspect van het leven.

Is de waarheid hierover echt zo onkenbaar?

Is het juist om te zeggen dat "de wegen van de Heer mysterieus zijn"?

Ik denk van niet. We hebben ze zeker als onkenbaar ervaren, maar dat is niet omdat het onmogelijk is om er meer over te weten te komen. Het is eerder omdat we niet proberen met onze geest open, in plaats van gesloten. Met onze harten verbonden, in plaats van losgekoppeld. Met de stem van onze ziel versterkt door een gemeenschappelijk verlangen, in plaats van gedempt door onze collectieve angst voor onaanvaardbare en ontoelaatbare antwoorden.

Het goede nieuws is dat we, na 50 millennia, eindelijk het punt in onze evolutie hebben bereikt waar we slechts één stap verwijderd zijn van de oplossing van het God Dilemma.

Het slechte nieuws is dat de oplossing kan vereisen dat we, en misschien zelfs (houd je adem in) sommige van onze meest heilige overtuigingen, waar we ons aan vastkluisterden voor een lange, lange tijd, moeten loslaten.

3.

Van geloof veranderen is niet iets wat mensen gemakkelijk of snel doen.

Het kostte de katholieke kerk 359 jaar om toe te geven dat Galileo Galilei gelijk had toen hij durfde te beweren dat onze planeet niet het middelpunt van het heelal was en om zijn excommunicatie ongedaan te maken. Maar de mensheid kwam eindelijk tot bezinning.

Het kostte de medische wereld meer dan een halve eeuw om toe te geven dat de Hongaarse arts Ignaz Semmelweis in 1847 gelijk had toen hij durfde voor te stellen dat als artsen hun handen steriliseerden met een ontsmettingsmiddel voordat ze van de ene medische handeling naar de volgende gingen, infecties (en kindersterfte) sterk zouden verminderen en dat we onze blindheid voor het bestaan van ziektekiemen moesten omkeren. Maar de mensheid is eindelijk tot bezinning gekomen.

Het verbazingwekkende werk dat is verricht bij het in kaart brengen van het menselijk genoom zou niet mogelijk zijn geweest zonder Barbara McClintock, wiens werk als geneticus aanvankelijk niet werd aanvaard door de wetenschappelijke gemeenschap, die haar vertelde dat haar ontdekking van het bestaan van springende genen - DNA-sequenties die zich tussen het genoom voordoen, niets meer was dan "junk DNA". In 1983 kreeg zij een Nobelprijs, omdat het belang van haar werk werd erkend. De mensheid kwam tot bezinning nadat ze zich realiseerde dat ze "gelijk" had over wat iedereen zei dat ze "fout" was.

Deze lijst kan nog wel even doorgaan, deze opsomming van degenen die het fout hadden - en die we uiteindelijk eerden als degenen die het goed hadden. Ik heb mijn eigen manier bedacht om de mensen op deze lijst te beschrijven. Ik noem ze Ideeën-helden.

Het woordenboek definieert heldendom als "grote moed," en ik denk dat het grote moed vergt om een publieke verklaring af te leggen over iets waarvan men van tevoren weet dat honderden, misschien duizenden (en misschien zelfs miljoenen) het er niet mee eens zijn.

Dankzij Ideeën-helden zijn we het er eindelijk over eens dat ziektekiemen bestaan, dat springende genen bestaan, en dat vele andere dingen die we vroeger niet geloofden waar zijn, zo waar blijken te zijn als maar mogelijk is.

Maar wat is waar over God? Ah, terug naar het dilemma. De uitdaging om hier consensus te bereiken is dat er meer dan één vraag op tafel ligt, en dit is wat het onze soort zo moeilijk heeft gemaakt om tot een collectieve overeenkomst te komen.

Er is niet alleen de vraag of er een Hogere Macht is, maar - als die bestaat, waar die Hogere Macht uit bestaat? Wat is Zijn essentiële aard? Wat zijn Zijn attributen, Zijn bepalende eigenschappen, Zijn kenmerken? Wat is Zijn verlangen? Heeft het zelfs verlangens? Wat is het nut ervan? Kan het zelfs "gebruikt" worden?

4.

Zal het stellen van vragen over God niets anders doen dan uitnodigen tot nog meer intellectuele excursies die ons uiteindelijk precies brengen waar we nu zijn? Zal er nog steeds een wereld zijn die verdeeld en onbeslist is over een Hogere Macht en over over al het andere?

Het antwoord is ja, als we onszelf toestaan tevreden te zijn met dezelfde antwoorden die we al eerder hebben bedacht. Maar wat als we met andere antwoorden zouden komen, gedurfde antwoorden? En wat als we onszelf zouden uitnodigen om dat doelbewust te doen?

Dit is precies hoe de wetenschap verbazingwekkende ontdekkingen heeft gedaan. Dit is hoe geneeskunde wonderbaarlijke genezingen heeft voortgebracht. Dit is hoe technologie ongelooflijke uitvindingen heeft geproduceerd.

Is er een reden waarom we hebben besloten dat dit een zonde is? Misschien wel als het gaat om theologie? Het woord "theologie" wordt gedefinieerd als de studie van God, niet als de enige echte, vaste en definitieve waarheid over God. Dus zouden we er goed aan doen dit verder te bestuderen. Waarom zijn bepaalde mensen in religieuze gemeenschappen theoloog geworden als ze vonden dat er niet meer te weten of uit te leggen was over God?

We zien dat mensen als Franciscus van Assisi, Catharina van Siena, Thomas van Aquino, Martin Buber, Hildegard van Bingen, Ibn Arabi, Julian van Norwich, Judith Plaskow, de Afrikaanse theologen Bolaji Idowu, John Mbiti, Kwesi Dickson, en vele anderen van vele tradities hebben gevoeld dat er meer te bestuderen en te zeggen was over God.

Wat als wij theologen zouden worden en zelf diep zouden gaan kijken om te zien of er een nog niet wijdverbreid begrip van de term "Hogere Macht" zou kunnen zijn? Wat als dit alles zou kunnen verduidelijken?

Is de mensheid wel ontvankelijk voor zo'n mogelijkheid? Of zijn we zo gesloten dat zelfs een suggestie om een onderzoek naar de hoogste waarheid toe te staan buiten de grens van het orthodoxe niet wordt getolereerd? Is dit waartoe wij zijn gekomen?

Ik ga suggereren dat dit niet is wie we zijn, maar dat de beperkingen die we aan ons denken hebben opgelegd, een dwaling hebben veroorzaakt. Ik stel voor dat het bedenken van één enkel overkoepelend begrip over God het beste zou kunnen zijn dat de mensheid ooit voor zichzelf heeft gedaan. Voor hen die vandaag geloven in een Hogere Macht, voor hen die vandaag niet geloven in een Hogere Macht en voor hen die op de dag van vandaag twijfelen voorspel ik dat het voordeel gunstig gelijk zou zijn. Maar wat we nu nodig hebben zijn enkele Ideeën-Helden. Zou jij er een van kunnen zijn?

Ideeën-helden zijn niet alleen degenen die met revolutionaire - en op sommige momenten totaal onaanvaardbare ideeën komen, maar ook degenen die bereid zijn om te luisteren naar nieuwe ideeën van anderen en ze volledig te onderzoeken.

Ideeën-helden hebben de moed om sommige van hun vooropgezette ideeën in twijfel te trekken - vooral oude ideeën over God en het Leven en Elkaar.

Ideeën-helden bezitten de moed om de grens van zekerheden over te steken naar het Territorium van Mogelijkheden.

Ik denk dat het belangrijk is - heel belangrijk - dat we dat vandaag doen.

Waarom? Omdat als er een Hogere Macht is en we deze gewoon niet effectief gebruiken, zou dat dan geen schande zijn? Zou dat geen vreselijke verspilling zijn?

5.

Ik ga hier een beetje onorthodox zijn en afwijken van de manier waarop normaal gesproken boeken worden geschreven, omdat er tijdens het schrijven hiervan iets gebeurde dat de hele richting van het verhaal veranderde.

Mijn vrouw Em kwam de kamer binnen toen ik dit hoofdstuk aan het schrijven was en zei iets dat me abrupt onderbrak. Ze wist natuurlijk waar ik mee bezig was, want we hadden er over gesproken. En ze zei toen ze binnenkwam: "Ik had net een idee. Wat als ieder van ons zijn eigen religie kon creëren? Hoe zou onze religie eruit zien? En hoe zou het eruit zien als iedereen die religie volgde?"

Daarna heb ik tien minuten uit het raam zitten staren. Wat een intrigerend idee. Wat een idee om op tafel leggen. Als jij verantwoordelijk diensthoofd van het universum was en je kon je zin krijgen, wat zou jouw manier van organiseren dan zijn?

Wat zou jouw religie onderwijzen? Wat zouden de organiserende principes zijn? En hoe denk je dat het eruit zou zien als iedereen in de wereld jouw religie zou volgen?

Oké, geniet hier maar van. Laat het je niet belasten, laat het je gewoon intrigeren. Als je je eigen religie begon, hoe zou je dan de meest gestelde vragen beantwoorden die mensen hebben over een Hogere Macht? Wat zou zijn essentiële aard zijn en zijn verlangen? Wat zou zijn nut zijn?

Terwijl je hierbij stilstaat wil ik met je delen dat volgens mij het mogelijk is dat we het allemaal eens kunnen worden over één idee over God dat de hele de hele mensheid zou kunnen omarmen.

Ik denk dat een besluit om zo'n idee te omarmen (een idee dat ik de Goddelijke Oplossing noem) die laatste stap zou zijn waar ik eerder over sprak die ons zal verheffen tot het niveau van een echt geavanceerde beschaving. Het idee zelf? Het enige concept of verklaring die omarmd zou kunnen worden door mensen van elke cultuur, overal op de planeet? Dat is misschien wat moeilijker te raden. Zullen we een hypothese maken?

6.

Ter ondersteuning van een voortdurende verkenning in het Gebied van Mogelijkheden, ga ik werken met de aanname dat een Hogere Macht bestaat. Ik ben duidelijk dat dit niet een veronderstelling is waar iedereen het mee eens is, maar het is een "hypothetische" stelling die het mogelijk maakt om verder te gaan - zoals een wetenschapper een onbewezen als onderdeel erin verwerkt bij het starten van een experiment.

Met bijna 85% van de mensen die geloven dat een Hogere Macht bestaat, lijkt het een goede plaats om te beginnen met het zoeken naar één enkel verenigend concept, een ethiek, of beginsel verklaring principe dat de hele wereld zou dienen. Ik ga opnieuw suggereren dat de reden dat onze wereld zo gevuld is met problemen, lijden, onrust en ongelukkigheid is dat we gewoon niet in staat zijn geweest om ons rond zo'n concept te scharen. We kunnen gewoon niet eens tot een collectieve overeenkomst komen over de Hogere Macht die ons in staat zou stellen om er effectief gebruik van te maken.

Dat, in één zin, is het God Dilemma. En de belangrijkste reden dat we geen overeenstemming kunnen bereiken is dat de meerderheid van de mensen gewoon niet duidelijk is over wat de Hogere Macht is, of hoe het werkt. Om eerlijk te zijn, dit is volkomen begrijpelijk. Niet veel mensen hebben een cursus gevolgd in alomvattende theologie, ingeschreven in een klas in praktische metafysica of in een hogeschool voor Toegepaste Energetica.

Maar wat als we zo'n cursus, zo'n les, of zo'n school niet nodig hebben? Wat als we elk alleen maar naar ons hart hoeven te luisteren? Als we dat deden, voorspel ik dat we allemaal zouden besluiten dat God niets mysterieuzer is dan, mag ik het voorstellen? - Pure Liefde.

Ik merk dat ik wil zeggen dat iedereen die ooit heeft ervaren wat ze voelen als een directe verbinding met de energie van het Goddelijke precies weet waar ik het over heb. Ik denk dat ze het er niet mee oneens zouden zijn dat God, in één uitdrukking, Pure Liefde is.

Ik suggereer hier dat wat de meeste mensen "God" noemen, niet een groter-dan-leven "persoon" is, maar eerder een zelfbewuste, zelfvoorzienende energie die elke fysieke vorm kan aannemen die hij wenst. Het kan verschijnen als een entiteit net als wij (of elk ander bewust wezen in het universum), maar het is veel meer, veel groter dan dat. En wanneer de energie die ik zojuist heb beschreven door iemand van ons wordt projecteerd op een ander van ons, kan het gevoeld worden.

Met dat als mijn kader, zal ik op deze pagina's het woord "God" gebruiken als steno voor deze energetische uitdrukking. Dus beschouw alstublieft de woorden God, Zuivere Pure Liefde, Hogere Macht en Energie hier als onderling verwisselbaar.

Ik wil nu voorstellen dat Zuivere Liefde de meest regulerende, invloedrijke, en effectieve creatieve kracht in het universum is. Nu denk ik dat het eerlijk is te zeggen dat sommigen zouden zeggen: "Werkelijk? Is dat alles wat deze "intellectuele excursie" ons gaat bieden?"

Is dat de omvang van het zogenaamde 'nieuwe antwoord' waar we hier mee op de proppen durven te komen? God is pure liefde? Wow, Grote Openbaring." Maar wacht. Er is hier meer dan je op het eerste gezicht zou denken. Het is allemaal hypothese, zeker, maar wat als - zoals andere ideeën die in eerste instantie werden verworpen omdat ze zeiden dat ze helemaal verkeerd waren, dit idee helemaal juist blijkt te zijn? Goed? Zou het dan eindelijk goed komen tussen alle mensen in onze wereld?

Liefde is een eenvoudig, zelfs nederig woord dat we op deze planeet gebruiken om te beschrijven wat misschien niet zo'n eenvoudige, nederige energie is. Ik ga suggereren dat het een bepaald soort energie is dat krachtiger is dan we ons volledig realiseren.

Door de eeuwen heen, is het gebruik van liefde te vaak gezien als te naïef om enige echte waarde te hebben als een creatieve kracht. Het kan ons misschien beter laten voelen, maar het helpt ons niet beter te creëren.

Tenzij... tenzij er echt meer is dan je op het eerste gezicht zou denken; meer dan het simpele delen of uiten van zachte gevoelens. Tenzij pure liefde een energie is. Niet alleen een leuk idee, een lieve gedachte... De woorden die we gebruiken in de menselijke taal om te verwijzen naar een energetische projectie met een vibratie zo specifiek, zo bijzonder, en zo krachtig dat het andere energieconfiguraties beïnvloedt waardoor het deze vaak kan veranderen, en niet zoals het gieten van warm water over een ijsblokje.

7.

Ik vermoeden dat de woorden Pure Liefde zo dicht komen als woorden in aardse talen kunnen komen om de Signatuur Vibratie van de Kosmos te beschrijven, en hoe het voelt. Als dat zo is, dan zouden we de uitdrukking "God is Pure Liefde" kunnen gebruiken om deze beschrijving in één korte zin te vatten die de Godheid beschrijft. Zou dit de gezamenlijk gekoesterde gedachte kunnen zijn die vrijwel elke persoon die in God gelooft gemakkelijk zou kunnen omarmen? En zou de kracht van ons om dit gezamenlijk te omarmen een enorme positieve expansieve energie produceren, en dus, een opmerkelijke impact op onze wereld?

Een ogenblikje, een ogenblikje, zullen sommigen zeggen. We hebben dit idee al gezamenlijk! Er is bijna geen mens op de wereld die het er niet mee eens zou zijn dat God Liefde is.

Dat is de Grote Openbaring????

Nou, ja en nee. Vele prachtige leraren en boodschappers door de jaren heen hebben die waarheid aan ons doorgegeven. Marianne Williamson's prachtige boek 'Een terugkeer naar Liefde' is een briljant voorbeeld.

De "Grote Openbaring" die ik aanbied zou zijn dat God 'Pure Liefde' is. Ik blijf volhouden om die twee woorden samen te voegen, omdat dat een bijzonder soort liefde is die niets in ruil wil en nodig heeft. Nu, kunnen we geloven in een Hogere Macht als deze? Is dit de oplossing van God?

Als we dit idee over God accepteren, kunnen we het dan gebruiken om een globale ethiek te vormen die we kunnen toepassen op onze dagelijkse politieke, economische, sociale en spirituele interacties op Aarde? Ik zeg dat we dat kunnen. Ik weet dat we volledig in staat zijn, als individuen en als soort om pure liefde als onze gouden standaard te gebruiken bij het maken van beslissingen over hoe hoe we ons willen gedragen en wat we willen creëren op onze planeet.

De oplossing van het God Dilemma kan eenvoudiger zijn dan we denken. Het kan zo eenvoudig zijn als het stellen van een simpele vraag op kritieke momenten in onze besluitvorming: Voelt het aan als pure liefde die wordt uitgedrukt?

De uitdaging zal zijn dat mensen ervoor gekozen hebben om Zuivere Liefde te ervaren op vele verschillende manieren. Bijvoorbeeld...

- Als we horen van een man die in een stoel wordt vastgebonden en 2.000 volt elektriciteit door zijn lichaam krijgt als straf voor wat hij gedaan heeft, voelt dat aan als Pure Liefde die wordt geuit?

- Als we horen dat sommige mensen niet mogen stemmen, niet mogen autorijden, niet naar school mogen gaan, of een bepaalde baan niet mogen hebben, omdat ze niet mannelijk zijn, voelt het dan alsof er Zuivere Liefde wordt geuit?

- Als we horen dat de huur van een appartement, of de aankoop van een bruidstaart, of het afgeven van een huwelijksvergunning, geweigerd is aan een koppel omdat ze van hetzelfde geslacht zijn, voelt het dan als pure liefde die wordt uitgedrukt?

Nu zijn er mensen die ja zouden zeggen op sommige van deze vragen. Zij zouden zeggen dat het hun zuivere liefde voor God is die deze acties gemotiveerde. In feite, zijn er mensen die zouden zeggen dat God deze dingen heeft bevolen.

We worden dus geconfronteerd met een flagrante paradox. We zien dat wat sommige mensen zeggen dat wat God doet helemaal niet hetzelfde is als wat sommige mensen zeggen dat God's eigen zoon heeft heeft aanbevolen. Hij noemde het de Gulden Regel.

En wat als de nieuwe collectieve overeenkomst van onze soort voor ons was om daadwerkelijk de Gouden Regel na te leven, en anderen alleen dat aan te doen wat we zelf zouden willen? Zou dat werken? We weten het niet. We hebben het nog nooit geprobeerd. Het kan de Gouden Regel zijn, maar we hebben blijkbaar besloten dat het niet de gouden standaard voor ons eigen gedrag zal zijn.

8.

Er is een reden waarom we verbazingwekkend genoeg niet in staat zijn geweest vrede te creëren, en alle gezondheid, geluk, vreugde en liefde die we in een mensenleven kunnen proppen voor meer dan een klein percentage van de mensheid.

Zou het kunnen zijn dat we het centrale ingrediënt missen?

Wat ik hier voorstel is dat het ons zou dienen om dieper in te gaan op het gevoel dat Pure Liefde heet. Ik zal nog verder gaan. Ik stel voor dat we eigenlijk voor een gloed'Nieuwe Definitie' van God durven gaan. Laat me dat benadrukken, want het kan makkelijk voor u zijn om er gewoon aan voorbij te gaan als je door je lezing hier gaat. Het smeekt om benadrukt te worden, want het was geen kleine suggestie, niet een alledaags voorstel. Ik geloof dat het, in feite, die ene stap is waar ik het over had, die onze hele beschaving zou kunnen verheffen. Dus... opnieuw de suggestie opnemen?

Creëer een gloed-nieuwe definitie van God.

Ik nodig ons uit om God te definiëren als het gevoel dat Pure Liefde heet.

Ik realiseer me dat dit hier op een eenvoudige manier wordt geformuleerd, maar misschien is dat precies wat nodig is. Dit zou wel eens revolutionair kunnen zijn. Of, op zijn minst, nieuw en verstrekkend. Sommige mensen zouden God beschrijven als een entiteit; een super wijze, ongelooflijk krachtige, een altijd aanwezige entiteit. Anderen zouden de Hogere Macht definiëren als een energie die alles wat is, heeft voortgebracht en blijft voortbrengen. Maar de meeste mensen zeggen meestal niet, "God is een gevoel."

Ze kunnen zeggen dat God gevoelens creëert, of dat een ervaring van God een heerlijk gevoel geeft, maar het wordt niet algemeen gezegd of onderwezen dat wat God is, een gevoel zelf is. Maar als we zouden besluiten om allemaal Ideeën-helden te zijn en onszelf toestemming zouden geven om voor te stellen dat God pure liefde is (niet gewoon liefde, maar pure liefde - en er is een enorm verschil, wat deze definitie spiritueel revolutionair maakt), zouden we misschien de scheiding opheffen tussen mensen die geloven dat God bestaat en mensen die zeggen dat God niet bestaat.

Vrijwel iedereen op Aarde zou het ermee eens zijn dat Zuivere Liefde bestaat.

De meeste moeders ervaren pure liefde voor hun pasgeborene. Wanneer ze die baby in hun armen wiegen, hebben ze puur lief, zonder er iets voor terug te verlangen.

De meeste mensen ervaren pure liefde als en wanneer ze aan het bed van een stervende ouder zitten. Of een echtgenoot. Of een kind. Wanneer zij de hand van hun geliefde vasthouden, hebben ze geen behoefte aan iets terug krijgen.

Om naar een lichter voorbeeld te gaan, ik heb mensen pure liefde zien ervaren wanneer zij een dier aaien. Zij willen en hoeven er niets voor terug.

Misschien heb je dit soort liefde in je leven geuit. Misschien heb je het ontvangen van een ander. Eerlijk, een paar zullen zeggen dat ze het nooit hebben ervaren, maar bijna iedereen kan erkennen dat het bestaat. Inderdaad, het is omdat ze het door anderen uitgedrukt hebben gezien dat velen ernaar verlangen het zelf te ervaren.

Misschien hebben we, in de verkenningen hier, per ongeluk bedacht wat gemakkelijk en snel de gemeenschappelijke noemer van de mensheid kan worden, een overkoepelend en collectief idee van God dat de hele soort kan omarmen. Wat denk jij? Is deze definitie van God te eenvoudig om daadwerkelijk te worden toegepast?

Het wordt zeker ingewikkeld als we bedenken, zoals hier is opgemerkt, dat veel mensen op veel verschillende manieren over Pure Liefde hebben gedacht. Dus, als ik ga voorstellen om onze definitie van God te veranderen moet ik heel duidelijk zijn, heel precies zijn over wat de woorden 'Pure Liefde' precies betekenen, wat de totale nuance is, als ik de term gebruik. Ik zal hier een paar woorden meer gebruiken.

Voor mij betekent Zuivere Liefde dat in de uitdrukking ervan niets is bedoeld, verwacht, of nodig is als tegenprestatie voor het zelf. Zuivere Liefde is een daad van onbaatzuchtigheid. Het is gebaseerd op het bewustzijn van het zelf dat het niets nodig heeft of moet eisen om volmaakt gelukkig te zijn. Het is een vreugdevol resultaat van het besluit om je leven te leiden zonder ooit de intentie te hebben van een negatieve uitkomst of energie ervaren door de ontvanger. Hierin is het de toekenning van totale vrijheid aan de ontvanger van deze liefde om te reageren op elke manier die hij/zij wenst.

De afbakening hier is dat wanneer je van iemand houdt voor de pure schoonheid van de expressie, het wonderbaarlijke ervan, de volmaakte vreugde ervan, dit het geluk brengt om die energie binnenin je te voelen gloeien en uit te zenden, dan ben je puur aan het liefhebben. Als je op zoek bent om iets terug te krijgen als beloning voor het sturen van liefde, dan hou je niet van iemand anders, je houdt van jezelf, en gebruikt gewoon een ander als middel om dat te doen. Ik vraag me nu af: Als er een God is, hoe denk je dat het is dat God liefheeft?

9.

Ik heb begrepen dat onze planeet is ontstaan uit de energie die ik God noem, en alle levensvormen erop. Evenzo, het hele universum. Men kan dit proces "evolutie" noemen door "natuurlijke selectie" als men dat wil, maar evolutionisme gaat niet in op de kwestie van de Eerste Oorzaak. Kortom, het feit dat evolutie als een proces bestaat, betekent niet, ipso facto, dat God niet bestaat. God had net zo goed "evolutie" kunnen gebruiken als ieder ander middel om het heelal te scheppen.

En mijn idee is dat deze zelfbewuste Bron er niets voor terugvraagt, omdat hij zijn energie op deze manier heeft uitgedrukt. Dus, voor mij is dit de manier waarop God liefheeft zonder verplichtingen. Ik bedoel, geen verplichtingen welke dan ook. Geen eisen, geen "doe-dit-en-doe-dat-niet" richtlijnen, geen mijn-weg-of-de-snelweg edicten.

Het is gewoon een idee dat ik heb. Het geeft me een goed gevoel om op deze manier over God te denken. Ik zou het allemaal verkeerd hebben, maar als ik naar de nachtelijke hemel kijk op een onbewolkte nacht en gewoon een glinsterend bladerdak in me opneem... en als ik denk aan de duizenden, nee, miljoenen plaatsen waar intelligent leven moet bestaan... vind ik het moeilijk te geloven dat de Ontspringende Bron iets terug wil en eist van elk van de triljoenen voelende wezens in die miljoenen glinsterende huizen, en ze aan eisen moeten voldoen OF hun niet-fysieke leven in onbeschrijflijk lijden doorbrengen... voor altijd.

Als mensen de boel zouden runnen, zou ik zo'n opzet kunnen zien. Maar God? Een Godheid zo prachtig dat hij het bladerdak heeft geschapen waar ik naar kijk, wil en beveelt iets van mij voor het plaatsen van mij hier - waar ik niet eens vroeg om geplaatst te worden?

Dit is echt een adembenemende plek, deze bol die Aarde heet. De aarde is oogverblindend schitterend in zijn schoonheid, verbijsterend overvloedig met grondstoffen, hartverwarmend gastvrij voor een evoluerende soort. We zouden hier een utopia kunnen hebben. We hoeven alleen maar voor elkaar te zorgen, en voor ons huis. We hebben besloten dat niet te doen.

Zorgen voor elkaar en voor onze planeet is iets waar we duidelijk hulp bij nodig hebben. Het is duidelijk nog niet natuurlijk voor ons, ongetwijfeld omdat we net uit de vroegste stadia van onze ontwikkeling komen als een wezens met gevoel.

Toch beginnen we een nieuwe richting in te slaan in ons evolutieproces.

Sommige landen op aarde zijn gestopt met het opzettelijk doden van mensen... om mensen te leren dat mensen opzettelijk doden niet oké is. Zij hebben de doodstraf afgeschaft, een middel waarvan het gebruik gerechtvaardigd werd door een Oude Definitie oog-voor-een-oog idee van God, omdat ze besloten hadden dat een van de meest geavanceerde geesten onder ons (Albert Einstein) iets op het spoor was toen hij de zei dat een probleem niet kan worden opgelost met dezelfde energie die het heeft gecreëerd.

We hebben ook andere stappen ondernomen, die ons kunnen brengen in de richting van die meer Geavanceerde Beschaving waar we het eerder over hadden.

Sommige samenlevingen hebben besloten dat vrouwen dezelfde rechten en privileges als mannen moeten hebben. Sommige samenlevingen hebben verklaard dat mensen die van elkaar houden met elkaar moeten kunnen trouwen, ongeacht hun seksuele voorkeur.

Sommige samenlevingen hebben ervoor gekozen om iemands huidskleur te negeren bij de toepassing van hun wetten. Dus we komen er wel.

We zijn er nog niet, maar we komen er wel. En onze volgende stap is om de God oplossing te omarmen. We kunnen dit doen door opnieuw te beslissen en het collectief eens te worden over Wie en Wat God is, en samen te onderzoeken Wanneer en Hoe deze Hogere Macht werkt. Dan kunnen we onze uitdagende en moeilijke menselijke relaties vanuit een heel ander perspectief benaderen, en sommige van de problemen die we hebben gecreëerd laten verdwijnen. Misschien wel allemaal.

Zelf veroorzaakte problemen zouden niet de vloek van een Geavanceerde Beschaving moeten zijn. Geavanceerde Beschavingen gaan verder dan dat. De oplossing die hier wordt voorgesteld - een 'Nieuwe Definitie' Benadering- gaat over meer dan het herdefiniëren van God als Pure Liefde. Het gaat over een hele nieuwe manier van leven die voortkomt uit deze 'Nieuwe Definitie'.

Je zult je herinneren dat ik hier heb gezegd dat het oplossen van het God Dilemma kan vereisen om enkele basisideeën die we hebben over God en over het leven te veranderen. Het zal zo zijn.

Je herinnert je misschien ook dat ik zei dat er meer is dan je op het eerste gezicht zou denken bij het idee om God te herdefiniëren als pure liefde. Dat is ook zo.

Je gaat nu op deze pagina's een heel andere manier vinden van het gebruik van de Hogere Macht waarvan zovelen van ons zeggen dat die zeker moet bestaan. Het is een alternatieve manier van het leven te benaderen. Dit is een methode die veel mensen nog nooit serieus hebben overwogen.

Deze nieuwe manier kan de wereld veranderen. Hypothetisch, natuurlijk. We zouden moeten proberen om het te zien. Wil je dat doen? Wil je het op zijn minst eens proberen?

Aha, je bent een Idee-Held.

10.

Er is een nieuwe manier om de energetica van Gedachte en Emotie te gebruiken die God als Zuivere Liefde krachtig en doelgericht in beeld kan brengen.

Deze nieuwe manier houdt in dat je het ene element verwisselt voor het andere. Het verandert wat een heilige benadering is geweest van persoonlijke groei en zelfontplooiing; een benadering die ons al vele jaren wordt aangemoedigd te gebruiken.

Je hebt misschien gemerkt dat het meeste onderwijs over zelfontplooiing zich concentreert op het veranderen van ons denken. Het woord 'gevoel' wordt lang niet zo vaak genoemd als het woord 'gedachte' bij het beschrijven van het mechanisme waarmee metafysica effecten en uitkomsten genereert in onze fysieke wereld.

Een man genaamd James Allen produceerde een klassieker over dit onderwerp, een literair essay dat hij titelde 'As a Man Thinketh'. Het werd gepubliceerd als een boekje in 1903 en is voor meer dan honderd jaar standaard lectuur in de beweging voor zelfontwikkeling.

Ik ga een artikel citeren dat ik op Amazon.com vond, omdat het illustreert waar ik het nu over heb met betrekking tot de meest aanbevolen manier om ons leven te verbeteren. In de recensie stond dat het werk door Allen werd beschreven als 'handelend over de kracht van gedachten, en in het bijzonder over het gebruik en de toepassing van gedachte tot gelukkige en mooie zaken'.

Allen heeft geprobeerd het boek eenvoudig te maken, zodat iedereen het gemakkelijk kan begrijpen en volgen en de methodes die het adviseert in praktijk kan brengen. Het laat zien hoe, in zijn eigen gedachtenwereld, ieder mens de sleutel heeft tot elke toestand, goed of slecht, die zijn leven binnenkomt, en dat hij door geduldig en intelligent om te gaan met zijn gedachten, zijn leven en zijn omstandigheden kan veranderen." Kortom, het boek gaat over wat Allen noemt "de juiste toepassing van gedachten".

Er zijn natuurlijk ook veel andere boeken over dit onderwerp. Enkele van de beter bekende in dit genre zijn *The Power of Positive Thinking* door Rev. Dr. Norman Norman Peale, *Psycho-Cybernetics* van Dr. Maxwell Maltz, *Think and Grow Rich* van Napoleon Hill, *De magie van het grote denken* door David J. Schwartz, en *Verander je Gedachten, Verander je Leven* van Dr. Wayne Dyer. Ik ga nu niet suggereren dat die boeken niet waardevol zijn. Ik las Mr. Allen's boek 50 jaar geleden en het veranderde mijn leven. Ik las Dr. Peale's boek en het deed me zweven. Ik kende Wayne Dyer persoonlijk, en hij inspireerde me met zijn aanwezigheid.

Veel andere mensen hebben de geschriften gelezen die ik hierboven heb genoemd, en andere boeken als deze, een geweldige hulp bij het vinden en gebruiken van een middel om hun leven te verbeteren. Maar wat ik hoop dat je opnieuw zal opmerken is dat deze teksten zich vooral richten op de gedachten die we het vaakst hebben. Ik maak dit punt met een reden. Ik ga hier suggereren dat het de emoties zijn, dat emoties die we creëren met onze gedachten krachtiger instrumenten zijn dan de gedachten zelf vooral omdat emoties gedachten in beweging zetten.

Misschien is dit het punt dat andere boeken probeerden te maken, maar ik denk dat veel meer aandacht kan (en zou moeten) gaan naar de emoties die we kiezen als de eerste plaats waar we moeten kijken. Ik stel vast dat hier onze krachtigste creatieve kracht wordt geboren.

Er is een verschil, geloof me. Een persoon kan een gedachte hebben en deze gedeeltelijk of zelfs volledig negeren - besluiten dat het niet nodig is of niet welkom is. Maar als iemand eenmaal een idee vertaalt (van een relatief goedaardige energetische trilling) in een emotie (die een veel energetischer gecondenseerde trilling is), produceren ze een energetische sensatie die veel meer impact heeft in het lichaam van een persoon. En als de emotie sterk genoeg gevoeld wordt, projecteert de energie ervan de belevingswereld van die persoon.

Het is wanneer mensen emotioneel worden over wat ze hebben gedacht dat hun energie meer weerklink vindt. Dit is geen nieuwe informatie. Esther Hicks en haar overleden echtgenoot, Jerry, wezen op de kracht van energie en vibratie in hun boeken, net als andere auteurs. Wij maken hier een kristalhelder onderscheid tussen Gedachte en Emotie omdat deze pagina's een suggestie bevatten om een 'Nieuwe Definitie'-benadering te kiezen om God te begrijpen. Deze benadering identificeert de Hogere Macht niet simpelweg als een amorfe energie, maar als een bepaald en zeer specifiek soort energie dat een onmiddellijk identificeerbaar gevoel genereert.

U ziet dat ik "energie" hier niet behandel als een op zichzelf staand onderwerp, maar als onderdeel van een groter geheel dat het Goddelijke omvat en in feite... Het Goddelijke is. Ik ben geïnteresseerd in een duidelijke uitleg over hoe we interactief kunnen samenwerken met de Hogere Macht in een tweerichtingsproces van doelgerichte creatie.

Dit proces kan het antwoord leveren op de vraag, Wat maakt het uit of God bestaat of niet? Het is een verfijning van de Change-Your-Thoughts/Change-Your-Life methode van zelfverbetering en persoonlijke ontwikkeling. Veel boeken over dit onderwerp noemen het woord "God" niet eens. Ik stel voor dat het de fijnafstemming is die grotendeels ontbrak in het evolutieproces van de mensheid, en dat dit de reden is waarom dat proces tot stilstand is gekomen.

Acht van de tien van ons zijn het er misschien mee eens dat er een Hogere Macht bestaat, maar ik durf te wedden dat slechts twee van de tien die macht opzettelijk, consequent en constructief zien. Het resultaat: onze soort gedraagt zich nog steeds als barbaren in vele, vele opzichten. We hebben nog steeds volwassenen die naties bedreigen, in hemels naam.

Groepen blijven groepen aanvallen. Individuen blijven individuen pijn doen. Gebrek aan gelijkheid tiert welig in ons collectief leven, en we staan het niet alleen toe, op veel plaatsen en op veel manieren moedigen we het aan. We lijken onszelf niet te kunnen stoppen. Als een collectief, als een soort, als een beschaving, kunnen we dit gedrag geen halt toeroepen.

Maar er is een manier. Wat nodig is, is een geheel nieuwe ethiek. Een nieuw globaal principe, een soort brede overeenkomst om een nieuwe en opvallende standaard toe te passen die voortkomt uit een nieuw en opvallend begrip van wat waar is over onszelf en onze Maker.

We zijn geen domme soort. We hebben een man op de maan gezet. We hebben de code van het menselijk genoom gekraakt. We hebben genezingen voor vele ziekten ontdekt. We hebben verbazingwekkende technologieën gecreëerd. We kunnen dit ook. Maar zoals in het verleden toen we werden uitgedaagd om nieuwe ideeën te overwegen... ("Wat? Draait de zon niet om de aarde? Onzin!"... "Wat? Moeten we onze handen steriliseren tussen chirurgische ingrepen? Onzin!")... We hebben nu een paar Ideeën-helden nodig.

Ik ga ervan uit dat je open staat voor een nieuwe benadering van de kwestie, van welke rol de essentiële energie van het leven kan spelen in je ervaring, anders zou je niet zover gelezen hebben. We hebben de eerste drie stappen van deze benadering in algemene termen. Hier zijn nu die ideeën in een beknopte lijst:

1. Veronderstel dat er een Hogere Macht bestaat.
2. Beschrijf de Hogere Macht als een energie die fysiek gevoeld kan worden.
3. Besluit om dat gevoel Pure Liefde te noemen.

Laten we nu een vierde stap verkennen die we nog niet hebben genoemd:

4. Maak een belangrijke wissel. Vervang gedachte door emotie als het item in je spirituele/metafysische gereedschapskist waar je nu de meeste aandacht aan zult besteden, en waar je het meest gebruik van zult maken.

Dit kan de krachtigste beslissing zijn die je ooit in je leven hebt genomen. Dat zal vooral waar zijn als de emotie die je het meest aanmoedigt niet de eerste emotie is die die bij je opkomt in een bepaalde situatie, maar eerder Gods gevoel is.

Hoe kunnen we raden wat dat zou zijn? We hoeven niet te raden, we weten het. Als we de premisse accepteren dat God bestaat, en als we verder gaan binnen onze 'Nieuwe Definitie' benadering, zullen we weten dat Gods gevoel altijd Pure Liefde is. Niet soms. Niet nu en dan. Niet eens in de zoveel tijd. Maar altijd. Altijd, en op alle manieren, dat is hoe de Goddelijke Energie voelt.

Gevoel is de taal van de Ziel, die God is, geïndividualiseerd.

Emotie is de taal van de Geest, die gedachte is, verpersoonlijkt.

De twee zijn totaal verschillende vibraties... Tenzij ze dat niet zijn. Tenzij je ze samensmelt tot één.

Wacht even. Een momentje. Dat was een vrij radicaal idee dat je daarnet hoorde. Laat dat niet aan je voorbij gaan. Dit breidt onze nieuwe methode van persoonlijke en spirituele groei uit en verandert het in een tweedelig proces. De eerste helft van die nieuwe methode is het verruilen van gedachten voor emoties in je proces van persoonlijke groei. De tweede helft zou zijn om je emotie te versmelten met Gods gevoel in je proces van spirituele ontwikkeling.

Het is voor mij heel duidelijk dat als we besluiten Gods gevoel te definiëren als Pure Liefde, we plotseling (en tot ons enorme voordeel) een pad bouwen voor een onmiddellijke en prachtige betrokkenheid van God in ons dagelijks leven. Het proces van het samenvoegen van menselijke emotie met goddelijk gevoel produceert niet alleen een plaats voor Goddelijke Energie om in ons leven te verschijnen, maar ook een manier om het daadwerkelijk uit te drukken en te demonstreren. Als we dit regelmatig ervaren, zal het niet alleen ieder van ons veranderen maar elke persoon wiens leven we aanraken.

11.

Oké, ik doe een paar gewaagde uitspraken hier. Ik ben zo direct, zo definitief, omdat ik weet dat wat hier onderzocht wordt een antwoord kan zijn op het God Dilemma.

Door te kijken naar Gods gevoel, niet door de lens van wat een dogma of doctrine ons heeft verteld, maar door het raam van de Ziel (die God in ons is), en dan dat gevoel te versmelten met onze emotie, gebruiken we een enorm effectief transformerend gereedschap. Hiermee kunnen we een energie naar binnen toe uitbreiden, en een energie naar buiten projecteren, die het leven voor altijd ten goede kan veranderen.

Hoe? Waarom? Omdat (om het nog een keer te herhalen voor de duidelijkheid en nadruk) Gods gevoel - dat is hoe Goddelijke Energie wordt ervaren - altijd het meest accuraat beschreven wordt als Pure Liefde. Wanneer we de essentie van onze mentaal geproduceerde emotie en ons spiritueel geproduceerde gevoel verhogen, verhogen we de vibratie van de totale energie waarmee ons lichaam gevuld is, en die we de wereld insturen. Als mensen blijven vasthouden aan oude boodschappen of doctrines over hoe God voelt, kunnen zij energieën van woede, oordeel, of veroordeling opwekken.

Het idee achter onze 'Nieuwe Definitie' benadering is dat de wereld op dit moment het meest gebaat is bij een burgerrechtenbeweging voor de Ziel die de mensheid bevrijdt van de onderdrukking van het geloof in een gewelddadige, boze en wraakzuchtige God. Dit zou ons in staat stellen ons niet langer uit te drukken als een gewelddadige, boze en wraakzuchtige soort... gezien het feit dat we een heel ander rolmodel zouden hebben om na te volgen. Dus, nogmaals, de uitnodiging is om zachtjes in je emotie te versmelten en in elk belangrijk keuzemoment Gods energie van pure liefde te ervaren.

Nu moet ik duidelijk maken dat ik geen minuut suggereer dat we emoties van onszelf moeten ontkennen of sublimeren. Dit gaat over het uitbreiden van onze emotie naar een gevoel dat in het diepste binnenste van ons huist, waar Goddelijke Energie zich bevindt.

Dit is de stichtende energie, de oorspronkelijke vibratie, de Essentiële Essentie en de Eerste Bron. Dit is Wie Je Werkelijk Bent, en al de rest is alles wat je gedachten, ideeën, constructies en verhalen van je geest ervan maakten.

Geen van deze zijn zelfs van jou. Ze zijn een verzameling en conglomeratie van... wat andere mensen je verteld hebben, van wat ouders of voogden, families en stammen, religies en scholen, boeken en heilige teksten, films en tv-programma's en ja, nu zelfs videospelletjes, voor je hebben gelegd. Slechts weinige van deze bronnen hebben je Ware Identiteit accuraat weergegeven. Onze tradities hebben niet veel gezegd over God in jou, en de voorstellingen, beelden en verhalen van onze soort zijn niet echt gecentreerd rond het uitbeelden van Zuivere Liefde. Dus zou het voor iemand die opgroeit in de heersende cultuur op Aarde, op z'n minst ongebruikelijk zijn zich tot deze ideeën aangetrokken te voelen (laat staan dat hij er een voorstander van zou zijn).

Op deze planeet willen we onszelf niet onderwijzen over onszelf op manieren die tegenstrijdig zijn met onszelf. Dus zijn we blijven steken in onze eerdere verhalen.

Te zeggen dat Gods energie te voelen zou zijn als Pure Liefde voor alles wat er gaande is in je leven zou zeker een nieuw verhaal zijn. Waarom in hemelsnaam (woordspeling is zo bedoeld) zou dit de energie zijn die Goddelijkheid zou projecteren met betrekking tot de dingen die in je leven zijn gebeurd waar je niet van hebt gehouden? Omdat God begrijpt dat alles wat zich voordoet bedoeld is om gebruikt te worden als een instrument voor je vooruitgang in het proces van uw evolutie.

Als je het leven met ditzelfde begrip tegemoet treedt, zal elk moment en elke gebeurtenis die u in eerste instantie niet zult waarderen, opmerkelijk gemakkelijker worden geaccepteerd omdat je je niet langer verzet tegen ongelukkige omstandigheden, maar in plaats daarvan, pure liefde in hen giet. Dit dient als een krachtig schild, dat je beschermt tegen negatieve energieën die onwelkome gebeurtenissen anders in je hadden kunnen opwekken.

Ik ben verre van de eerste persoon die voorstelt om liefde op deze manier als hulpmiddel te gebruiken. Onze soort is momenteel gezegend met prachtige leraren en schrijvers die programma's en boeken aanbevelen als een ondersteunende en beschermende energie waarmee je moeilijke momenten kunt confronteren.

Byron Katie deed dit in haar klassieker over dit onderwerp, *Loving What Is*, evenals haar vervolgbok, *Duizend Namen voor Vreugde: Leven in harmonie met de manier waarop Dingen Zijn* (met haar man Stephen Mitchell). Marianne Williamson raakte de kern van de zaak in de opmerkelijke wereldwijde bestseller eerder genoemd, *Return to Love*. Andere titels in dit rijtje zijn *Whatever Arises, Love That*, en zijn vervolg, *Everything is Here to Help You*, van Matt Kahn. Ook, *Plotseling Ontwaken: Stop je geest, open je hart, en ontdek je ware aard* door Eli Jaxon Bear en Gangaji, *Ware Liefde: Een praktijk voor het ontwaken van het hart* door Thich Nhat Hanh, en nog veel meer.

Ook deze boeken zijn ongetwijfeld nuttig geweest voor velen. En wat ik nu ga zeggen is op geen enkele manier bedoeld als kritiek op hun inhoud, of een vermindering van hun waarde.

Het is slechts een nederige suggestie dat wij allen een stap verder kunnen gaan.

Als we onszelf zouden uitnodigen om de emotie te ervaren zoals God bij alles wat in het leven zich voordoet, zouden we zelden hoeven te onderhandelen met elkaar om tot een collectieve overeenkomst te komen over wanneer en hoe te reageren en verder te gaan. We zouden een collectief begrip delen, dat onze keuzes en beslissingen zou leiden.

Met deze nieuwe benadering van het leven, gezamenlijk omarmd, zou de demonstratie van Pure Liefde automatisch plaatsvinden, op precies de perfecte manier op precies de perfecte tijd. Dit is de kracht van een hele samenleving die een overkoepelend idee collectief vasthoudt.

Laat me u een klein, zij het simplistisch, voorbeeld geven. Iedereen in uw gezin bereidt zich voor op een heerlijk dessert van appeltaart met een groot stuk voor iedereen. Dan gaat de deurbel. Het is opa, die een verrassingsbezoek brengt. "Oh boy!" roept hij uit, "Warme taart met ijs! Mijn favoriet!" Niemand zegt, "Maar we hebben al een stuk gesneden voor ieder van ons hier." Natuurlijk niet. Mam springt op om nog een bord naar de tafel te brengen. Papa trekt een extra stoel bij. Alle anderen aan tafel racen om hun stuk doormidden te snijden, ook al hebben ze dan veel minder. En jij bent de eerste die zegt, "Hier, Opa! Je bent net op tijd!" Je doet dit automatisch. Het is geen denkproces, het is een emotioneel proces. Dit is wat je spontaan wil doen. Het is een groepsbeslissing die wordt genomen zonder de noodzaak van overleg. Nogmaals, dit is een zeer eenvoudig voorbeeld, hier ter illustratie gebruikt voor het gemak. Maar het is door het ontstaan van zulke emotie, op een grotere schaal, dat de wereld van de ene dag op de andere veranderen.

Dus we zien dat het niet alleen gaat over hoe gebeurtenissen in het leven kunnen verlopen, het gaat over hoe we ze kunnen creëren. Het gaat over het gebruik van niet alleen de beschermende kracht, maar ook de productieve kracht van de God waarvan zovelen van ons geloven dat hij bestaat. Uiteindelijk, zullen we een manier gevonden hebben om die energie te benutten, te focussen en opzettelijk te projecteren.

Wanneer we het gebruik en de ervaring van Zuivere Liefde uitbreiden op het gebied van elkaar beschermen en op het werk zullen we de vraag beantwoord hebben: 'Welk verschil maakt dit alles?' vooral met betrekking tot het al dan niet bestaan van God.
Dit vereist een vijfde en laatste stap in het oplossen van het God Dilemma.

5. Beslis om het specifieke gevoel dat God is gedefinieerd in actie te brengen. Niet alleen door het creëren en ervaren van de emotie waarmee je reageert op een bepaald moment, maar ook door je vermogen te verfijnen om toekomstige momenten te creëren door het gebruik van Liefde.

Het vervangen van de hoogste en beste emotie die we kunnen creëren voor de gedachten die we gewoonlijk denken kan resulteren in heel andere beslissingen. Ook bij echt belangrijke keuzes. Enkele totaal gedurfde acties die zowel ons persoonlijk leven kunnen veranderen, als de wereld die we aanraken. Ik hou me hier natuurlijk bezig met speculatie. Ik kan het mis hebben over dit alles.

Maar ik geloof dat als we de idee omarmen dat we onze nieuw gedefinieerde God vrijelijk in ons, door ons en als ons kunnen laten stromen en het dan vooruit projecteren in onze toekomst als een creatieve kracht - we Gods Essentie gebruiken, vergroten en focussen en we hiermee de wereld die we aanraken laten oplichten met liefde. Dit wordt verlichting genoemd.
Het is mijn idee dat dit gebeurt in elke groep of maatschappij, groot of klein, die besluit dat iedereen een stukje van de taart krijgt.

12.

Moet iedereen een stukje van de taart krijgen? Moeten alle mensen delen in het goede leven? Dat is een vraag die de mens altijd heeft geprobeerd te beantwoorden, via de verschillende wetten van hun verschillende samenlevingen. Moeten de zegeningen van het leven verdiend worden? Of is het redelijk in een geavanceerde beschaving aan te nemen dat iedereen in die beschaving automatisch zal delen in het meest heilzame aanbod van die beschaving?

Vergeef me de herhaling, maar een druppel onvervuild drinkbaar water eens in je leven... is misschien een voorbeeld. De voordelen van elektriciteit in deze eerste helft van de 21e eeuw, zou een ander kunnen zijn. Sanitair binnenshuis zou een derde voorbeeld kunnen zijn. Mogen we zelfs de hoop koesteren dat een geavanceerde beschaving collectief een manier zou bedenken om te voorkomen dat elk uur 650 kinderen van de honger sterven?

Het is mijn vermoeden dat het collectief idee dat mensen dingen moeten doen om de zegeningen van het leven op Aarde te ontvangen, geworteld kan zijn in de idee dat er dingen zijn die mensen moeten doen om Gods zegeningen in de hemel te ontvangen. Zou ik daar helemaal gelijk in kunnen hebben? Is het mogelijk dat veel mensen (misschien de meeste mensen, als acht van de tien zeggen dat ze in God geloven) zich bezig hebben gehouden met het creëren van een 'belonen-moet-verdiend' cultuur gebaseerd op een 'belonen-moet-verdiend' theologie?

Wat ik zie is dat deze zelfde mensen lijken te geloven dat dit verdien-model de hoogste versie van samenleven is. Velen hebben besloten dat 'Ieder voor zich' voor henzelf een veel betere manier van werken is dan het 'Allen voor één en één voor allen', motto van de personages in De Drie Musketers door de negentiende-eeuwse Franse schrijver Alexandre Dumas. Dumas was of zijn tijd ver vooruit, of hopeloos ouderwets en achtergebleven bij de verheffing van de mensheid als een geavanceerde Beschaving. Wat denk jij?

Maar vergeet even de verwachting van de mens. Moet de liefde van God verdiend worden? Is Goddelijkheid niet in staat liefde te geven aan wezens met gevoel simpelweg omdat het Gods natuur is om dat te doen, of bepaalde wezens het nu "verdienen" of niet? Zou niet het aanbieden van liefde aan iemand die het niet "verdient" het toppunt van zuivere kunnen liefde zijn?

Op een bepaald moment moeten we een beslissing nemen. Wat klinkt waar in het diepste deel van ons wezen? Verklaar we de waarheid als wat ons verteld is dat ze is, of zoals we haar intuïtief aanvoelen? Oh, en er is nog een beslissing die we moeten nemen. Dit is misschien wel de grootste beslissing van allemaal: Wiens gevoel zullen we gebruiken om te bepalen of pure liefde het gevoel wordt van de persoon die het uitdrukt - of het gevoel van degene die erdoor beïnvloed wordt?

Moet de impact op een ander niet positief zijn - of op zijn minst niet kwetsend? Als het positief aanvoelt voor de eerste persoon, maar kwetsend voor de tweede (zoals het waarschijnlijk zou doen voor een persoon in een elektrische stoel), is het dan goed gedefinieerd als 'pure liefde'? Ik denk dat dit het soort vraag is waarover de Amerikaanse socioloog Milton J. Bennett moet hebben nagedacht toen hij de term De Platinum Regel bedacht in in de jaren 1970 als vervanging voor De Gouden Regel.

Platina is waardevoller dan goud, en Bennett wilde met een verklaring komen die volgens hem waardevoller zou zijn als mensen proberen te begrijpen wat liefde voor een ander werkelijk inhoudt. Zijn regel? "Doe aan anderen zoals zij aan zichzelf zouden doen." Zie je hoe dit alles omdraait? Nu wordt de gedragsnorm van het leven niet anderen te behandelen zoals wij behandeld willen worden, maar anderen te behandelen zoals zij behandeld willen worden.

Dit versterkt een spirituele ervaring dat "we allemaal één zijn" (petje af, Monsieur Dumas), in die zin dat het aantoont dat we willen voelen, en bereid zijn te voelen, wat anderen ons vertellen dat zij voelen, en niet alleen wat wij voelen.

Een korte tijd hierover nadenken zal onthullen dat er verschillen kunnen zijn in het spirituele pad van het samensmelten van andermans gevoelens met de mijne, een uiting van Pure Liefde, als er ooit een was.

Dit betekent niet dat ik het eens moet zijn met de gevoelens van een ander, maar het betekent wel dat mijn uiting van liefde voor een ander ervoor zorgt dat ik rekening houd met hun gevoelens, waardoor die gevoelens net zo aanwezig zijn in mij als mijn eigen gevoelens. Dit maakt het meer mogelijk voor mij om te spreken en te handelen op een manier die de gevoelens van een ander eert, zelfs als ik het niet met ze eens ben.

Dus we hebben het hier niet over iemand toestaan alles te doen wat hij wil, gewoon omdat ze "er zin in hebben." Je hoeft niet te zeggen "ga je gang" tegen je 7-jarige oude kleinzoon omdat hij aankondigt dat hij van het dak wil springen om te zien of hij kan vliegen. U hoeft niet toe te staan dat iemand rookt in uw niet-rokers huis omdat iemand "zin" heeft om dat te doen.

Laten we dus duidelijk zijn dat het opmerken van gevoelens niet in alle gevallen betekent aan hen te voldoen. Eerbiedigen van andermans gevoelens schept harmonie, zelfs als onenigheid contrast schept. Contrast hoeft geen conflict te veroorzaken, verschil hoeft niet te leiden tot verdeeldheid, en variatie hoeft niet te leiden tot geweld in ons leven.

Hier is een vraag om te overwegen: Is het waar dat de manier waarop een persoon wordt beïnvloed door iemands uiting van liefde een eerlijke en nauwkeurige maatstaf of het Gods Pure Liefde is die wordt uitgedrukt? Zou het effect op een ander er iets mee te maken moeten hebben?

Ik wil suggereren dat het de ultieme maatstaf zou moeten zijn, als we wat we doen "liefde voor de ander" noemen.

Maar om eerlijk te zijn, moeten we erkennen dat zowel de vraag als het antwoord hier worden beschouwd binnen de context dat geen van de betrokken mensen lijden aan geestelijke gezondheidsproblemen, die hun vermogen om liefde te zenden of zuivere liefde te ontvangen beperken.

We weten natuurlijk dat God niet met dergelijke uitdagingen te maken heeft, dus hier is een gewaagde theologische gedachte: Gods zuivere liefde wordt nooit uitgedrukt op een manier die als doel heeft iemand te kwetsen, te beschadigen of te straffen.

Voordat u dat idee ronduit verwerpt (als u daartoe al in de verleiding zou komen), laten we allemaal Ideeën-helden zijn en deze vraag nog eens voor de goede orde onderzoeken: Moet niet de impact op een ander van iemands uiting van liefde positief zijn? Als het positief aanvoelt aan de zendende kant, maar negatief aan de ontvangende kant, is het dan goed gedefinieerd als pure Liefde?

Dit is geen ijdel onderzoek. Dit is een noodzakelijke vraag voor leden van een zorgzame samenleving om te vragen, en het stijgt tot het niveau van een kritisch onderzoek wanneer zaken zoals kwaliteit van leven - om maar te zwijgen van leven en dood - in het geding zijn.

Is wraak een uiting van zuivere liefde? Zelfvoldaanheid? Gehoorzaamheid onder dwang?

Wacht. Misschien nodigt een nog uitgebreidere oplossing van het God Dilemma uit tot een meer precieze en scherp gedefinieerde beschrijving van het gevoel dat we Pure Liefde noemen.

Ik heb mijn best gedaan in hoofdstuk 8 om dat te bieden, maar het kostte me 177 woorden in twee lange paragrafen om dat te doen. Laat me dat nu verder verduidelijken, maar met een veel kortere versie. "Zuivere Liefde is die energie die, wanneer ze wordt uitgedrukt, geluk creëert en wordt verzonden met de intentie om te creëren wat de ontvanger ook voelt als geluk, waardoor de ontvanger vrij en oprecht kan reageren zonder de liefde te verliezen."

In nog minder woorden: Zuivere Liefde is onvoorwaardelijk.

Wat vindt u ervan? Bent u het ermee eens? Lees het misschien nog eens. Neem het in je op en rol het rond. Ben je het er mee eens?

Je zou kunnen zeggen dat degene die liefde uitdrukt niet verantwoordelijk is voor hoe zijn energie wordt ontvangen. Een bepaalde ontvanger kan het er in het begin moeilijk mee hebben, of de behoefte voelen om het af te wijzen voor een innerlijke reden onbekend aan de afzender. Dit is allemaal waar. Maar als de liefde die geuit wordt pure liefde is, zou de afzender willen, verwachten, hopen, vragen, en niets in ruil nodig hebben. En dat soort vrijheid, ervaren door de ontvanger van de liefde, om te reageren op een manier die totaal oprecht is, zou zeer waarschijnlijk niet het gevoel geven gekwetst te zijn.

Als we het allemaal eens waren met de definitie van Pure Liefde die we hierboven gaven, zouden de zeer grote beslissingen, echt grote keuzes, en totaal gedurfde acties waar we eerder over spraken het gevolg kunnen zijn. Ik ga zeggen dat de 'Nieuwe Definitie' benadering om God te begrijpen niet alleen een theologisch dilemma oplost, maar misschien ook de beste kans is die we hebben om ons menselijk dilemma op te lossen van hoe eindelijk het leven op deze planeet te creëren waarvan we zo lang van gedroomd hebben.

13.

Is het denkbaar dat één enkel nieuw idee in de honderden collectieve concepten van de mensheid, concepten over een Hogere Macht, ons onze houding en gedrag zo drastisch kan doen veranderen, ons gedrag zo drastisch zou veranderen dat onze soort eindelijk bevrijd zou zijn van de woede en en geweld dat ons oude gedrag voortbracht?

Ja.

Kan de 'Nieuwe Definitie'- benadering, die God definieert als zelfbewuste energie die eeuwig een gevoel van pure liefde projecteert - de scheur in het weefsel van onze wereldwijde samenleving zijn?

Ja!

Mijn antwoorden zijn ja. Maar zelfs als we alleen hypothetisch zouden denken dat zoiets mogelijk is, zou het dan de moeite waard zijn om het te proberen?

Mijn verstand zegt me dat het allemaal afhangt van hoeveel emotionele en culturele omwenteling zou worden veroorzaakt door het aannemen van dit "enige nieuwe idee."

Als ik dat zo bekijk, vraag ik me af of het herzien van onze definitie van God echt zo verontrustend zou zijn. Hoe definiëren acht van de tien mensen die verklaren in een Hogere Macht te geloven momenteel deze Goddelijke Entiteit? Is onze collectieve cultuur diep gehecht aan een bepaalde opvatting?

Neen. Zoals reeds opgemerkt, het is allemaal op dit punt over hoe we onze kaart uittekenen.

Gezien deze ambiguïteit en gebrek aan soort-brede toewijding aan een enkelvoudige en specifieke definitie, zou het zo volstrekt onaanvaardbaar zijn als mensen het er over eens zijn dat God, gewoon en simpel, een intelligente, zelfbewuste essentiële essentie is en een magnifiek expressieve energie die we Pure Liefde zouden kunnen noemen?

Lijkt dit een notie die zo in strijd is met het dominante menselijke concept van een welwillende Hogere Macht, dat het onmiddellijk verworpen wordt door de meerderheid van gelovigen?

Of is het mogelijk dat het tegendeel waar is; dat het idee zo logisch en theologisch op zijn plaats

lijkt, dat we ons afvragen waarom we er zo lang over gedaan hebben om er te komen, en dat het zou worden goedgekeurd en meteen verwelkomd door het grootste aantal God-gelovigen?

Wat denkt u? Denk je dat deze 'Nieuwe Definitie' van God transformerend genoeg is voor de mensheid om het leven op Aarde positief te beïnvloeden?

Ah, dat is waar jij in beeld komt.

Kunt u zich voorstellen een brief of een e-mail met liefdevolle gedachten te sturen naar een politieke leider wiens acties, beslissingen en toespraken je verafschuwst?

Kun je je voorstellen dat je met liefde uitreikt naar een buur die je belasterd heeft en waardoor je je vrienden hebt verloren, of een collega die heeft gelogen en waardoor je uw baan verloor?

Kunt u zich voorstellen iemand met liefde te begroeten die de genegenheid van u heeft gewonnen, en vervolgens je levenspartner van je heeft weggelokt?

Als je dat kunt, begrijp je waar het bij Pure Liefde om gaat. Als je dat kunt, herinner je dan de woorden die nog niet zo lang geleden met ons werden gedeeld, maar die misschien meer relevanter zijn op dit moment in onze geschiedenis dan ooit tevoren.

"Heb uw vijanden lief, zegen hen die u vervloeken, doe goed aan hen die u haten, en bid voor hen die u verachten en vervolgen."

Zo sprak Jezus.

Misschien herinnert u zich ook dit, uit een andere bron: "Monniken, zelfs als bandieten u de ledematen zouden afzagen, dan nog zou een ieder van u die zijn wil koestert, in zijn hart mijn leer hooghouden. Monniken, zelfs in zo'n situatie moeten jullie jezelf zo trainen: Noch zal onze geest hierdoor worden aangetast, noch zullen wij voor deze zaak slechte woorden uiten, maar wij zullen vol zorg en medelijden blijven, met een geest van liefde, en wij zullen ons niet overgeven aan haat. Integendeel, wij zullen leven met gedachten van universele liefde en hen, evenals de hele wereld, tot voorwerp maken van onze gedachten van universele liefde - gedachten die groot, verheven en onmetelijk zijn geworden."
Aldus sprak de Boeddha.

De vraag die nu vooral opkomt: Is het gedrag voorgesteld door deze ideeën binnen het bereik van de gemiddelde persoon?

Nu zou je geneigd kunnen zijn om te zeggen, Nee. Je citeert 's werelds grootste heiligen en wijzen, en verwacht dat gewone, normale mensen daarnaar leven. Maar hierop draait de hele 'Nieuwe Definitie' benadering van het begrijpen van God en het oplossen van het God Dilemma. Die oplossing is gebaseerd op de vooronderstelling dat het omarmen en het uiten van pure liefde - zelfs voor degenen die ons hebben gekwetst of onze vijanden zijn - mogelijk is voor de gemiddelde persoon. En het feit dat het werd onderwezen door al die spirituele boodschappers door alle eeuwen heen is bewijs dat het gedrag haalbaar moet zijn voor de doorsnee mens. Zouden onze meest vereerde leraren ons instructies hebben gegeven waarvan zij wisten dat het onmogelijk was voor mensen om op te volgen? Waarom zouden zij dat gedaan hebben? Was het hun bedoeling om de mensheid voor altijd te frustreren, of om de mensheid voor altijd te genezen?

Wat denk denk je?

Tenzij we bereid zijn om Jezus, de Boeddha en elke andere spirituele leraar door de eeuwen heen als oplichters en charlatans neer te zetten, moeten we aannemen dat hun leer absoluut kan worden toegepast in het echte, dagelijkse leven van echte, alledaagse mensen. En dat kunnen ze ook. Jij en ik kunnen dit doen.

We hoeven ook geen heiligen te zijn. We hoeven niet ongewoon deugdzaam te zijn. We moeten gewoon op een bepaalde manier willen leven. We kunnen niet alleen wensen dat we het kunnen, of hopen dat we het kunnen, of ons afvragen of we het kunnen. We moeten weten dat we het kunnen, als we gewoon de vaste beslissing nemen om het te doen. Dit is echter wel waar: We zullen deze gedragsverandering niet van de ene op de andere dag bereiken, noch zal het worden bereikt met halfslachtige inspanningen. Mensen hebben eeuwenlang geprobeerd om te leven naar de woorden van onze grootste spirituele leraren, en we vonden het niet gemakkelijk. Toch hoeft deze manier van bewegen door de wereld niet belastend te zijn, en dat zal het ook niet zijn als het voortkomt uit een waar en diep verlangen.

Dus, wat zou het je ware en diepe verlangen kunnen maken?

Ik stel voor dat het de herinnering is aan hoe compleet je je voelde vanbinnen, elke keer dat je je liefde hebt aangeboden aan iemand die het niet "verdiende", en wiens woorden of daden eigenlijk, volgens elke normale standaard, je woede rechtvaardigden.

Heb je ooit dat soort liefde getoond in je leven?

Natuurlijk heb je dat.

Ik ga je uitnodigen om nu aan die tijd te denken.

Denk aan een persoon die je gekwetst heeft, en aan wie je daarna liefde hebt betoond. (Doe deze kleine oefening echt, als een gunst aan jezelf.) Denk aan een tijd dat je liefdevol handelde naar iemand die je liefde niet "verdiende", en echt geen recht had om het te verwachten. Heb je dit gedaan op een familie reünie? Tijdens een vakantie bijeenkomst? In een persoonlijk, privé gesprek? Waar het ook was, onthoud wanneer dat moment eindigde. Gewoon sluit je ogen voor een seconde en zet jezelf terug in hoe je je voelde toen je naar huis reed... of toen ze wegreden. Laat je lezing hier, sluit je ogen en laat jezelf dit nu herinneren...

Goed werk. Goed gedaan.

Nu, kan je dat gevoel in één woord vatten?

Probeer het eens. Misschien schrijf je dat woord zelfs hier in dit boek, in de ruimte hieronder. Zet in één woord hoe je je voelde:

Zie je? Je hebt dit al gedaan. Dit is niet eens een kwestie van het uitproberen van een nieuw gedrag. Dit is een kwestie van simpelweg herhalen wat je al eerder hebt gedaan.

Ik ga je voorstellen dat op het moment dat je liefde toonde aan die andere persoon, je elk idee veranderde dat je ooit over jezelf had als zijnde klein. Je veranderde ook je idee over wat het belangrijkste voor je was. Op dat moment besloot je dat het belangrijkste voor jou met betrekking tot anderen... niet is wie zij zijn, maar wie jij bent.

Ik beloof je dat als je eenmaal gewend bent om te ervaren wie je bent op dat niveau je niet meer terug zult willen naar een andere manier van zijn. Je zult jezelf kennen als heel en ongeschonden - en, in een zeer reële zin, niet in staat om geschaad te worden.

Hier is een idee dat het beminnen van je vijanden makkelijker kan maken. Terwijl je diep nadenkt over dit concept van in je heelheid te stappen door dit te doen, kies ervoor om de diepe relatie tussen de woorden "heelheid" en "heiligheid." te omarmen en waarderen.

Weet dat de manier van zijn die hier beschreven wordt niet alleen gaat over "volledig" maar over een "heilig" mens zijn. Probeer niet terug te deinzen voor die beschrijving.

Heilig zijn betekent niet dat je "heilig" of "wereldvreemd" of "onnatuurlijk deugdzaam" moet zijn. In feite, net het tegenovergestelde. Het nodigt je uit om te zijn wie je van nature bent.

Het gevoel van jezelf dat je ervoer toen je openlijk van iemand hield die je boos maakte of pijn deed, is wie je werkelijk bent. Je wist het op het moment dat je het voelde. Je voelde je helemaal jezelf, je heilige zelf... en je had een gevoel dat de twee een zijn.

Dit is wat mijn vrouw een "glimp" noemde van de grotere realiteit van jou.

En maak je geen zorgen over anderen die denken dat je jezelf plotseling ziet als "heiliger dan zij."

Je woorden en daden zullen laten zien dat je weet dat iedereen heilig is. Dat laat je zien als je anderen liefhebt, ook al weerspiegelen ze niet hun eigen heelheid.

Het is vooral op zulke momenten dat je hen liefde toont, hen weer tot zichzelf brengt.

Jullie laten zien dat jullie erkennen dat we allemaal heilig zijn wanneer jullie in contact staat met Gods energie van zuivere liefde en deze uitdrukt. Dit is geen energie waar je om vraagt als je voelt dat je het nodig hebt, maar die je oproept. Je brengt het naar voren van binnenuit, in plaats van er van buitenaf om te vragen. Dit is precies wat je deed op dat moment toen je liefde toonde aan iemand die jouw liefde niet "verdiende"

Met jouw handelingen liet je zien dat zij jouw liefde wel "verdienden"; dat hun waardigheid niet gebaseerd was op wat ze doen of gedaan hebben, maar op wie ze zijn, de kern van hun wezen, en wat ze altijd al waren.

Door je keuze heb je laten zien dat je hun heiligheid herkent - dat wil zeggen, opnieuw weet, of opnieuw hun heiligheid herkent.

We zien dan dat wij allen heilig zijn, niet vanwege hoe we ons gedragen, maar vanwege wie we zijn op essentieel niveau: een deel van God. Als je voelt dat God heilig is, dan zul je duidelijk zien dat ook jij heilig bent. Want het enige dat God niet is, is heiliger zijn dan jij. Hoe kan God heiliger zijn dan Hijzelf? Dat kan het niet.

Nu, als je denkt dat je geen deel uitmaakt van God, hebben we een ander verhaal. Maar natuurlijk ben je dat wel. De essentiële essentie die het leven zelf is, wordt uitgedrukt in het hele universum en dat omvat, natuurlijk, jou.

God heeft het leven gebruikt om je daarvan te overtuigen vanaf het allereerste begin. Zult u jezelf nu toestaan om gerustgesteld te zijn?

Ik wil je hier een passage aanbieden uit het boek Gesprekken met God, die ik nooit ben vergeten. Type het uit, print het uit, en plak het op je badkamerspiegel:

"U bent goedheid en barmhartigheid en mededogen en begrip.

U bent vrede en vreugde en licht.

U bent vergeving en geduld, kracht en moed, een helper in tijd van nood,
een trooster in tijd van verdriet, een genezer in tijd van verwonding,
een leraar in tijden van verwarring.

U bent de diepste wijsheid en de hoogste waarheid;
de grootste vrede en de grootse liefde.

U bent deze dingen. En op sommige momenten in je
leven heb je jezelf gekend als deze dingen.

"Kies er nu voor jezelf altijd als deze dingen te kennen."

14.

Misschien kunnen we er allemaal van overtuigd raken dat wij mensen heilig zijn en dat dit hele idee dat Pure Liefde is wie we werkelijk zijn, werkbaar zou zijn.... Als we het gedemonstreerd konden zien in zelfs de meest extreme situaties.

Kunt u zich bijvoorbeeld voorstellen iemand te zegenen die u probeerde te vermoorden, en daar bijna in bijna slaagde?

Een Poolse man genaamd Karol Józef Wojtyła stelde het zich niet alleen voor, hij deed het ook. Hij ging naar de gevangenis van Mehmet Ali Ağca, die hem op 13 mei 1981 zes keer van dichtbij neerschoot, en gaf de man zijn zegen na een lang gesprek samen. Meneer Wojtyła was toen in die tijd beter bekend als paus Johannes Paulus II, maar die titel maakte hem niet minder menselijk, niet minder één van ons. Maar hij was iemand die een vast besluit had genomen over hoe hij wilde zijn in zijn leven.

De paus en hij die hem naar het leven stond werden pennenvrienden gedurende de tijd dat de laatste zijn levenslange gevangenisstraf uitzat, en wisselden regelmatig brieven uit. En in 2000 vroeg de paus de civiele autoriteiten in Italië om gratie en vrijlating van Mehmet Ali Ağca.

Dat verzoek werd ingewilligd.

Zo zien we dat, als het gaat om het tonen van liefde aan hen die onaardig hebben gehandeld iets is wat u heeft gedaan, iets wat een Paus heeft gedaan, en, ik weet zeker, iets dat een groot aantal andere mensen hebben gedaan. Men moet gewoon een beslissing nemen:

Puur Zuivere Liefde is wie ik ben; Zuivere Liefde is wat ik kies uit te drukken.

Betekent dit nu, dat in een maatschappij gebaseerd op 'Nieuwe Definitie's van God en Zuivere Liefde, dat als een persoon opzettelijk een ander doodt, de moordenaar, na een gevangenisstraf hij uiteindelijk gratie moet krijgen en vrijgelaten moet worden? Of moet ons antwoord op mensen die een moord hebben gepleegd, zijn om hen te vermoorden?

Is er een plaats tussen deze alternatieven die zou kunnen getuigen van Pure Liefde?

Als je je eigen religie zou creëren, een idee uit hoofdstuk 5, hoe zou die er dan uitzien in de "echte wereld"? Als onze hele beschaving naar jouw ideeën zou leven, hoe zouden we dan handelen, wat zouden we doen? Laten we eens kijken naar voorbeelden die niet zo dramatisch zijn als het zegenen van een man die je probeerde te vermoorden. Laten we eens kijken naar enkele dingen die in het dagelijks leven gebeuren.

Als iedereen uw godsdienst zou belijden:

- Zouden handelaren en bedrijven... "wat de gek ervoor wil geven" vragen voor hun producten en diensten, of zouden ze opzettelijk een prijs bepalen die minder winst genereert, maar meer mensen helpt een beter leven te geven?

(In het eerste kwartaal van de 21e eeuw werden sommige bedrijven bekend door het verhogen van hun producten of diensten voor 200 procent, 500 procent, of zelfs 10.000 procent, afhankelijk van de totale kosten van wat ze aanboden en de "verkoopbaarheid" op de markt).

- Zouden mensen bijvoorbeeld door plaatselijke gewoonten of gebruiken verplicht worden zich te onderwerpen aan praktijken waar ze het grondig mee oneens zijn, zoals genitale verminking?

(In 2020 was deze praktijk gebruikelijk in 30 landen in West-, Oost- en Noord-Oost Afrika, in delen van het Midden-Oosten en Azië, en binnen sommige immigrantengemeenschappen in Europa, Noord-Amerika en Australië. Vanaf april 2020, hebben 38 Amerikaanse staten specifieke wetten aangenomen die genitale verminking verbieden, terwijl de overige 12 staten geen wetten hebben die de procedure verbieden).

- Zou het personen die gescheiden zijn en met een ander willen trouwen worden toegestaan hun huwelijk te laten voltrekken in een ruimte waar hun godsdienst wordt gevierd als hun vorige echtgenoot nog leeft, en het vorige huwelijk niet nietig is verklaard?
(Vanaf mei 2020 is het katholieken in die omstandigheid niet toegestaan om te trouwen in de kerk. Evenmin konden zij trouwens de communie in de mis ontvangen).

- Zouden paren van hetzelfde geslacht overal ter wereld de wettelijke en sociale voordelen van het huwelijk worden toegekend? (In oktober 2019 hadden slechts 30 van de 195 landen in de wereld het huwelijk gelegaliseerd).

Wat, als er al iets zou veranderen in ons individueel en in ons individuele en groepsgedrag als we allemaal uw religie zouden aanhangen?

Ik denk dat er veel zou veranderen als uw religie het huidige standpunt van elke theologie op de planeet zou wijzigen. Bijvoorbeeld, waar zouden onze theologieën zijn als we een God zouden onderwijzen die zich aan deze belofte uit de Bijbel houdt: "Oordeel niet, en gij zult niet geoordeeld worden. Veroordeelt niet, en gij zult niet veroordeeld worden."? (Lucas 6:37)

Zijn wij bereid de werkelijkheid te aanvaarden van een Godheid die geen behoefte, geen verlangen en geen wil zal oordelen en veroordelen, zolang wij anderen niet oordelen of veroordelen? Betekent de Bijbelse passage dat een Jood die niet oordeelt of veroordeelt, of een moslim die anderen niet beoordeelt of veroordeelt, of een Bahá'í die anderen niet oordeelt of veroordeelt, of een atheïst die anderen niet oordeelt of veroordeelt, door God geoordeeld of veroordeeld zal worden?

Nee, zo wordt ons door sommige godsdiensten verteld, dat is niet wat het betekent. God zal niet alleen diegene oordelen en veroordelen die tot de "verkeerde" godsdienst behoren of helemaal geen godsdienst hebben, God zal hen straffen met een eeuwige en onverbiddelijke marteling. Natuurlijk is de tegenstrijdigheid tussen de Bijbelse belofte en sommige van die leringen duidelijk. Dus, heeft Lucas niet begrepen wat hem verteld werd of zijn wij het die het sindsdien verkeerd hebben begrepen?

Het grootste deel van het God Dilemma van de mensheid is dat elke theologie op de planeet is gebaseerd op het idee van een verwarde Hogere Macht die de schepper en de bron van alles is, maar toch op een of andere manier ontevreden kan zijn met iets dat de Hogere Macht zelf heeft bekrachtigd.

Ontevreden genoeg (als puntje bij paaltje komt) om een ziel naar de hel te sturen voor bepaalde "overtredingen" die velen als onbeduidend zouden kunnen beschouwen. Of zeker geen reden voor eeuwige verdoemenis.

Mag ik je een voorbeeld geven? Ik heb dit eerder gebruikt, in eerdere geschriften, en ik verzin dit niet. En hoor me alsjeblieft als ik zeg dat ik veel mooie herinneringen heb aan mijn vormende spirituele ervaring als lid van de katholieke kerk.

Het bracht me een geloof in God, en in wat ik nu hogere realiteiten wil noemen - zoals eeuwig leven. Dat gezegd hebbende, leert de Kerk dat het missen van de zondagsmis zonder een gerechtvaardigde reden (moeten werken, zorgen voor een bejaarde ouder of een ziek kind, enz.) strafbaar is met eeuwige marteling in het hellevuur, tenzij de zonde wordt geopenbaard in een biechtstoel en vergeven door een priester voordat de dader sterft.

Ik herinner me dat ik hier als kind doodsbang voor was. Ik groeide op in een Katholieke familie, maar ik moet eerlijk zeggen dat ik niet elke zondag naar de Mis ging. De meeste zondagen, ja. Maar ik spijbelde af en toe, vooral in de zomer, ging ik dan naar de speeltuin voor een beetje honkbal? Ja. Zoals een "slechte" 12-jarige, deed ik dat en zei tegen mijn vader dat ik wilde uitslapen en naar de mis van 11 uur zou gaan (hij ging altijd naar de mis van 9 uur en nam me meestal met hem mee).

Maar op een bepaalde zondag was ik voorgoed genezen van het beledigen van God op deze manier. Eens werd ik bijna aangereden door een auto toen ik van het honkbal naar huis liep, omdat ik een beetje onvoorzichtig een straat overstak. Mijn hart bonsde die avond bijna uit mijn borstkas. Niet zozeer vanwege mijn bijna ongeluk met een grote zilveren Buick, maar denkend aan de hel en hoe ik er recht naar toe zou zijn gegaan en eeuwige verdoemenis zou hebben geleden. Dat deed me de volgende dag snel naar de biecht rennen, dat kan ik je beloven.

Vandaag, als volwassene, moet ik vragen: wat als iemand die de mis misloopt niet oordeelt of anderen veroordeelt voor het missen van de mis? En wat als die persoon niemand anders voor iets oordeelt en veroordeelt? Zal die persoon dan ook niet worden veroordeeld, zoals Lucas ons verteld heeft dat Jezus beloofde?

Als we dit alles van dichtbij bekijken, zien we dat onze soort al duizenden jaren zijn stukje van de cake wilde hebben en er ook nog van wilde eten. We wilden een Godheid die ons zegt niet te oordelen noch veroordelen, maar dan toevoegt: "Doe wat ik zeg, maar doe niet wat ik doe. Ik moet oordelen en veroordelen. Ik ben God."

Dit kan ongemakkelijk zijn voor sommigen als we dit allemaal nader bekijken, maar is er niet een hele lijst van dingen die menselijke religies leren dat onaangenaam is voor de Hogere Macht? Echtscheiding (reeds genoemd), vloeken, aalmoezen geven in het bijzijn van een ander, schatten verzamelen op de aarde, wellustig kijken naar iemand die niet je huwelijkspartner is, je zorgen maken over de toekomst, trots zijn, dansen, luisteren naar bepaalde muziek...

Dit zijn (voor zover wij weten) geen verdoemelijke overtredingen, maar ze brengen ons niet in de beste positie bij God. Het is niet duidelijk gemaakt waarin het mishagen van God resulteert, maar het kan niet goed zijn. Vooral omdat God nooit iemand vergeeft voor wat dan ook.

15.

Dat was niet als grap bedoeld. Dat was geen satire. Dat was bedoeld om letterlijk te nemen. God vergeeft nooit iemand voor iets. Als je rekende op Gods vergeving, is het tijd dat je de waarheid te horen krijgt. Je gaat het niet ontvangen.

Nooit!

Ik kan me nu voorstellen dat sommige lezers denken: Wacht eens even! Ik dacht dat je zei dat God pure liefde was. Nu vertel je me dat God ons niet zal vergeven voor onze overtredingen?

Dat is ook zo. Dat is precies wat ik je zeg.

Laten we teruggaan naar de eetkamertafel met opa en de appeltaart om ons te helpen dit te begrijpen. Net als de kleinzoon opgewonden zegt, "Hier opa, je bent net op tijd!" en blij uitreikt om hem de helft van zijn toetje te geven, zegt zijn 4 jaar oude zusje, "Nee! Ik wil opa mijn taart geven. Ik was eerst!" Ze duwt haar taart voor die van haar broer, en stoot daarbij haar glas melk om. Nu ligt er melk op de hele tafel, en een hoop ervan druppelt op opa's schoot. En wat doet hij? Hij springt op en schreeuwt naar het kleine meisje, "Wat is er met jou aan de hand! Je zou beter moeten weten! Ga naar naar je kamer, en kom er de rest van de zomer niet meer uit! Ik zal je leren om melk op mijn schoot te morsen!" - toch?

Natuurlijk niet. Hij kijkt haar gewoon aan en zegt, "Ik vergeef je." - juist?

Opa weet dat vergeving niet eens van belang is. Hij straft het kleine meisje niet, noch vergeeft hij haar. Hij troost haar eigenlijk.

Als ze huilt over wat ze deed, zegt hij, "Oh, liefje, het is in orde," en komt naar haar toe om haar een dikke knuffel te geven. "Ik hou van je," zegt hij.

Ja, het is weer een simplistisch voorbeeld, maar ik geef het weer om een punt te maken.

Vergiffenis maakt geen deel uit van deze vergelijking voor een zeer goede reden. Opa begrijpt dat een 4-jarige kinderfouten gaat maken.

Veel mensen denken dat mensen hoog ontwikkeld zijn (ondanks het feit dat we ons gedragen als 4-jarigen), maar in werkelijkheid, is de mensheid net opgekomen uit zijn kinderschoenen op deze planeet. In hun boek *New World New Mind*, plaatsen Robert Ornstein en Paul Ehrlich dit in perspectief met één verbijsterende paragraaf, die ik vaak heb geciteerd in boeken en lezingen, omdat ik het beschouw als een meesterlijke meesterzet van duidelijkheid over dit onderwerp. Zij schreven: "Stel dat de geschiedenis van de aarde in kaart werd gebracht op een jaarkalender, waarbij middernacht 1 januari de oorsprong van de Aarde voorstelt en middernacht 31 december het heden. Dan zou elke dag van het aardse "jaar" 12 miljoen jaar werkelijke geschiedenis inhouden. Op die schaal zou de eerste levensvorm, een eenvoudige bacterie, ontstaan ergens in februari. Complexere levensvormen komen echter veel later; de eerste vissen verschijnen rond 20 november. De dinosaurussen arriveren rond 10 december en verdwijnen op eerste kerstdag. De eerste van onze voorouders herkenbaar als mens zou pas verschijnen in de namiddag van 31 december. Homo sapiens - onze soort - zou rond 23.45 uur tevoorschijn komen... en alles wat er in de geschiedenis is gebeurd... zou plaatsvinden in de laatste minuut van het jaar."

Dit vertelt ons alles wat we moeten weten over hoeveel vooruitgang er is geboekt in de evolutie van onze soort. We zien dus dat God noch de behoefte noch de reden heeft om ons te vergeven. net zo min als dat wij een vierjarige moeten "vergeven" voor iets dat kleine kinderen doen. In deze context zien we dat "De wraak is aan mij, zegt de Heer" misschien wel het grootste geestelijke misverstand aller tijden is.

Zou de mensheid het punt bereiken waarop zij het idee omarmt dat de Essentiële essentie die we God noemen een volledig bewuste en totaal zelfbewuste energie is die gevoeld kan worden en het erover eens zijn dat dit gevoel pure liefde is. De verklaring over vergeving die werd aangeboden zou nooit meer nodig zijn. In het huidige moment is het echter belangrijk om een verduidelijking in deze tekst te zetten, want zonder dat kunnen we het moeilijker vinden om collectief een oplossing te vinden voor het God Dilemma.

Ik heb het onderwerp van vergeving al eerder aangesneden in eerdere geschriften, maar ik kan het niet laten om te herhalen wat ik eerder deelde, omdat ik geloof dat nieuwe ideeën over God herhaaldelijk en onverbiddelijk moeten worden herzien.

Iedereen die zelfs maar revolutionaire voorstellen over onze Godheid zou overwegen moet meer geboden worden dan een eenmalige vluchtige blik op Hem. Onverbiddelijk onderzoek en genadeloze evaluatie van hun belangrijkste punten moeten worden onderzocht, in een hardnekkige en onverzettelijke zoektocht naar enig gebrek in de logica of fout in de conclusies.

Ik zeg hier dus opnieuw, zoals ik al eerder heb geschreven (met enkele van deze exacte woorden), dat God niemand vergeeft voor wat dan ook. De stelling is dat vergeving overbodig is, omdat het in het proces van Goddelijk Evenwicht is vervangen door een meer verschroeiende, krachtige vorm van Zuivere Liefde: begrip.

- Ten eerste, Goddelijkheid begrijpt Wie en Wat Het Is, en dus is Het zich ervan bewust dat Het niet gekwetst of gewond kan worden, beschadigd of verminderd, onrecht aangedaan of beledigd op welke manier dan ook. Dit betekent dat de Goddelijkheid nooit teleurgesteld in ons zou zijn of gefrustreerd met ons, geërgerd met ons of boos op ons, noch zou het wraakzuchtig willen of moeten zijn - zelfs niet in naam van de hemelse "rechtvaardigheid", zoals sommige religies suggereren.

- Ten tweede, Goddelijkheid begrijpt Wie en Wat mensen zijn, en dus is het zich ervan bewust dat wij niet begrijpen wie en wat wij zijn, en dus dingen doen en zeggen die van kleine kinderen verwacht kunnen worden - wat alleen een tirannieke ouder zou moeten vergeven, laat staan straffen.

Laat me hier nog iets aan toevoegen, om "vergeving" in de juiste context te plaatsen.

Vergeving kan een nuttig instrument zijn in de vroegste stadia van iemands spirituele ontwikkeling, omdat het beginnende spirituele studenten kan helpen bij hun eerste pogingen om woede te overwinnen of hun wrok los te laten. Maar er komt een tijd in ieders spirituele ontwikkeling wanneer vergeving niet alleen niet langer nuttig is, maar zelfs een obstakel kan zijn voor verdere spirituele groei.

Als de zijwieltjes op de fiets van een kind nooit worden weggegooid, zal het kind nooit het geheim van evenwicht leren. Als spirituele kinderen, zijn we op zoek naar het evenwichtspunt tussen onze menselijkheid en onze goddelijkheid. Dit is de tijd dat we het gereedschap 'vergevingsgezindheid' opzij kunnen zetten, in het besef dat het nuttig was om ons te helpen onze menselijkheid te vinden, maar dat het niet nodig is om onze goddelijkheid tot uitdrukking te brengen. Sterker nog, de volste uitdrukking van goddelijkheid sluit het uit.

Het balanspunt is dan dit: gebruik vergeving als een elementair middel als het jou en de ander helpt om zich beter te voelen, maar kijk of de ander niet het gevoel is gegeven dat hij iets gedaan heeft waarvoor jouw vergeving nodig is. Dit is misschien nog meer helend voor jullie beiden. Dit wordt niet gedaan door volledig te negeren wat er gebeurd is, maar eerder, door te begrijpen hoe het in de eerste plaats gebeurd kon zijn. Dit is een veel geavanceerder hulpmiddel, en een veel effectievere manier om verder te gaan.

16.

In de geest van de meester is begrip op twee niveaus bezig. Op niveau één, begrijpen meesters wie ze werkelijk zijn. Zij zijn zich bewust van hun ware identiteit als verpersoonlijking van Goddelijkheid. Op niveau twee, begrijpen meesters hoe iemand kon hebben gedaan wat er is gedaan. Misschien hebben zij, zelf, zoiets gedaan op een bepaald punt in hun eigen evolutionaire reis naar meesterschap. Misschien niet op dezelfde schaal, maar met dezelfde energetische inhoud. We hebben allemaal wel eens dingen gezegd of gedaan die we op dat moment gerechtvaardigd vonden of op zijn minst begrijpelijk. In feite doet niemand iets ongepast, gezien hun model van de wereld. Het model van de wereld van een 4-jarige is duidelijk niet hetzelfde als het model van een 40-jarige. En het model van een 40-jarige is duidelijk niet hetzelfde als van een 80-jarige.

Terugkijkend op ons leven, kunnen de meesten van ons duidelijk zien waarom we zeiden en deden wat we zeiden en deden toen we het zeiden en deden. Dat maakt het niet allemaal prijzenswaardig, maar het kan het allemaal begrijpelijk maken.

Vanuit dit perspectief gezien, heeft onze vergeving van onszelf of van een ander geen geavanceerde spirituele functie, in die zin dat het alleen betekenis zou hebben in het geval van een geestelijke entiteit (een individuele ziel, of God) die geestelijk gewond is geraakt. En zoiets is onmogelijk. Nogmaals, dit betekent niet dat we alles goedkeuren wat er is gedaan, noch dat we goedkeuren dat bepaalde dingen opnieuw worden gedaan, maar het betekent wel dat we begrijpen hoe en waarom iets heeft kunnen gebeuren. En begrip vervangt vergiffenis in de geest van de meester.

Dat is een spiritueel revolutionair principe, en jullie worden uitgenodigd dit axioma altijd te onthouden: Begrip vervangt vergiffenis in de geest van de meester.

Vanuit een spiritueel standpunt; het idee dat je iemand anders moet vergeven voor wat zij hebben gedaan, ontkent de realiteit van wie je bent als een verpersoonlijking van Goddelijkheid, en suggereert dat de werkelijke essentie van wie jij bent op de een of andere manier gekwetst of beschadigd kan worden door de daden van een ander.

Vanuit dat spirituele gezichtspunt weet je dat je lichaam kan worden aangetast en je geest kan worden beïnvloed, maar je ziel kan op geen enkele negatieve manier worden geraakt. Zelfs je leven zelf kan en zal niet eindigen, want als een eeuwig wezen zul je eeuwig leven.

Als je deze waarheden in ogenschouw neemt, zal het je duidelijk worden dat een persoon die iets "slechts" heeft gedaan ten opzichte van jou, door zijn daden laat zien dat zij vergeten zijn wie zij werkelijk zijn. Zij moeten in een realiteit leven waarin ze voelen dat ze zelf op een of andere manier door het leven zijn gekwetst, en moeten reageren op die verwonding.

Dit wetende kan je, als serieuze student van spiritueel meesterschap een diepgaande en vaak helende vraag stellen aan mensen die geprobeerd hebben ons te kwetsen: "Wat kwetst je zo erg dat je voelt dat je mij pijn moet doen om het te genezen?"

Je kan dezelfde vraag aan jezelf stellen als een ander zegt dat hij zich gekwetst voelt door iets wat jij hebt gezegd of gedaan. "Wat doet me zo'n pijn dat ik het gevoel had dat ik iemand anders moest kwetsen om het te genezen?" Het zelfinzicht dat dit kan bevorderen kan veel nuttiger en heilzamer zijn dan zelfvergeving.

Zelfvergeving opent vaak de deur voor mensen om hetzelfde steeds weer opnieuw te doen. Misschien heb je jezelf wel eens onderzocht over dit soort dingen. en zo iets gedacht als: "Ik weet niet waarom ik dat blijf doen. Het werkt nooit, en ik hou niet eens van het deel van mij dat die daden stelt. " Maar wanneer zelfbegrip in de plaats komt van zelfvergeving, kan echte genezing beginnen. Daarom, probeer eerst de pijn te helen zodat de kans om anderen weer te kwetsen met hetzelfde uiterlijke gedrag tot bijna nul daalt.

Weet dan dat, vanuit een zuiver spiritueel perspectief, het idee dat je jezelf moet vergeven voor iets wat je hebt gedaan met betrekking tot een ander de realiteit van hun soevereiniteit ontkent, de waarheid verwerpt van wie ze werkelijk zijn, gebaseerd op jouw gedachte dat een ander aspect van God door jou beledigd, beschadigd of gekwetst kan worden. Hun lichaam kan worden beïnvloed, en hun geest kan worden beïnvloed, maar hun ziel kan op geen enkele negatieve manier worden geraakt.

Voor alle duidelijkheid, iemand die op een theologisch niveau voldoende ontwikkeld is om te begrijpen en te omarmen wat hier net is gezegd, zal het idee verwerpen dat dit hen carte blanche geeft om anderen te behandelen op een manier die de ander als wreed of harteloos zou beschouwen. Noch gaat het er om dat we nonchalant of onverschillig staan tegenover de ervaring van anderen. Niemand die spiritueel meesterschap nastreeft zou zo'n houding aannemen - en niemand die dit boek leest wordt aangemoedigd om dat te doen - maar juist het integendeel.

17.

Heb je het geduld om hier dieper op in te gaan? Ik hoop het, want er is nog een reden waarom God geen behoefte heeft om mensen te vergeven voor iets wat ze deden en dit is misschien wel de belangrijkste reden van allemaal.

God heeft geen behoefte om mensen te vergeven voor iets wat ze hebben gedaan, omdat het God duidelijk is dat elke daad een daad van liefde is.

Dit is categorisch en zonder uitzondering waar. Het geldt nu en gedurende de menselijke geschiedenis. Men kan geen enkele daad, keuze, of beslissing aanwijzen die niet uit liefde voortkwam. Zelfs de gruwelijkste misdaad, de gruwelijkste overtreding of misdrijf, is of was een uiting van liefde voor iets. Als men er diep over nadenkt, wordt het duidelijk dat dit waar is. Wat dan met angst? Wat met woede? Wat met haat? Wat is er met het kwaad? Wat is er met geweld en moord? Dit kunnen toch geen uitingen van liefde zijn, zou je kunnen zeggen.

Maar dat zijn ze wel. Als je niet van iets zou houden, zou je nergens bang voor zijn. Als je niet van iets hield, zou je iets anders niet kunnen haten. Als je niet van iets hield zou je er niet eens aan kunnen denken om wanhopige maatregelen te nemen, geweld of zelfs moord, als een middel om het te krijgen, houden, of beschermen.

Als je niet intens van iets hield, zou je nooit boos kunnen zijn over het nooit te hebben, of iets van je afgenomen te zien. Dieven handelen uit liefde. Ze houden zoveel van iets dat ze het wanhopig willen hebben, en omdat ze geen andere manier weten om het te krijgen, stelen ze het.

Hetzelfde geldt voor mensen die andere misdaden plegen. Zelfs de meest afschuwelijke misdaden. Verkrachting. Moord. Kindermishandeling. Het zijn allemaal daden die voortkomen uit iemands liefde voor iets, zelfs als hun idee van wat liefde is, een diep vervormd begrip is.

Een persoon die dit volledig begrijpt, zou dan op elke daad van een ander die velen als verachtelijk zouden beschouwen reageren door een licht gewijzigde versie van onze eerdere vraag: "Waar heb je zoveel van gehouden dat je vond te moeten doen wat je deed?"

(Zou dit de vraag kunnen zijn die een paus aan zijn aanvaller stelde?)

Als we zoeken naar het antwoord op deze vraag zien we duidelijk, zij het droevig, dat hun acties daden van liefde waren. Onbetwistbaar verdraaide daden, dat zeker. Niet goedgepraat of goedgekeurd door onze samenleving, en niet gerechtvaardigd of verdedigd door deze verklaringen... Maar wel begrepen... En dus op een andere manier aangenomen als door God bekeken. (Zoals aangetoond door een Paus.)

Goddelijkheid begrijpt dat het probleem niet is dat de mens niet liefheeft, maar dat veel mensen niet weten hoe ze moeten liefhebben op een manier die zij zouden verwelkomen als zij liefde van een ander zouden ontvangen in dezelfde vorm.

God ziet ons zoals we zijn: kleine kinderen, zonder de emotionele of geestelijke rijpheid om echt de impact of de gevolgen van onze daden te begrijpen. Wij hebben niet geleerd om aan anderen te doen zoals zij het hen willen laten doen, om te spreken met die Platina Regel van Milton Bennett.

En er is een minuscule percentage van mensen die dingen doen die lelijk zijn en die, vanuit ons gemeenschappelijk standpunt, totaal onvergeeflijk lijken. Inderdaad, het zou een persoon vereisen die diep in contact staat met wie zij zijn, en wie zij verkiezen te zijn om sommige dingen te vergeven die sommige mensen hebben gedaan (zoals het voorbeeld van Paus Johannes Paulus II).

Op een theologisch niveau zou - durven we het te denken? - een zo liefdevolle God waardoor vergeving niet nodig wordt geacht, kunnen worden vervangen door de absolutie van totaal begrip. De boodschap hier is dat, hoe moeilijk het ook voor ons is om te omarmen, alle dingen voortkomen uit een enkele energie in het universum, die we in onze taal liefde noemen.

Waarom spelen vierjarige kinderen met lucifers terwijl ze zich in de kast verstoppen, terwijl ze weten dat ze dit niet zouden moeten doen? Misschien vooral omdat ze weten dat ze het niet mogen doen? Is het de liefde voor kattenkwaad? Van ontdekken? Van avontuur? Laten we het kind voor de rest van zijn leven boeten voor deze fout, zelfs als het een brand veroorzaakt die het huis in de as legt? Of troosten we het kind met zijn verdriet over wat het deed, ook op momenten dat het nog steeds het schuldgevoel niet kan loslaten, denkend aan het onheil dat werd veroorzaakt?

Ik wil je een verhaal vertellen.

Ik heb nooit met lucifers gespeeld en het huis in brand gestoken, maar ik brak wel moeder's meest gekoesterde familiestuk. Het was een delicate vaas die werd bewaard op de schoorsteenmantel boven de open haard. Mijn moeder had hem gekregen van haar moeder, die hem gekregen had van haar moeder. Een van die dingen. Een voorwerp dat niet vervangen kan worden.

Natuurlijk had mijn moeder me honderd keer gevraagd, "Alsjeblieft, liefje, de vaas niet aanraken", als ze me in de buurt zag komen. En natuurlijk, moest ik het doen. Ik kon mezelf niet tegenhouden. Ik moest weten wat ze zo speciaal maakte dat het zelfs niet mocht worden aangeraakt. Dus op een dag, toen mijn moeder niet keek, trok ik aan een kruk van de open haard en gebruikte die om hoog genoeg te komen om goed naar de vaas te kijken, ik staarde er een volle minuut naar, dat weet ik zeker. Maar alleen kijken was niet goed genoeg voor mij. Ik moest gewoon omhoog reiken en hem aanraken.

Ik was acht, negen? Het maakt niet uit. Ik kende het verschil tussen goed en kwaad. Ik wist wat mijn Mam me had gevraagd niet te doen. Er was geen enkele twijfel in mijn hoofd dat ik iets deed wat ik niet had moeten doen. Ik weet niet wat me bezielde. Was het iets simpels en kinderlijks als de liefde om het totaal verboden te doen? Ik weet het niet, maar je weet natuurlijk hoe het verhaal afliep. Ik stootte de vaas om en hij viel op de grond.

Je moet ook weten dat mijn hart dieper zonk dan een hart kan gaan. Ik wist dat mijn moeder's hart in meer stukken gebroken zou worden dan de vaas. En dat was ook zo. Ik kon het op haar gezicht zien toen ze de kamer in snelde vanuit de keuken, waar ze de klap had gehoord.

Ik zal dat moment nooit vergeten, zolang als ik leef. Mijn moeder keek naar mij, keek naar de vaas, keek terug naar mij, zag mijn verwoesting, mijn hopeloze ontzetting, en maakte een keuze daar en op dat moment.

Ze kwam naar me toe, pakte me in haar armen, trok me zo dicht mogelijk tegen zich aan en hield me op ooghoogte, zodat ze me recht kon aankijken.

"Lieverd," zei ze zacht, bijna fluisterend, "dat is een vaas...en jij bent mijn zoon.

Ik hou meer van je dan van welk voorwerp ter wereld ook. Ga nu. Ga buiten spelen."

Toen kneep ze me nog een keer, en zegende mijn wang met de liefste kus die ik ooit gekregen had. Mijn moeder begreep hoe ik zoiets had kunnen doen. Ze hoefde niets uitgelegd te krijgen, en ze hoefde geen duidelijkheid te krijgen over wat het meest belangrijk voor haar was.

Ik zou graag denken dat God minstens zo aardig is als mijn moeder. Ik weet dat in mijn leven, ik onderweg de nodige brokken heb gemaakt, maar ik heb het idee dat als dit alles voorbij zal zijn, ik zal worden vastgehouden in de armen van het Goddelijke, en gezegend worden met de tweede zoetste kus die ik ooit heb gekregen.

Ik weet nu dat alle daden - zelfs volkomen misplaatste daden - begrijpelijk zijn. De enige reden waarom we iets "onvergeeflijk" noemen is omdat we niet begrijpen hoe iemand zoiets kan doen. Maar God wel. En als we onze emotie versmelten met Gods gevoel, zullen wij dat ook doen.

Als we onszelf zien met dit groeiende bewustzijn, zullen we de uitnodiging accepteren van het leven om, als oplossing voor het God Dilemma, een nieuwe persoonlijke ethiek te creëren, een nieuwe persoonlijke expressie, een nieuwe persoonlijke ervaring. Wij zullen ervoor kiezen om een voorbeeld te zijn, een levende en voortdurende presentatie, van de hoogste waarheid van het leven: Zuivere Liefde is wat God is, en Zuivere Liefde is wie wij zijn.

18.

In het begin van dit boek heb ik gezegd dat wat wij geloven over God, de Hogere Macht, of de Oorspronkelijke Energie van het leven, op een belangrijke manier beïnvloedt en bepaalt hoe wij ons en het leven om ons heen leven creëren. Ik zei toen dat 80 procent van het burgerlijk recht in de meeste landen van Europa en het Westen gebaseerd is op de Canonieke Wet.

Sindsdien hoop ik duidelijk te maken dat we afstand moeten nemen van wat we in het verleden hebben opgevat als "Gods Woord". Dat we nu omarmen wat ons hart ervaart als Pure Liefde die een prachtige manier is om de menselijke samenleving te inspireren naar een nieuwe wereldwijde ethiek. Een dergelijke verhoging van onze collectieve normen zou ons eindelijk kunnen helpen niet alleen een einde te maken aan onze zeer schadelijke interacties, zoals agressie en oorlog, maar ook aan onze zeer onvriendelijke gemeenschappelijke normen en intolerant maatschappelijk gedrag die ook voortkomen uit kerkelijke mandaten.

Het zijn deze mandaten die, van 1849 tot 1978, zwarte mannen verboden tot priester te worden gewijd in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De kerkelijke rechtvaardiging was wat werd genoemd "de vloek van Ham," voorafgegaan door "de vloek van Kaïn." God zou Kaïn hebben gestraft voor het doden van zijn broer Able door Kaïn in het gezicht te slaan tot zijn huid zwart werd. Ham zou getrouwd zijn met een zwarte vrouw die, op haar beurt, zou afstammen van Kaïn...en Ham's zoon, Kanaän, werd vervloekt tot een leven van slavernij door Ham's vader, Noach, althans volgens deze doorlopende Bijbelse sage.

Vandaar de eeuwenlange verklaring in de Bijbel, volgens vele predikanten die het predikten en gelovigen die het accepteerden, dat mensen met een donkere huidskleur tot slavernij gedegradeerd moesten worden.

Ik verzin dit niet. Verhalen over zowel de "Vloek van Kaïn" als de "Vloek van Ham" zijn te vinden in het boek Genesis, en beide zijn te vergezocht om hier verder op in te gaan, maar niet vergezocht genoeg om een wereldwijde kerk te weerhouden 130 jaar lang te verklaren dat zwarte mannen het priesterschap onwaardig waren.

Maar het ging verder dan deze ene denominatie. De "vloek van Kaïn" werd ook gebruikt om een verbod op de wijding van zwarte mannen in de meeste protestantse kerken in te stellen tot de jaren 1960, zowel in de Verenigde Staten als in Europa, vertelt een artikel in Wikipedia ons.

Hetzelfde artikel vertelt dat bepaalde katholieke bisdommen in het zuiden van de Verenigde Staten een beleid aannamen van het niet wijden van zwarte mannen om toezicht te houden, de sacramenten toe te dienen, of de biecht te aanvaarden van blanke parochianen. Dit beleid was niet gebaseerd op de 'vloek van Kaïn' leer, maar werd gerechtvaardigd door de wijdverbreide opvatting dat slaven niet over hun meesters mochten heersen."

Ook deze opvatting werd decennia lang gebruikt om slavernij te rechtvaardigen in het Amerikaanse zuiden, met Christelijke predikanten die routinematig Bijbelteksten aanhaalden en de slavernij ondersteunden als een aanvaardbaar aspect van het leven.

Dezelfde soort kerkelijke autoriteit werd ook gebruikt tot het laatste kwart van de 20e eeuw om vrouwen uit te sluiten van het priesterschap in de Episcopale Kerk - een verbod dat uiteindelijk werd opgeheven in 1974.

De New York Times wees er in een verhaal in 19 juli 1997 op dat bijna 25 jaar later vrouwen nog steeds uitgesloten waren van het dienen in 4 van de 113 bisdommen van de kerk, omdat de bisschoppen daar geloofden dat de christelijke traditie het priesterschap beperkt tot mannen. "En," voegde de krant eraan toe, "het gebrek aan uniformiteit weerspiegelt hoe de kwestie van de wijding van vrouwen onbeslist blijft binnen de context van georganiseerde religie.

Drie van de vier stromingen binnen het Jodendom - de Reformbeweging, de Conservatieve en de Reconstructionisten - wijden vrouwen tot rabbijn, maar het Orthodoxe Jodendom niet." (In 2020 was dat nog steeds niet het geval. Evenmin kunnen vrouwen tot priester worden gewijd in de Mormoonse kerk. Zwarte mormonen uiteindelijk wel, maar vrouwen niet).

"In de rooms-katholieke kerk heeft paus Johannes Paulus II de kwestie gesloten verklaard. Als argument: Jezus heeft het precedent geschapen voor een mannelijk priesterschap door alleen mannen als zijn apostelen te roepen." Dus zien we weer dat er die altijd aanwezige uitdaging is van het God Dilemma voor hen die in een Hogere Macht geloven: het gebrek aan uniformiteit.

Maar hoe zit het met de hedendaagse seculiere cultuur? Zijn de eeuwenoude "niet-uniforme" religieuze overtuigingen over mensen van kleur, vrouwen en minderheden doorgesijpeld in in de hedendaagse samenleving buiten de kerk?

Wat vindt u hiervan? Een artikel van maart 2019 door Julie Sprankles op SheKnows.com biedt dit: "Kijken naar een balspel, misschien zelfs onder het genot van een biertje, is een tijdverdrijf dat we geneigd zijn hier in de VS als vanzelfsprekend te beschouwen. Maar in oktober 2018 haalde Iran de wereldwijde krantenkoppen met een mijlpaal - voor het eerst in 35 jaar mochten vrouwen een sportevenement bijwonen (een voetbalwedstrijd tussen Iran en Bolivia). Na de wedstrijd keerde het land echter terug naar zijn eerdere verbod op dergelijk gedrag dat van kracht is sinds de Islamitische Revolutie van 1979.

"De procureur-generaal van het land, Mohammad Jafar Montazeri, ging zelfs zo ver dat hij de regering van Teheran zou opdragen om elke stadionfunctionaris te vervolgen die de regels voor vrouwen versoepelden."

Het artikel gaat verder met op te merken dat "bepaalde landen, zoals Jemen en Saoedi-Arabië, werken met een 'mannelijke voogdij' systeem. Omdat dit systeem in wezen impliceert dat vrouwen geen volwaardige burgers zijn, moeten zij een echtgenoot, broer, echtgenoot of zoon raadplegen alvorens belangrijke beslissingen te nemen over hun eigen leven. Dit betekent geen paspoort aanvragen, niet reizen naar het buitenland, en soms het huis niet verlaten."

In de Verenigde Staten mochten vrouwen het huis verlaten, maar ze mochten niet stemmen tot 1919. En ze hadden nog 45 jaar lang geen formele rechten op de werkvloer. De invoering van Titel VII van de Civil Rights Act van 1964 loste dat eindelijk op.

Het is geen nieuws dat gekleurde mensen en mensen met een niet-heteroseksuele geaardheid ook hebben moeten vechten - en nog steeds vechten - voor fundamentele mensenrechten.

Ik ga hier niet in op de idee om een boodschappenlijstje te maken van de overtredingen.

Ik hoop onuitwisbaar duidelijk te maken dat er in de echte wereld gevolgen waren door wat mensen over God hebben gedacht en verklaard door de jaren heen.

De website van de Georgetown Law bibliotheek merkt op dat "discriminatie nog steeds bestaat tegen alle soorten minderheden, inclusief tegen leden van de LGBTQ+ gemeenschap. Historisch gezien werd iedereen die afweek van de traditionele rolverdeling tussen man en vrouw zoals bij de geboorte toegewezen, vaak gekarakteriseerd als geestelijk gestoord of psychopatisch. De behandeling van personen met deze kenmerken varieerde van sterilisatie en castratie tot lobotomie en bekeringstherapie.

Aanzienlijke vooruitgang is geboekt op het gebied van burgerrechten, waardoor de wettelijke bescherming voor deze gemeenschap toenam, maar er blijven uitdagingen.

Als er twijfel bestaat of het homoseksuelen duidelijk is dat veel van hun onderdrukking te maken heeft met de opvattingen van zogenaamde godvrezende mensen, blijkt uit de titel van een door Tommi Avicolti Mekka in 2009 verschenen bloemlezing gericht op de geschiedenis van de homobevrijdingsbeweging. Deze zou die onzekerheid moeten wegnemen, de titel is niet toevallig "Smash the Church, Smash the State".

De oplossing voor het God Dilemma is natuurlijk niet om iets "kapot te maken", maar juist het tegenovergestelde: onze samenleving heropbouwen door een Nieuw Cultureel Verhaal te schrijven, gebaseerd rond een totaal ander idee over een Hogere Macht.

19.

Onze soort wordt op dit moment uitgenodigd, dringend uitgenodigd, om door huidige gebeurtenissen (de uitbraak van het coronavirus in 2020 is daar niet de minste van), te beslissen in wat voor soort God we willen geloven.

Er zijn mensen die zeggen dat, gezien onze huidige situatie, we beter af zouden zijn om in geen enkele God te geloven; dat er helemaal geen "Hogere Macht" is. Zij zouden beweren dat ons huidige geloof meer kwaad dan goed heeft gedaan, en erger nog, dat het allemaal onnodig is geweest, omdat het bestaan van een entiteit genaamd "God" pure mythe is.

Hoe je hier persoonlijk ook over denkt, we worden nog steeds, als soort geconfronteerd met het God Dilemma - we kunnen het nog steeds niet eens worden over wie en wat God is en wat God wil. We houden nog steeds vast aan ideeën over God die misschien niet helemaal juist zijn, ideeën die ons niet helpen het leven op Aarde te creëren op de manier die we allemaal wensen. Als we onze dagelijkse ervaring willen veranderen en de koers van het leven wereldwijd, moet er iets veranderen. De vraag is is, wat zal het zijn?

Zullen we ons geloof in God helemaal opgeven? Of zullen we kijken naar onze huidige mengelmoes van ideeën over God en beseffen dat als er een Hogere Macht bestaat, we tot nu toe onze kans verkwaanselden om deze te gebruiken op een manier die de collectieve realiteit creëert waar we zo lang naar hebben verlangd?

Zullen we dan de moed opbrengen om een nieuw standpunt over God te onderzoeken dat ons als soort liefdevoller kan maken en effectiever in wat we zeggen dat we willen dat allen ervaren?

De hypothese hier is dat veel mensen niet het gevoel hebben dat ze een aanvaardbaar alternatief kregen in plaats van deze mengelmoes. Oh, ze hebben allemaal alternatieven gehoord, zeker, maar niets wat de meerderheid als levensvatbaar beoordeelt; niets dat het enthousiast, vreugdevol, zonder voorbehoud kan aannemen, accepteren en toepassen als zijn nieuwe universeel geloof over God.

Daarom hebben veel mensen het gevoel dat ze in een Alles of Helemaal Niets situatie zitten. Of ze accepteren het feit dat er 4.300 verschillende religies in de wereld zijn die elk van hen in niet mis te verstane bewoordingen uitleggen "wat zo is," of ze gooien hun handen in de lucht en kiezen voor geen enkele.

Ze kunnen, als alternatief, besluiten en verklaren dat enkel hun religie het bij het rechte eind heeft, en doorgaan met het plakken van etiketten op het geloof van anderen: blasfemie, afvalligheid, ketterij, afgoderij, heterodoxie, onorthodoxie, of gewoonweg onnauwkeurigheid en valsheid.

Dit is, natuurlijk, wat veel mensen hebben gedaan en we zien waar het ons heeft gebracht.

Je zou denken dat, met zo'n grote meerderheid van ons die geloven in een soort Hogere Macht, onze meest natuurlijke koers zou zijn om te kiezen voor die nauwere, eerlijke blik, om te zien of er misschien een totaal ander, en misschien meer accuraat begrip van God kan zijn - een die op zijn minst kan worden voorgesteld als een hypothese zonder massaal bezwaar, die misschien zelfs op een dag zonder aarzeling omarmd kan worden.

Dat is precies wat de 'Nieuwe Definitie' benadering van de vraag naar God biedt. U zult zich herinneren dat deze het volgende voorstelt:

1. God kan met vele namen worden aangeduid: Energie, Essentiële Essentie, Bron van Oorsprong, enz. - maar is misschien het best te begrijpen als Zuivere Liefde.

2. Zuivere Liefde is het best te definiëren als de energie die, wanneer zij tot uitdrukking wordt gebracht geluk creëert bij de afzender en wordt verzonden met de intentie dat ook de ontvanger hierbij geluk voelt, waardoor de ontvanger vrij en oprecht kan reageren zonder de liefde te verliezen die wordt gezonden.

Dit nodigt de beoefenaar van Zuivere Liefde uit om het adagium te volgen: "Spreek je waarheid, maar verzacht je woorden met vrede." De gunstige invloed die een collectieve omarming van deze nieuwe manier van handelen zou hebben op het menselijk ras kan, naar mijn mening, niet overschat worden. Ik geloof dat een immens positieve neerslag zou optreden in al onze inspanningen en ervaringen. Om dit alles in één zin te zeggen: Het leven zou nooit meer hetzelfde zijn op de planeet Aarde.

Godzijdank.

Nu, laat me specifiek worden...

20.

Hier is wat er zou kunnen gebeuren in een aantal belangrijke gebieden van het leven - spiritualiteit, relaties, en economie, om drie voorbeelden te noemen, mochten we collectief besluiten dat God pure liefde is, en dat wij dat ook zijn.

- In het deel van onze menselijke expressie dat Spiritualiteit heet, geloof ik dat we deze grote verschuivingen zouden zien:

* Bewijs van acceptatie en toepassing van de nieuwe ethiek die voortkomt uit de 'Nieuwe Definitie' van Goddelijkheid en die overal zichtbaar zou zijn.

* Meer en meer religies zouden delen dat de Hogere Macht niet een grote mensachtige entiteit is, maar eerder een energetische essentie die zelfbewust is, bewust van zijn Heilige en enkelvoudige Zelf, dat de ultieme bron is van Wijsheid en Intelligentie, en die ongedifferentieerd is in zijn Oorspronkelijke Staat.

*Het zou worden onderwezen dat Goddelijkheid het vermogen heeft om ontelbare vormen aan te nemen (inclusief de levensvorm van elk voelend wezen in de kosmos) en in elk van die vormen kan worden gedacht.

* Het gebruik van wat sommigen "Goddelijke Kracht" zouden noemen om materiële effecten op aarde te manifesteren (een proces dat vroeger wel eens alchemie werd genoemd) zou veel gemakkelijker worden, effectiever en meer consequent.

Dit zou het resultaat zijn zodra de ongedifferentieerde essentie van het Goddelijke gedefinieerd wordt als een specifiek gevoel dat bekend is bij mensen en herkenbaar door zintuiglijke waarneming, en niet eenvoudigweg een amorfe of nevelige "energie" zonder een bepaalde eigenschap, kwaliteit of kenmerk. Onze soort zou dus veel meer kunnen profiteren van het effect dat een specifiek soort energie, opzettelijk gericht, heeft op de energie zelf.

* De meeste van 's werelds 4300 religies zouden blijven bestaan als culturele schatten van individuele en generaties-lange gebruiken, maar alle religies zouden als hun Eerste Onderricht de elegante vier-woorden boodschap verkondigen: God is pure liefde. Dit zou de wereldse geloofstradities, eindelijk, onder één overkoepelend spiritueel principe brengen, de weg voor alle culturen en samenlevingen van de wereld om een gemeenschappelijke ethiek te omarmen en te praktiseren, een ethiek die meer dan theologische meningsverschillen op aarde zou elimineren.

* Er zou onder alle mensen (die nu als een collectief verenigd zouden zijn onder een overkoepelend spiritueel principe) erkenning zijn van de diepe waarheid dat het creëren van de uiterlijke realiteit van het leven een gezamenlijk proces is - iets dat voorheen niet op grote schaal werd onderwezen.

(Een prachtige informatieve kijk op het hele Realiteit Creatie Proces is als we de mechanica - of, zo u wilt, de metafysica - van de 'Nieuwe Definitie' zien als benadering van het begrijpen van God). Dit zijn slechts enkele van de veranderingen in onze spiritualiteit die ik voorzie. Ik ben er zeker van dat er meer zullen zijn.

- In dat deel van de menselijke expressie dat Relaties heet, geloof ik dat we deze grote verschuivingen zouden zien plaatsvinden:

* Het doel van alle soorten relaties zou op een heel andere manier worden begrepen en op een geheel andere manier worden ervaren. Het zou duidelijk zijn dat het ware doel van alle relaties - relaties op afstand, zakelijke relaties, vriendschapsrelaties, familiale relaties, romantische intieme relaties, relaties met huisdieren, en relaties met alle elementen in de natuur - weinig te maken hebben met wat je eruit kunt halen en alles te maken met wat je erin kunt stoppen. Mensen zouden weten dat hun relatie met alles en iedereen het belangrijkste middel is waarmee ieder voelend wezen een directe ervaring genereert van wie ze zijn en wie zij verkiezen te zijn.

* Het zou even duidelijk zijn dat dit niet betekent dat eindeloos geven in een relatie, ten koste van de eigen gezondheid of geluk, de hoogste spirituele activiteit is. Integendeel, het zou duidelijk zijn dat het niet toestaan dat een persoon voortdurend kan profiteren van een ander een zeer verheven vorm van liefde zou zijn. In die zin dat het zo'n persoon zou stoppen te ervaren en te geloven dat hun beste of enige manier om mens te zijn, is om te eisen dat hun eigen aandacht, en die van alle anderen alleen op hen gefocust horen te zijn. Het niet afkeuren of stoppen van misbruik door een ander zou er alleen maar voor zorgen dat het gedrag door zou blijven gaan totdat ze er zelf door gekwetst worden.

* Romantische relaties zouden nooit eindigen op de manier waarop mensen nu het woord "eindigen" gebruiken en begrijpen. In plaats daarvan zou de relatie gewoon van vorm veranderen, en het zou begrepen worden dat geen relatie ooit eindigt, maar alleen verandert in de manier waarop ze wordt ervaren.

* Mensen zouden begrijpen dat elke relatie die met wederzijdse instemming intiem wordt op fysiek niveau, een blijvende zorg en aandacht voor het welzijn van de ander waard is, voor zover ieder persoon hiertoe in staat is en de kans krijgt om de ander liefdevol te steunen op zijn levensweg - zelfs als ze een andere weg zijn ingeslagen.

* Het feit van deze blijvende zorg zou in niemands leven worden ervaren als een last, of als een gevoel van verplichting, maar eerder als het creëren van een mogelijkheid voor de vrijwillige keuze van de ziel om nooit iemand in de steek te laten die je ooit uitgenodigde in de beschutting van een diep persoonlijke verbintenis.

* Relaties met levenloze objecten - geld, voedsel, bepaalde locaties, kledingstukken, voertuigen of souvenirs zouden begrepen worden als een uitwisseling tussen twee bronnen van energie, de ene zelfbewust en de andere niet, maar niettemin beide gemaakt van de bouwstenen van fundamentele essentie. Mensen zouden daarom een eerbied krijgen voor alles in het leven - van planten en bomen tot oceanen, van overhemden tot schoenen, van auto's tot huizen, van knuffels tot favoriete kussens. De Ultieme Natuur van het Leven zelf begrepen als zijnde gewoon verschillende uitdrukkingen van de Ene Energie waaruit alles is opgebouwd. Dit zijn slechts enkele van de veranderingen in onze relaties die ik voorzie. Ik ben er zeker van dat er meer zullen zijn.

- In dat deel van de menselijke expressie dat Economie heet, geloof ik dat we deze grote verschuivingen zouden zien plaatsvinden:

* De economische ongelijkheid die nu bestaat, met de rijkste 1% van de mensen die meer dan 50% van de totale rijkdom van de wereld bezitten - en met de rijkste 1% in de Verenigde Staten die meer rijkdom bezit dan de onderste 90% - zou zelfs door die rijkste mensen niet langer worden gezien als een aanvaardbaar sociaal profiel in een wereld waar 815 miljoen mensen elke nacht met honger naar bed gaan. Een vrijwillige verdeling van rijkdom door vrijwillige bijdragen aan een algemeen wereldfonds gewijd aan de meest dringende behoeften van alle mensen zou worden opgericht en vreugdevol, vervullend worden onderhouden door degenen die veel hebben, en die ervoor kiezen om het leven beter te maken voor hen die weinig hebben.

* De focus van 's werelds grootste bedrijven zou verschuiven van het genereren van de hoogst mogelijke winst naar het produceren van het hoogst mogelijke voordeel voor het grootst mogelijke aantal mensen dat het bedrijf kan bedienen.

* De definitie van "rijkdom" zou veranderen van een maatstaf van geld en bezittingen naar een maatstaf van vrede, vreugde, zelfontplooiing en liefde in iemands leven.

* Klasse-indelingen die vroeger de rijken scheidde van diegenen die "de armen" genoemd werden, zouden verdwijnen.

* Het betalen van de laagst mogelijke lonen om de hoogst mogelijke winsten te produceren zou worden vervangen door een geheel andere zakelijke ethiek die arbeiders de grootste praktisch en haalbare voordelen bij het runnen van een onderneming kan bieden.

* Vrije toegang tot de beste medische zorg, en beschikbaarheid van de beste medicijnen, zou worden gezien als een fundamenteel mensenrecht, betaald door het verzamelen van vrijwillige kostendekkende geldinjecties van alle mensen, evenredig met hun inkomen en bezittingen.

* Geen enkel individu, waar ook ter wereld, zou ooit door omstandigheden verplicht zijn zonder de eerste levensbehoeften van voedsel, kleding en onderdak te komen, laat staan te verhongeren, doodgaan of doodvriezen. Dit zijn slechts enkele van de veranderingen in onze economie die ik voorzie. Ik ben er zeker van dat er meer zouden zijn.

Geen van de bovenstaande veranderingen in een van deze of andere gebieden van onze huidige realiteit zullen plaatsvinden op planetaire schaal als het grootste deel van de mensheid blijft waar het is in zijn beperkte begrip van de Hogere Macht en van het leven, en van hoe we allemaal God relevant kunnen maken in onze ervaring.

Simpel gezegd, we zullen het God Dilemma moeten oplossen. Eerst in ons persoonlijke leven, en dan, in de mate dat het leven ons de kans geeft, op een manier die de mensen om ons heen raakt, en uiteindelijk, de wereld in het algemeen.

21.

Neemt u mij niet kwalijk dat ik het voor de derde keer zeg, maar ik ga hier definitief verklaren dat de tijd is gekomen voor alle Ideeën-helden om te beslissen dat genoeg genoeg is, dat we klaar zijn om onze Collectieve Verwarring te beëindigen, dat we voldoende eer hebben bewezen aan de 4.300 religies die we eeuwenlang hebben geëerd met onze naleving, en dat we nu elke religie gaan uitnodigen om met één stem te spreken, met vier woorden als als hun eerste gemeenschappelijke leer: God is pure liefde.

Dat is een vrij eenvoudige boodschap, maar de eenvoud ervan druist in tegen hoe we alles wat we op deze planeet kunnen bedenken om van het hele onderwerp 'God' een van de meest gecompliceerde zaken te maken die iemand zich kan indenken.

We zijn al eeuwen op zoek naar dat ene idee dat eindelijk de mensheid kan verenigen en ons leven kan verbeteren. We hebben politieke remedies geprobeerd, economische remedies, sociale remedies, en spirituele remedies van elke soort.

Zou het niet interessant zijn als sommigen van ons zouden besluiten dat ons idee over God - hetwelk onze ideeën over het leven produceert, zelfs niet een beetje ingewikkeld hoeft te zijn, omdat God eigenlijk het eenvoudigste van alles is? Zou het niet interessant zijn als we dat allemaal zouden besluiten?

Ik moet denken aan het eerste couplet van het eerste lied van de eerste uitvoering van het eerste toneelstuk gepresenteerd in het Kennedy Center for the Performing Arts in 1971.

De productie, getiteld Mass, werd gecreëerd door de Amerikaanse componist en dirigent Leonard Bernstein in opdracht van Jacqueline Kennedy, die hem (een oude vriend) vroeg iets speciaals te schrijven voor het inaugurele programma van het prachtige gebouw ter ere van haar overleden echtgenoot. Ik presenteer hier die eerste paar tekstregels:

Zing God een eenvoudig lied

Lauda, Laudē

Verzin het terwijl je zingt

Lauda, Laudē

Zing zoals je graag zingt

God houdt van alle eenvoudige dingen

Want God is de eenvoudigste van allemaal

Ik was in die dagen lid van de werkende pers en had het geluk het evenement te verslaan op die openingsavond. Ik herinner me dat ik diep geraakt werd toen die woorden werden gezongen op Maestro Bernstein's ontroerende muziek.

Tot op de dag van vandaag kan ik mijzelf vinden in dat prachtige inzicht. God is de eenvoudigste van allemaal: Pure Liefde. Onvoorwaardelijk, onbeperkt, ongecompliceerd, zonder voorbehoud en ondubbelzinnig. Niets terug willen en niets nodig hebben. Alleen gegeven omwille van de vreugde van uitgedrukt te worden.

De oplossing voor het God Dilemma is voor ons om naar dat niveau van eenvoud te gaan in ons begrip van de Hogere Macht. Maar terwijl we ernaar verlangen om een beschaving te produceren waarvan de regeringsbesluiten, economische constructies, en sociale interacties gebaseerd zijn op een model van Pure Liefde, lijken we niet te weten hoe.

En de reden waarom we dat niet weten is net wat ons struikelblok is geweest. Het is onze belemmering, onze hindernis, onze onoverkomelijke hindernis.

En dus ja, we zijn klaar, ook met het gebruiken van Pure Liefde als een model van een God die, zo wordt ons verteld, geen model is voor een liefde die niets in ruil vraagt, maar juist het tegenovergestelde.

Als we besluiten dat God zich niet zo gedraagt, maar een Godheid is die alleen Zuivere Liefde uitdrukt, dan kunnen we misschien eindelijk onszelf hetzelfde zien doen.

Voorals als we ons richten op een andere boodschap uit het boek Genesis, en al die gekke verhalen vergeten over God die Kaïn in het gezicht slaat tot Kaïns gezicht zwart werd.

We zouden kunnen besluiten dat het hoofdstuk 1, vers 27 is waar Genesis het bij het rechte eind heeft. Daar staat dat de mens gemaakt is naar het beeld en de gelijkenis van God.

Maar zouden we zelfs deze schijnbaar eenvoudige boodschap verkeerd begrepen kunnen hebben?

Zouden wij deze bijbelpassage zo hebben kunnen interpreteren dat God is zoals de mens is?

Is het mogelijk dat wij, na te hebben opgemerkt dat mensen in feite vooral oordelen en veroordelen, wij hebben aangenomen dat God ook zo moet zijn, omdat ons is verteld dat wij gemaakt zijn naar Gods beeld en gelijkenis? Hebben we onbewust alles op zijn kop gezet en God gemaakt naar het beeld en de gelijkenis van mensen?

En zouden we lang hebben vastgehouden aan een tweede misverstand - dat het God's "taak" is om bepaalde dingen toe te staan of niet toe te staan? Laten we dat eens verduidelijken.

Toen het coronavirus de aarde omhulde in 2020, vroegen velen van Gods gelovigen: Hoe kan een liefhebbende God dit laten gebeuren?

Laten we dat nu meteen aanpakken.

22.

Is het "God's taak" om alles te regelen? Staat de Godheid bepaalde gebeurtenissen toe of niet in ons leven?

Nee. Ik bied nederig aan dat dit niet zo is. Het is niet mijn waarheid dat God de moment-tot-moment verzorger van de mensheid is - ook al lijken veel mensen God die rol te geven in de film genaamd Ons Leven. En vooral tijdens delen van de "film" waar onwelkome scènes worden afgespeeld, vragen duizenden zichzelf vragen, "Waar is God in dit alles?"

In de religie die ik zou creëren, zou het duidelijk zijn dat God niet "ja" of "nee" knikt op verschillende opties over wat er wel of niet zou kunnen gebeuren op Aarde.

God zou geen voorkeur hebben in deze kwestie, zelfs als God een dergelijke lijst van keuzes zou zijn gegeven. Dit is voor veel mensen moeilijk te accepteren, de notie dat God geen emotionele investering doet in bepaalde gebeurtenissen, voorwaarden, of omstandigheden die zich voordoen in de ervaring van mensen, en deze noch goedkeurt noch afkeurt.

Hier is waar een groot aantal mensen mijn idee van een goede en werkbare religie zouden kunnen verwerpen, omdat het terugvoert naar de centrale vraag die we aan het begin van deze verkenning zijn begonnen: Als God geen zeggenschap heeft over hoe onze levens uitpakken - of wil dat dingen op een bepaalde manier uitpakken, wat heeft het dan voor zin om überhaupt een God te hebben? Waarom zouden we ons op welk niveau dan ook zorgen maken als er een Opperwezen bestaat dat nooit ingrijpt in de zaken van mensen?

Dus dan, deze informatie: Het Opperwezen mengt zich wel in de zaken van de mensen, maar niet op de manier die wij denken, en niet om de redenen die wij ons voorstellen.

God mengt zich niet in het leven op Aarde omdat God voelt dat er iets verkeerd gaat.

God raakt betrokken in het leven op Aarde als wij voelen dat er iets verkeerd gaat, en wij actief zoeken om God te gebruiken om het te veranderen.

Het is Gods verlangen om ons in staat te stellen te creëren wat wij willen ervaren, niet om ons te vertellen wat God wil ervaren. Als het deze tweede optie was zouden mensen niets meer zijn dan slaven-dienaren van een Godheid die alleen maar orders geeft en diegenen straft die niet gehoorzamen.

Gods doel was echter niet het scheppen van een kosmisch leengoed, maar eerder om het wonder en de glorie van Goddelijkheid te ervaren door de vrije expressie van Zijn creaties.

God's taak is dus om alle voelende wezens in staat te stellen en aan te moedigen de glorie te ervaren van wie zij zijn als uitdrukking van het Geheel.

Als God afzonderlijk "ja" of "nee" stemt op alles wat zich voordoet, waarom zou er dan ooit iets gebeuren dat wij "slecht" noemen? Het is duidelijk dat God niet opzettelijk verschrikkelijke dingen (volgens onze definitie) wil zien gebeuren, dus hoe kan het dan gebeuren dat ze gebeuren?

En omdat ze dat duidelijk doen, betekent dit dat God voorzitter is van het Bestuur van een wereld die totaal uit de hand loopt?

Nee. Wat het wel betekent (om de metafoor verder te gebruiken) is dat God de controle heeft overgedragen aan medewerkers en collega's die het bedrijf feitelijk leiden. Dat betekent jij en ik.

Gods zuivere liefde geeft ons totale individuele controle over onze innerlijke reactie op uiterlijke gebeurtenissen, en meer gezamenlijke controle over de creatie van die uiterlijke gebeurtenissen dan we ons hadden kunnen voorstellen.

Zijn er gebeurtenissen waarover we geen controle hebben? Ja. Een asteroïde die op de Aarde botst kan in die categorie vallen. Maar zijn er veel gebeurtenissen, zelfs grote wereldwijde geofysische gebeurtenissen, waarvan we zeggen "het gebeurde gewoon", die we hadden kunnen voorkomen? Ja.

Het feit dat mensen een vrije wil hebben, geeft hen de mogelijkheid om collectief gebeurtenissen of omstandigheden van hun keuze te produceren (zoals bijvoorbeeld, de uitbraak van het coronavirus), en dan te leven met het resultaat.

Oh, nee, nee, nee, nee, NEE...je gaat ons toch niet proberen te vertellen dat het door het menselijk collectief was dat de uitbraak van het coronavirus is veroorzaakt! ... men zou nu luidkeels kunnen protesteren. Een of twee mensen, of een handjevol, kunnen betrokken zijn geweest bij de productie ervan, maar niet de mensheid als geheel!

Nou, eigenlijk...was de pandemie niet het resultaat van een enkel incident met een klein aantal mensen en hun acties in 2019. Het was het resultaat van wat het menselijk ras als geheel besloot, jaren eerder, wat belangrijk voor ons was en wat niet. Dat was onze keuze, dat was onze beslissing. Ons werd verteld dat er een zeer grote kans was dat dit soort dingen zouden gebeuren. We werden ingelicht. En ik heb het over meer dan het korte bericht van een kanarie in een kolenmijn. Ik heb het over waarschuwing na waarschuwing, jaar na jaar na jaar, van wetenschapper na wetenschapper, over de de mogelijkheid, ja zelfs de waarschijnlijkheid, dat onze soort gedachteloos en onzorgvuldig de ideale omstandigheden creëerde voor een dodelijk virus om op deze planeet op te duiken.

Waar ik het niet over heb zijn waarschuwingen en smeekbeden die te laat bij ons kwamen. Ik heb het over dringende oproepen van vijftig jaar geleden aan ons om op te letten. Hebben we geluisterd? Nee. Onze soort ging door met het dagelijkse leven, en vertrouwde in leiders die degenen negeerden die luidkeels alarm sloegen en en met rode vlaggen zwaaiden tot ze uitgeput waren.

Het gaat over ongezuiverd drinkwater, zeiden ze. Het gaat over oneigenlijk gebruik van antibiotica. Kijk naar alle lokale oorlogsvoering en de effecten ervan. Let op de massale vluchtelingen migratie. Alsjeblieft, alsjeblieft, alsjeblieft, riepen ze, besteed aandacht aan de veranderende sociale en milieu omstandigheden over de hele wereld die de verspreiding bevorderen van nieuwe en potentieel verwoestende virussen en ziekten.

De bovenstaande formulering werd geïnspireerd door een beschrijvende paragraaf op Amazon.com over een belangrijk, bijna 30 jaar oud boek getiteld *A Dancing Matrix: Voyages Along the Viral Frontier* door wetenschapsschrijfster Robin Marantz Henig. Gepubliceerd in februari 1993, is de inhoud van het boek het middelpunt van een artikel van Henig op NationalGeographic.com in april 2020 onder de kop: Experts waarschuwden decennia geleden al voor een pandemie. Waarom waren we er niet klaar voor?

Waarom, inderdaad. Zevenentwintig jaar nadat haar boek werd gepubliceerd, en een halve eeuw nadat de waarschuwingen waarover ze schreef werden uitgegeven, werd de mensheid gedwongen geconfronteerd met zijn eigen onwetende medeplichtigheid aan de snelle en wereldwijde verspreiding van het coronavirus in 2020.

Nee, we zijn niet rechtstreeks verantwoordelijk, maar het valt niet te ontkennen dat de mensheid zich had kunnen voorbereiden en meer had kunnen doen om de ernst van de pandemie drastisch te verminderen. Maar de soort werd simpelweg stokdoof toen mensen zoals Nobelprijswinnaar Joshua Lederberg, een Amerikaans moleculair bioloog, dingen zeiden als: "De grootste bedreiging voor de voortdurende overheersing van de mens op deze planeet is het virus."

Die uitspraak stond in de inleiding van mevrouw Henig's boek. En het is niet alsof haar tekst onze enige waarschuwing was. Tenminste twee andere belangrijke boeken, *The Hot Zone* door Richard Preston en *The Coming Plague* door Laurie Garrett werden gepubliceerd in 1995, en *Spillover: Animal Infections and the Next Human Pandemic*, door David Quammen, werd uitgebracht zeven jaar voordat het coronavirus toesloeg.

Over hoorngeschal gesproken! En we redenen nog steeds verder op dit kruispunt, onbewust van dit "ongeluk" dat stond te gebeuren. Er wordt gezegd dat er voor is gewaarschuwd, maar de mensheid heeft een manier om niet te horen wat het niet wil horen en zich dan af te vragen waarom God heeft toegestaan dat dit soort dingen ons overkomen.

23.

De zeventienjarige Greta Thunberg reisde een groot deel van 2019-2020 naar conferentie na conferentie en wetgevende vergadering na vergadering, om dringend de wereldleiders te smeken actie te ondernemen tegen de klimaatcrisis op aarde - een andere zaak die veel nationale leiders ook hebben genegeerd.

En onze wederzijdse blindheid houdt daar niet op. De tropische bossen van de wereld verdwijnen met het tempo van één voetbalveld per zes seconden volgens schrijvers Jack Guy en Maija Ehlinger, ze vertellen ons dit in een verhaal op CNN van 2 juni 2020.

De dag voordien bracht hetzelfde netwerk een verhaal van Ivana Kottasová dat begon: "De zesde massa-extinctie is geen zorg voor de toekomst. Het gebeurt nu, veel sneller dan eerder verwacht, en het is geheel onze schuld..."

Het verhaal ging verder met: "Mensen hebben al honderden soorten uitgeroeid en nog veel meer op de rand van uitsterven gebracht door handel in wilde dieren, vervuiling, habitatverlies en het gebruik van giftige stoffen. Maar de bevindingen gepubliceerd in het wetenschappelijk tijdschrift Proceedings of the National Academy of Sciences (PNAS) tonen aan dat het tempo waarin soorten uitsterven de laatste decennia is versneld."

Wetenschappers vertellen ons dat microvezels en grotere plastics van verschillende oorsprong onze oceanen vervuilen met alweer schade voor een andere kritieke planetaire hulpbron.

Dus als het ecosysteem van de planeet onherstelbare schade oploopt, zullen we dan opnieuw weer terugvallen op de vraag, Waarom zou een liefhebbende God zulke dingen toestaan? Of zullen we zien dat wij het zijn die toelaten?

Voor mij is het duidelijk dat God ons toestaat te doen wat wij willen. God staat ons ook toe niet te doen wat we niet doen of niet willen doen. Om te herhalen, de functie van het Goddelijke is niet om ons tegen onszelf te beschermen, maar om ons in staat te stellen onszelf in het universum te projecteren als de soort die we willen zijn, gedefinieerd door de keuzes en beslissingen die we maken.

Maar hoe zit het met geofysische gebeurtenissen? Zijn wij niet, althans in deze gevallen, vrijgesteld van enige en alle verantwoordelijkheid? Niet in alle gevallen, eigenlijk. Hoeveel ondergrondse kernwapenproeven denken we te kunnen uitvoeren voordat de enorme explosies die we produceren de platen die de onderconstructie van de planeet vormen aantasten, uiteindelijk resulterend in meer aardbevingen en vloedgolven dan de natuurlijke gang van zaken ooit zou hebben geproduceerd?

Hoeveel koolstof kunnen we uitstoten voordat we het natuurlijke broeikasmechanisme van de aarde overbelasten en een aanzienlijke opwarming van de planeet veroorzaken, zodanig dat de stijgende temperaturen van haar massieve wateren geothermische condities veroorzaken die windvariatiën genereren die krachtig genoeg zijn om ze orkanen en tornado's te noemen?

Terwijl we al deze dingen doen, is het dan logisch dat we ons afvragen: "Waarom zou een liefhebbende God deze aardbevingen, tornado's en orkanen toestaan zo toe te nemen?"

Zou de aarde er beter aan toe zijn als we naar de viruswaarschuwingen hadden geluisterd van vijftig jaar geleden? Zal het nu een betere moment zijn als we luisteren naar de waarschuwingen over ons milieu?

Zullen we minder tragische geofysische gebeurtenissen op de planeet zien als we stoppen met haar op te blazen van binnenuit, ophouden de lucht te vergifigen met vervuilende stoffen en het water met plastic en andere verontreinigingen vol te storten?

We zouden er goed aan doen te luisteren naar de woorden van krantencolumnist George F. Will, die in een opiniestuk voor de Washington Post in juni 2020 schreef: "In de onvergeeflijke rekenkunde, zijn we de som van onze keuzes."

Zuivere Liefde kan veel meer zijn dan alleen maar een 'Nieuwe Definitie' van God. Mijn bedoeling hier was nauwelijks om jullie een nieuw idee te geven over de Godheid.

Ik wil graag dat je verdergaat met een hulpmiddel, niet alleen met een idee.

Zuivere Liefde kan niet alleen een nieuwe manier van leven zijn. Het kan ook een nieuwe manier zijn om de Essentiële Energie te richten als een krachtig instrument voor verandering. Maar we moeten weten hoe het te gebruiken.

Zoals ik al eerder zei, acht van de tien van ons kunnen het ermee eens zijn dat een Hogere Macht bestaat, maar ik durf te wedden dat slechts twee van de tien die kracht opzettelijk, consequent, en constructief weten te gebruiken.

Dat komt grotendeels omdat de meeste mensen niet weten hoe die Hogere Macht toe te passen in het dagelijks leven. Dus dat is waar we nu naartoe gaan, als we onze verkenning van een 'Nieuwe Definitie' benadering van het begrijpen van God functioneel maken, en niet alleen conceptueel.

DEEL II

De Mechanica

24.

Als we gaan praten over zuivere liefde als een energie, en als we gaan zeggen dat deze specifieke energie is wat God is, dan zou een uitleg over hoe die energie te gebruiken, hoe het te richten en te projecteren, nu zeer nuttig zijn.

We hebben tot nu toe nog niet veel gezegd over hoe we deze nieuwe kracht voor verandering in ons dagelijks leven kunnen benutten, maar laten we dat nu doen. We moeten niet alleen kijken naar het model van Pure Liefde, maar het mechanisme ervan; niet alleen de energie, maar de motor; niet alleen de belofte, maar het proces.

Ik heb het nu over wat voor veel mensen de ontwikkeling van een nieuwe vaardigheid is.

In feite geloof ik dat de mensheid als geheel snel nadert naar wat ik beschouw als de laatste grens.

In één woord: metafysica.

We hebben al opgemerkt dat dit niet een aspect van het leven is dat op grote schaal wordt begrepen door de menselijke soort. De term zelf wordt niet algemeen begrepen. Het komt voort uit de filosofieën van Aristoteles, en werd gezien als verwijzing naar dat wat na de fysica komt in ons leerproces. Dat wil zeggen, eerst leren we over de fysieke wereld - wat het is en hoe het functioneert - en dan leren we over de meta (losjes vertaald uit het Grieks als "na") fysieke wereld...die de oorzaak is van de fysieke wereld.

Wij mensen hebben eigenlijk over "oorzaak en gevolg" geleerd in omgekeerde volgorde.

Eerst zagen we het effect... we observeerden wat er gebeurde... en pas daarna onderzochten we de oorzaak. We wilden weten waarom dat wat gebeurde, gebeurde zoals het gebeurde op de manier waarop het gebeurde.

"Metafysica" zou dus kunnen worden omschreven als het "Waarom" van het Leven. Dit is wat het zo krachtig maakt - en zo gevaarlijk als het onbewust gebeurt. Om een metafoor te gebruiken, we zijn aan het spelen met lucifers in een dynamiekamer. Dan vragen we ons af waarom de dingen overal om ons heen ontploffen. Dus misschien is een korte cursus metafysica hier op zijn plaats.

Het is mijn bewustzijn dat wat God heeft geschapen een proces is, een ingewikkeld systeem van enkelvoudige energetische vibratie-uitstralingen die de kenmerken produceert van alle fysieke objecten. Deze objecten genereren energie-uitwisselingen in een oorzaak-en-gevolg relatie die gebeurtenissen in het fysieke rijk voortbrengt.

Dit proces is de oorzaak van alle dingen, en het is een proces waarin wij allen voortdurend betrokken zijn, omdat wij allen zowel zenders als ontvangers van energie zijn. Nu dit belangrijke detail:

Ideeën zijn energetische vibratie-uitstralingen.

Intenties zijn energetische vibratie-uitstralingen.

Conceptualiseringen zijn energetische vibrationele uitstralingen.

Dit zijn allemaal vormen van gedachten, en gedachten kunnen gemeten worden.

Waargenomen. Gevoeld. En geprojecteerd...

Alle fysieke objecten en levensvormen, niet alleen mensen, reageren op de energie die voortdurend in het leven worden uitgewisseld. Ben je ooit een kamer binnengelopen waar de spanning zo geladen was dat je - bij wijze van spreken - deze met een mes kon snijden? Natuurlijk wel. Dat hebben we allemaal. Niemand hoeft iets te zeggen. Niemand hoeft zelfs maar een bepaalde uitdrukking op zijn gezicht te hebben. Je kunt de spanning in de lucht voelen.

Evenzo, als de energie van het moment opbeurend en positief is, kan het worden gevoeld door mensen die net de ruimte binnenkomen. Geraakt door de energie-uitwisselingen rondom hen, zijn bewuste wezens in staat om dan te reageren vanuit hun Geest en Ziel op een manier die hun begrip, weten en keuze uitdrukt over Wie Zij Zijn en hoe zij kiezen om elk gegeven moment te ervaren.

Teruggebracht tot één zin: Alles bestaat uit energie, en alles straalt energie uit naar al het andere. We zien dus dat alles invloed heeft op al het andere. Het kan een zeer klein effect zijn - in sommige gevallen te verwaarlozen - of het kan een aanzienlijk effect zijn, afhankelijk van wie of wat de energie projecteert, en hoeveel bronnen het projecteren in dezelfde richting op dezelfde manier en op hetzelfde moment.

Het effect van uw energie en de mijne kan aanzienlijk zijn. Dit komt omdat alle wezens met gevoel, zoals wij, de mogelijkheid hebben om bewust zowel het type energie te creëren (positief of negatief), en de intensiteit van die energie.

We doen dit door bewust de emotie te kiezen die we willen uitdrukken in een bepaalde situatie. Niet alle levensvormen hebben dit vermogen.

Om dit verschil te illustreren: schildpadden worden niet boos. Slangen ook niet. Je kan een slang niet boos of bang maken. Ze reageert op externe gebeurtenissen of omstandigheden gebaseerd op instinct, geen emotie. Een leeuw, aan de andere kant, kan boos en bang worden. Vertrouw me op dit punt. Dit wil je niet uitproberen.

Een leeuw is echter niet geneigd tot introspectie. Het is moeilijk voor te stellen dat een leeuw die na het weggagen van een territoriale indringer zit te denken, "Goh, ik vraag me af of ik daar niet een beetje te hard heb gebruld. Heb ik misschien overdreven gereageerd? Daar moet ik op letten. Wat zullen de andere leeuwen denken?"

Mensen kunnen ook boos of bang zijn, maar in tegenstelling tot andere levensvormen op deze planeet oordelen mensen over hun waarde. Ze wegen hun acties af tegen bepaalde filosofieën en bepaalde ideeën, specifieke concepten en, soms, theologische constructies. Ze veranderen vaak van gedachten over boos of bang zijn, en besluiten om juist het tegenovergestelde te zijn, zelfs als hun voortbestaan wordt bedreigd.

De prachtige anekdote over een incident in het leven van schrijfster Byron Katie komt hier in gedachten. Auteur Jim Dreaver schreef hierover op zijn website (JimDreaver.com):

"Byron Katie en Stephen liepen terug naar hun auto laat in de nacht, toen een man plotseling uit de duisternis opdook, Byron Katie bij de schouder pakte, een pistool in haar gezicht drukte en zei: 'Geef me alles wat je hebt of ik vermoord je!' Zonder een hartslag over te slaan draaide Bryon Katie zich naar hem toe en zei met een kalme stem: 'Ik zou dat niet doen, liefje... Je maakt er alleen maar een puinhoop van voor jezelf. Waarop de overvaller zijn greep losliet en terug de duisternis in vluchtte!

"Dat is de belichaming van ware aanwezigheid en ware onverschrokkenheid!"

Wat mensen de mogelijkheid geeft om het soort keuze te maken die Byron Katie maakte is een bewuste beslissing, van te voren genomen, om zich volledig bewust te blijven van de keuzes die elk moment in het leven voor ons liggen. Dit is een perfect voorbeeld van hoe metafysica op een positieve en krachtige manier te gebruiken

Feit is dat de meesten van ons hun levenskeuzes onbewust maken. Het resultaat is dat we vaker wel dan niet handelen uit kudde instinct. Dit geeft niet altijd het beste resultaat. (En dat, mijn vrienden, is de onderschatting van het jaar.)

Maar er is een uitweg uit deze gedraging valstrik. En je ontsnapping is makkelijker dan je misschien denkt. Ik bedoel dat letterlijk. Lees de zin nog eens. Je ontsnapping heeft weinig te maken met wat je denkt, en alles te maken met wat je kiest als je volgende geprojecteerde emotie.

Zal het een bewuste keuze zijn of een onbewuste keuze?

Welke emotie kies je om nu te projecteren, op dit moment, terwijl je dit leest? Opwinding of verveling? Interesse of desinteresse? Enthousiasme of rusteloosheid? Kies je je emotie bewust of onbewust? Wordt het opzettelijk door jou gecreëerd, of valt het gewoon over je heen?

Dit zijn de twee manieren waarop metafysica een praktische rol speelt wanneer we beslissingen nemen in ons dagelijks leven. En opzettelijk geprojecteerde emotie is metafysica van de eerste rang, van de hoogste orde.

We nemen natuurlijk de hele tijd beslissingen. Grote beslissingen, kleine beslissingen, belangrijke keuzes, onbelangrijke keuzes, keuzes die er toe doen, keuzes die er niet toe doen. Wat wel uitmaakt is of je weet dat je dit doet - en weet wanneer je het aan het doen bent. Wat belangrijk is, is dat je je ervan bewust bent dat de stroom altijd aan staat.

Niet wanneer de stroom aanstaat, maar dat de stroom altijd aanstaat.

Je ervaart een emotie en maakt daar een beslissing uit, op dit moment over het al dan niet verder lezen van dit boek. Die beslissing kan de rest van je leven beïnvloeden.

25.

Als je metafysica gebruikt, is het belangrijk te weten dat er twee categorieën zijn waarin alle energetische projecties vallen:

(a) Collectief versus Individueel

(b) Bewust versus Onbewust

Laten we eens kijken naar die eerste categorie, want dit is waar volgens mijn waarneming het grootste misverstand ligt.

Veel spirituele leraren, docenten en auteurs gaven een zeer misleidende verklaring door de jaren heen. Zij hebben gezegd: "Je creëert je eigen realiteit." En daar laten ze het bij. Deze verklaring heeft geleid tot een van de meest voorkomende misvattingen die mensen hebben over hoe de realiteit wordt gecreëerd. De aankondiging heeft bij velen de indruk achtergelaten dat wij ieder voor zich de gebeurtenissen in ons eigen leven produceren.

Sommigen hebben het zo opgevat dat we alles hebben gecreëerd wat er gebeurde, niet alleen in ons eigen leven, maar ook in het leven van de mensen om ons heen.

Onze echtgenoot. Onze kinderen. Onze oom Joe die vorige week viel en zijn enkel verstuikte, waardoor hij zijn lang verwachte bezoek afzegde. Onze baas die plotseling geconfronteerd werd met een ziekte en daardoor het bedrijf moest sluiten, waardoor wij zonder werk kwamen te zitten. Het bosbranden seizoen dat onze natie in de war brengt. Raciale onrechtvaardigheid verstoort onze vrede. Een virus dat onze wereld schokte.

Hebben wij dat gemaakt? Heeft onze oom of onze baas dat gemaakt? Waar begint onze verantwoordelijkheid en waar eindigt die?

Het is belangrijk om in te zien dat zelfs vanuit een metafysisch gezichtspunt wij niet individueel alles creëren wat er gebeurd is, of zal gebeuren in ons leven. Niet op de manier die velen van ons denken te begrijpen.

De uiterlijke gebeurtenissen van het fysieke leven worden door ons allen gezamenlijk geschapen.

Het is onze innerlijke emotionele reactie op die gebeurtenissen die we individueel creëren.

En dat is wat bedoeld wordt met de leer: "Je creëert je eigen realiteit."

Dat mag voor de meesten vanzelfsprekend lijken, maar het is niet voor iedereen zo duidelijk als men zou denken. Door de misleidende, onvolledige manier waarop de waarheid "je creëert je eigen realiteit" door veel leraren is doorgegeven, vervallen sommige mensen in wat ik New Age Schuldgevoel noem als er dingen gebeuren die ze niet verwelkomen.

Ze vragen zich af, "Waarom zou ik dat nu creëren?", en in hun ontsteltenis over wat er gebeurd is, vermanen ze zichzelf omdat ze hun scheppingskracht niet met meer aandacht gebruikten

Dit is mij in mijn leven overkomen. Ik volgde een van die lessen die je overal kon vinden in de jaren 80 over hoe je "geestkracht" kon gebruiken om je leven te veranderen. En de instructeur zei in feite: "Je creëert je eigen realiteit."

Dus ik kreeg de definitieve indruk dat zoals ik denk, zo zal het gebeuren.

Toen had ik een interessante ervaring. Ik ging naar een "new age" kerk in die tijd, hier sprak een dominee eindeloos over hoe we realiteit genereren. Na de dienst, terwijl ik koffie dronk vroeg een vriend uit de gemeente me terloops, "Hoe gaat het?" Ik antwoordde eerlijk met, "Weet je, het gaat niet zo goed op het werk nu. Ik denk dat er iets aan de hand is. Mijn baas begint te klinken alsof hij niet blij met me is." En mijn vriend zei, "Nou, waarom creëer je dat?"

Ik weet nog dat ik in mezelf grinnikte en wilde antwoorden: "Ik weet het niet. Waarom creëer je dit?" - en hem op zijn neus slaan. Maar natuurlijk deed ik dat niet. Maar het zette me aan het denken: Wie is verantwoordelijk voor wat, in een creatie waarbij meer dan één persoon betrokken is (wat bijna altijd het geval is)?

Een paar maanden later werd ik inderdaad ontslagen. En ja, ik betrapte me erop dat ik mezelf berispte voor het "creëren" daarvan.

Toen kwam ik mijn oude baas een paar dagen later tegen in een plaatselijk winkelcentrum en ik kon me niet weerhouden te vragen: "Vertel me, wat heb ik verkeerd gedaan dat je me ontsloeg?"

Hij keek verbaasd en antwoordde toen: "Fout? Je hebt niets verkeerd gedaan. We hebben gewoon een moeilijke periode gehad, en ik moest doen wat ik moest doen, en dat was snijden in het personeel. Jij was onze meest recente aanwinst, dus het was gewoon een kwestie van anciënniteit. Ik moest het doen volgens het "laatste in, eerste uit" principe. Het spijt me echt dat het zo gelopen is. Je was echt heel goed, en we vonden het erg je te verliezen." Ah! Dus hij deed wat hem het beste uitkwam! Ik had er niets mee te maken, alleszins niet op de manier zoals ik me dat voorstelde.

Dus wie creëerde de moeilijke periode voor het bedrijf van mijn baas? Heb ik die gemaakt of heeft hij dat gedaan? Of hebben zijn klanten dat veroorzaakt door niet zoveel geld aan hem uit te geven? Wie creëert wat? Of creëren we alles samen?

Dit was een belangrijke bewustwording voor mij. Ik zag duidelijk: ja, we creëren de uiterlijke gebeurtenissen in ons leven gezamenlijk, ieder van ons ervaart individueel de collectief geproduceerde gebeurtenis, als de volgende stap in ons eigen evolutionaire proces.

Maar denken dat ik "dit allemaal mezelf aandeed" was niet juist, noch metafysisch heilzaam.

Tot zo'n conclusie komen kan een ogenblikkelijk effect op je leven hebben, omdat de manier waarop we innerlijk reageren op een onmiddellijke externe omstandigheid vaak invloed heeft op de manier waarop die externe omstandigheden verlopen.

Mijn aanvankelijke zelfverwijt over mijn "verkeerd gebruik" van de creatieve energie van het leven maakte het er niet makkelijker op voor mij om me positief te voelen over "hoe nu verder".

Het was de ontdekking paar dagen later dat ik het verliezen van mijn baan niet echt "creëerde" door mijn negatieve denken. Het hielp me om mijn interne energie te herschikken rond het feit dat ik zonder werk zat, en ik vond een nieuwe baan binnen een week toen ik aanvaarde dat ik goed was in wat Ik doe.

Om alle metafysica in dertien woorden samen te vatten:

De energie van het leven wordt beïnvloed door de energie van het leven.

Wat van ons geprojecteerd wordt, wordt door ons geïnjecteerd in alles wat voor ons staat.

Of het nu in onze geest is of fysiek aanwezig in onze externe omgeving. Als we de energie van weerstand projecteren in de energie van een onwelkome externe gebeurtenis of omstandigheid geven we het kracht door de oorspronkelijke trilling te bekrachtigen.

Betekent dit dat we niet moeten proberen iets te veranderen dat zich voordoet in onze externe ervaring als we het er niet mee eens zijn? Nee. Natuurlijk niet. Het betekent eigenlijk juist het tegenovergestelde. Het betekent dat we uitgenodigd worden om een veel krachtiger middel tot verandering te gebruiken.

Geen verzet, maar liefde.

Als we liefde gieten in alles wat ontstaat (zoals beschreven in hoofdstuk 11), hebben we plotseling en dramatisch de krachtigste energie in het universum aangesproken. Wij hebben dan een veel betere kans om invloed uit te oefenen op datgene waar we het niet mee eens zijn, en op een manier die meer overeenkomt met wat we verkiezen en verlangen. En als twee of meer gebruik maken van de krachtigste energie van het leven op deze manier, kunnen er wonderen gebeuren.

Onthoud dit altijd: In de wereld van energetica, kweekt negativiteit alleen negativiteit. Evenzo, positiviteit kweekt positiviteit. Veel zal afhangen van hoeveel mensen een bepaald soort energie hebben met betrekking tot de uiterlijke omstandigheden of gebeurtenissen van het leven.

Als je in een omgeving leeft waar de spontane menselijke emotie negatief is, zal de eerste ervaring van de meeste bezoekende mensen negatief zijn.

Een positievere innerlijke energetische reactie kan iemand ook brengen naar een plaats van ware innerlijke vrede en echte innerlijke sereniteit, ongeacht hoe de uiterlijke omstandigheden, gecreëerd door de massa zich blijft voordoen. En vrede en kalmte, alleen al, kan vaak iemands innerlijke ervaring van elk moment in het leven drastisch veranderen.

26.

Ik zei dat er twee categorieën zijn waarin alle energetische projecties vallen:

- (a) Collectief versus Individueel.
- (b) Bewust versus Onbewust

Kijkend naar die tweede categorie is het waar dat de mensheid het vermogen heeft om realiteit te creëren, maar meestal wordt dit vermogen onbewust gebruikt. Dat wil zeggen, zonder dat we ons ervan bewust zijn dat we het doen. Het resultaat: de helft van wat we creëren, creëren we per ongeluk.

In dit verband is er één omstandigheid in het bijzonder waar we op moeten letten. Waar mensen geen aandacht aan schenken is net zo krachtig als waar ze wel aandacht aan besteden. Het is dus nuttig om dit te onthouden: Niet beslissen is beslissen. Niets doen is net zo krachtig als iets doen, vooral als het niets doen volgt op iets wat we al gedaan hebben.

Als je een glas op de grond laat vallen, maar niets doet om de scherven op te rapen, zullen je blote voeten morgen een prijs betalen.

Of het nu gaat om het creëren van de omstandigheden die de perfecte omgeving voor een wereldwijde virale uitbraak vormen, of bijdragen aan de frequentie van aardbevingen en vloedgolven door ondergrondse kernproeven, of het voortdurende gebruik van fossiele brandstoffen, als onze belangrijkste bron van energie op een planeet waarvan de natuurlijke elementen (zon, wind en watervallen) voldoende energie kunnen leveren om in de helft van 's werelds energiebehoefte te voorzien zonder een druppel olie, hebben we de andere kant opgekeken en besloten om weinig of niets te doen aan de scherven op de vloer.

We plaatsen nog steeds geen zonnepanelen op elk huis of gebouw, ook al hebben we al meer dan een halve eeuw de mogelijkheid. Er staat nog steeds niet overal een elektrische auto op elke oprit, hoewel de eerste succesvolle in 1891 werd gebouwd, en moderne versies 245 mijl kunnen rijden op een enkele laadbeurt).

Dus negeren wat we aan het doen zijn is een vorm van onbewuste energieprojectie. De tekst hier heeft daar een aantal treffende voorbeelden van gegeven.

Een andere vorm van onbewuste energie projectie is het toestaan dat gedachten emoties bepalen. Als onze eerste gedachten over een gebeurtenis of omstandigheid niet accuraat of niet de meest genereuze zijn, kunnen we onbewust emoties opwekken die, door hun aard en intensiteit, uitkomsten voortbrengen die we misschien niet opzettelijk zouden kiezen.

De belangrijkste reden dat zoveel van onze schepping onbewust is, is dat het proces van creatie de hele tijd doorgaat, of we dat nu willen of niet. De stroomschakelaar staat altijd aan.

De vraag is niet of elk element in het leven beïnvloed wordt door elk ander maar hoe groot het effect is, en of er een manier is dat we het kunnen beheersen of sturen. Dat is waar het in de metafysica om gaat.

Onze emotie creëert onze energieprojectie. Onze individuele emotie projectie creëert onze innerlijke realiteit van elke collectief gecreëerde uiterlijke gebeurtenis of omstandigheid. Hoe meer onze emotie zich verbindt met en overeenkomt met die van anderen, hoe meer we onze collectieve uiterlijke ervaring creëren.

Het is geen toeval dat sportteams beter presteren en over het algemeen vaker winnen voor een thuispubliek dan in de stadions van hun tegenstanders. Dit is waardoor er routinematig naar verwezen wordt als het "thuisvoordeel".

Begrijpen hoe energie werkt helpt ons meer en meer met het onbewust gebruik van metafysica. We weten nu hoe krachtig wat we 50 jaar geleden negeerden aan de virusdreiging, de hele planeet beïnvloedde in 2020.

Zal dit ons inspireren om meer emotionele aandacht te besteden aan de ecologie crisis die nu voor ons opdoemt, en die nog een echt wereldwijde ramp kan veroorzaken als we dat niet doen?

De tijd zal het leren.

Ieder van ons kan zeker de hoeveelheid onbewuste creatie verminderen - waar we in ons persoonlijk leven en, bij uitbreiding, in onze wereld - door alert te blijven voor welke emoties we elke dag in onszelf creëren.

De meesten van ons proberen een onwelkome uiterlijke realiteit pas te veranderen als we besluiten dat we er genoeg van hebben. Maar in een geavanceerde beschaving zouden we onze emoties lang voor die tijd gebruiken, niet om te beschermen, maar om te produceren. Niet om ons af te schermen van dat waarmee we worden geconfronteerd maar om onder ogen te zien wat we willen opwekken en creëren.

Kortom, we zouden onze emotie creëren, in plaats van een emotie te hebben. We zouden op voorhand beslissen hoe we ons willen voelen over iets, en we zouden dat gevoel over datgene gieten waarmee we op dat moment geconfronteerd worden en waarover we dan beslissen.

Dit is iets wat veel mensen niet helemaal begrijpen: Emoties zijn energieën die we besluiten te ervaren, geen energieën waaraan we worden onderworpen.

Menselijke emoties worden bewust gekozen, niet onopzettelijk ervaren. Ze ontstaan niet buiten onze controle. Emoties zijn, in de zuiverste zin van het woord creaties, geen reacties.

Als er iets gebeurt in onze buitenwereld, beslissen we in onze binnenwereld hoe we er tegenover willen staan. Willen we verdrietig zijn, willen we boos zijn, willen we gelukkig zijn, willen we helemaal oké zijn of helemaal niet oké? We maken deze beslissing, en dan merken we dat we dat "zijn".

Ik weet dat veel mensen zouden zeggen dat emoties "gewoon opkomen" voor hen als reactie op gebeurtenissen en omstandigheden. Ze zouden het zo kunnen zeggen: "Het spijt me, ik word gewoon emotioneel van dit soort dingen." Maar wat ik ben gaan begrijpen is dat de geest bliksemsnel werkt. Hij analyseert binnenkomende gegevens, vergelijkt ze met alle eerdere opgeslagen gegevens, en beslist wat "waar" is over wat er gebeurt. Het zet die "waarheid" in een gedachte over wie we zijn en hoe we onszelf willen ervaren waardoor we kiezen voor een bepaalde emotie als middel om al die energie in beweging te zetten.

Dit gebeurt allemaal, zoals ik al zei, heel snel. We hebben het over milliseconden. Dus ja, het kan vaak voelen alsof we echt "overmand" zijn door emotie. Maar onze reactie komt niettemin voort uit een volledig bewust besluitvormingsproces.

Zodra we dit erkennen en dit bewustzijn in ons leven toepassen, zijn we op het pad naar meesterschap gestapt. We kunnen liefde boven angst kiezen, vrede boven onrust, rust over boosheid, vreugde over verdriet, en positiviteit in al zijn vormen over negativiteit in welke vorm dan ook.

Het wonder van actief en bewust kiezen voor emoties die we op bepaalde momenten willen ervaren, is dat we deze keuzes in feite van te voren kunnen maken.

Byron Katie had misschien nooit gedacht dat ze oog in oog zou staan met een overvaller, en heeft zich misschien niet specifiek op dat moment voorbereid. Maar ik ben er zeker van dat ze wist dat ze te maken zou krijgen met situaties die angst in haar leven konden brengen. Dat ze een bewuste beslissing nam over welke emotie ze zou kiezen wanneer ze zich geconfronteerd zou zien met de mogelijkheid om angst te uiten. Ze beroept zich dan op die keuze wanneer de gelegenheid zich voordoet om vervolgens met deze emotie te reageren.

We hoeven niet te wachten tot er iets bijzonders gebeurt om zulke beslissingen te nemen. Omdat het leven zich herhaalt, kunnen we nu beslissen dat de volgende keer dat dit gebeurt (de volgende keer dat ik mijn sleutels verlies, de volgende keer dat het hotel mijn reservering niet kan terugvinden, de volgende keer dat iemand een half uur te laat is, of zelfs, de volgende keer dat ik gevaar loop)...ik de volgende emotie ga creëren..."

- We kunnen er voor kiezen om onze emoties helemaal te vergeten en helemaal niet "emotioneel" te worden door de Geest te omzeilen en direct naar de Ziel te gaan.

- We kunnen besluiten om onze emotie niet te kiezen, maar in plaats daarvan uit te drukken hoe God zich zou voelen in elke situatie.

Of we kunnen ze beide gelijk maken.

Het is wanneer we de twee samensmelten dat de meest krachtige creatie begint. Want het is in die momenten dat we het meest waardevolle gereedschap uit onze metafysische gereedschapskist nemen en een ervaring beginnen we op te bouwen die 'Meesterschap in Leven' heet.

We bespreken dit hier diepgaand omdat het belangrijkste in metafysica is om concept te vertalen in functie, om uitleg om te zetten in toepassing.

Het is allemaal leuk en aardig om God te herdefiniëren als Pure Liefde, en om te begrijpen dat emotie de creator is van energie die resultaten kan beïnvloeden, maar als we emotie niet voor dat doel gebruiken eindigt onze 'Nieuwe Definitie' benadering van het begrijpen van de Hogere Macht slechts als een conceptualisatie. Er is niets functioneels aan.

Het was in Hoofdstuk 4 dat de volgende vraag werd gesteld: "Als er een Hogere Macht bestaat en we gebruiken hem gewoon niet effectief, zou dat dan geen schande zijn? Zou het niet een vreselijke verspilling zijn?" Ik beweer hier dat dit precies het geval is.

De uitdaging is dat in het verleden de meeste religies in de wereld volgelingen aanmoedigden om Gods hulp te vragen door te bidden. Dit veronderstelt dat God een externe bron is (in plaats van een bron die in hen woont).

Door deze constructie moesten gelovigen alleen maar hopen dat de Hogere Macht hun verzoek zou willen honoreren, met de mate waarin zij het verdienden dat het werd ingewilligd.

Twijfels over één van beide konden de kracht van de uitwerking van hun metafysische energie verminderen. Pleiten is nooit zo krachtig als bevelen.

Bevelen? Moeten we God bevelen? In zekere zin, ja. We hoeven niet echt God te "bevelen," we volgen eigenlijk God's bevelen op. Ons is verteld uit te spreken wat we willen dat God doet ("Geef ons heden ons dagelijks brood."), niet God te vragen om het te doen ("Alstublieft, kunt U ons wat brood geven vandaag?")

Het idee is om jezelf te ervaren als iemand die een energie bevat die door God geschonken is waardoor de interactie met het Goddelijke kan veranderen van een verzoek in een bevel.

Wanneer we dankbaar verkondigen wat zo is, in plaats van hoopvol te smeken dat het zo zal zijn gebruiken we de Goddelijke energie van Zuivere Liefde op de manier waarop ze ontworpen is om gebruikt te worden. Wij kunnen dit doen door van het resultaat te houden voordat het plaatsvindt.

27.

We gaan deze verkenning van hoe het God Dilemma op te lossen afsluiten met te kijken naar een zeer effectieve formule die ons kan helpen om alle uitkomsten in het leven lief te hebben voordat ze zich voordoen en zo, in plaats van per ongeluk, metafysisch doelgericht, heilzaam en opzettelijk te gebruiken, .

Op het moment dat je je een mogelijk negatief resultaat voorstelt dat zich zou kunnen voordoen in je leven, minimaliseer dit tot de dood. Ik zou bijna zeggen dat ik dat letterlijk bedoel. Dood de negatieve energie met liefde. Snij het af bij de pas. Knijp het uit in de knop.

Hoe? Met één magisch onderdeel van energie projectie dat moet, moet, moet genoemd moet worden in elke verhandeling over het onderwerp, en ik heb het als laatste bewaard vanwege het belang ervan. Het is echt magisch.

Je gebruikt Pure Liefde, en wat ik Meesterlijke Metafysica noem, wanneer je bewust de Goddelijke Energie oproept die in je is, in plaats van het te vragen bij je te zijn. Je kunt deze energie gebruiken om te reageren op iets dat zich op elk moment voordoet of het gebruiken om iets te produceren dat je graag zou willen op een toekomstig moment.

Het proces begint als je een situatie, omstandigheid of gebeurtenis in je leven beschouwt en bewust elke emotie aanpast die je geest creëert, om perfect overeen te komen met het gevoel van de ziel (het gevoel van de ziel is God's gevoel, aangezien de ziel een Individualisatie van het Goddelijke is). Dit is de opzettelijke versmelting van je emotie met God's gevoel waar we hier naar kijken.

Toen dit idee voor het eerst werd geïntroduceerd, hebben we niet onderzocht hoe die samengebalde energie van Pure Liefde te projecteren in het Contextuele Veld.

Hier is hoe dat kan worden gedaan: Metafysische projectie wordt vaak het best bereikt door "in te voelen" wat je op een positieve manier wilt beïnvloeden. Simpel gezegd, sta jezelf toe de emotie te ervaren die je denkt dat je zou ervaren als het resultaat al in je realiteit aanwezig zou zijn.

Nu komt het magische ingrediënt. De meest krachtige emotie die ik zou ervaren als het resultaat van mijn wens al in mijn realiteit aanwezig zou zijn: Dankbaarheid.

Dankbaarheid is niet louter een emotie; het is een beslissing. Deze beslissing is zo krachtig dat het een definitie wordt, die ons vertelt "wat zo is" over elke situatie, omstandigheid of gebeurtenis.

Veel mensen zijn zich niet bewust van de immense kracht van Dankbaarheid omwille van de gedachte die aan de basis ligt van alle lijden. De centrale oorzaak van lijden is het idee dat er iets gebeurt wat niet zou moeten gebeuren. Dankbaarheid ontketent een energie die dit idee op zijn kop zet, door aan te kondigen dat alleen omdat iets onaangenaam is, niet betekent dat het onvrijwillig of ongewenst is.

Pijn (zowel fysiek als emotioneel) is een goed voorbeeld. Het kan, in feite, welkom zijn om een van deze redenen (bevalling, tandextractie, of het einde van een extreem moeilijke relatie, onderandere) Het piepen van een rookalarm in huis kan ook welkom zijn, ook al is het onaangenaam. Zien dat je auto een lekke band heeft net als je op het punt staat in te stappen en weg te rijden kan onaangenaam zijn, maar een welkome gebeurtenis als je bedenkt hoe het leven had kunnen zijn als de band lek was gegaan terwijl je 130 reed op de snelweg.

Het niet krijgen van de baan of de promotie waar je voor gesolliciteerd hebt kan onaangenaam zijn, tenzij je het gebruikt om je vastberadenheid te versterken om nooit op te geven, wat in je volgende baan tot een promotie kan leiden of een zeer succesvolle carrière.

Ik wil hiermee dichterbij huis komen. De geur van mijn vaders sigaar was nooit erg aangenaam voor mij, maar oh, hoe ik het nu zou verwelkomen als het betekende dat hij in de buurt stond, wat hij al 30 jaar niet meer doet.

Dus iets onaangenaams betekent niet noodzakelijk of automatisch dat het onwelkom moet zijn. Als, aan de andere kant, je een gedachte hebt dat een bepaalde ervaring helemaal niet goed voor je is, zal je geest het niet verdragen en zal je geneigd zijn een emotie te produceren die strijd en lijden in je leven veroorzaakt. Het is dankbaarheid die je van gedachten kan doen veranderen.

Maar dankbaarheid is geen middel om de geest voor de gek te houden, het is een middel om de geest te openen. Het breidt je normale, beperkte denken uit tot intuïtieve waarheid: zelfs als iets "slecht" voor je lijkt, kan het eigenlijk goed voor je zijn.

Meer dan een handjevol is het aantal mensen die hebben ervaren wat ze op een bepaald moment dachten dat een van de ergste dingen was die hen ooit kon overkomen, om er later achter te komen dat het één van de beste dingen was die hen ooit overkwamen. De Meesterlijke Metafysicus is degene die zich dit van te voren realiseert.

En we hebben het al gehad over hoe alles wat gebeurt in ons voordeel is, in de zin dat het leidt tot onze voortdurende evolutie. Zelfs tragische gebeurtenissen in het leven doen dat.

Als individuen van het Goddelijke worden we allen uitgenodigd de geest te trainen om dankbaarheid te betuigen op zoveel momenten als we kunnen - zelfs als we aanvankelijk precies het tegendeel voor hebben van wat we verlangen.

Mag ik u een voorbeeld geven van hoe dit in het "echte leven" zou kunnen werken?

Een paar jaar geleden werd ik geconfronteerd met een grote uitdaging. Mijn hart liet het afweten. Ik besepte dat er een groot probleem was toen ik nauwelijks een tas met boodschappen uit de auto kon dragen zonder te hijgen en te puffen en 20 minuten moest gaan zitten om te bekomen.

Ik voelde ook af en toe een ongemakkelijk gevoel in mijn borst. Dus ik kon mezelf niet langer wijsmaken dat ik "gewoon oud aan het worden was." Ik moest duidelijk naar een cardioloog. Eén onderzoek en hij wilde meteen een angiogram maken. Eén blik op de resultaten daarvan en hij raadde een open-hart operatie aan. "Dit is vrij dringend," zei hij.

"En we hebben het niet over de komende zes maanden. We hebben het over binnen de komende zes weken." Hij zei dat het angiogram ernstige blokkades had aangetoond in meerdere hoofdslagaders naar mijn hart. "Je hebt een drievoudige... misschien zelfs een viervoudige bypass nodig..."

Dit was niet het beste nieuws van mijn leven, noch was het de meest verwachte gebeurtenis van mijn jaar. Toen ik begon na te denken over deze nieuwe wending van gebeurtenissen, begon ik met iets te doen wat me altijd troost geeft, namelijk mijn favoriete gebed opzeggen:

"Dank U, God, dat U me helpt inzien dat dit probleem al voor mij is opgelost."

Daarna moedigde ik mezelf aan om dankbaar te zijn en te kijken naar wat er precies aan de hand was. Ten eerst overwoog ik het feit dat ik genoeg waarschuwing had gekregen om hulp te zoeken. Ten tweede voelde ik me dankbaar dat de daaropvolgende input die ik kreeg zo heilzaam was. En ten derde, ik werd opgenomen in een van de beste hartzorgfaciliteiten aan de westkust van Amerika, dat toevallig gelegen is in de vallei waar ik woon.

Tenslotte kwam ik in handen van een man die tot de meest bekwame cardiovasculaire chirurgen hoorde, en hij had toevallig tijd in zijn operatieschema om aan mijn plotselinge behoefte te voldoen. Het bleek, tussen haakjes, dat ik geen drievoudige bypass of een viervoudige bypass nodig had. Ik had een vijfvoudige bypass nodig. Tijdens de operatie werd ontdekt dat een vijfde slagader voor bijna 90 procent geblokkeerd was. Om het in de woorden van mijn cardioloog na de procedure te zeggen. "Je was een wandelende tijdbom."

Ik herinner me de momenten voor de operatie alsof het allemaal gisteren gebeurd was. Ik voelde me buitengewoon kalm toen ik op de brancard lag en in de hand van mijn vrouw kneep terwijl ze vertelden dat ze me naar de voorbereidingskamer moesten brengen. Ik fluisterde, "Alles komt goed. Ik hou van je," en ze rolden me weg. Alleen liggend, wachtend om naar de operatiekamer te worden gebracht, kwam ik weer in een moment van diepe dankbaarheid, denkend bij mezelf, "Dank U, God. Het maakt niet uit hoe dit afloopt, het zal perfect zijn. Of ik ga verder met mijn leven hier en voel me veel beter, of ik zal thuiskomen bij u. Goh, ik kan niet verliezen!" Ik herinner me dat ik me opgewonden voelde op een vredige, vreugdevolle manier. Ik heb dankbaarheid op deze manier ook gebruikt op minder belangrijke momenten: te laat komen op het vliegveld, een belangrijk telefoontje missen, gegevens kwijtraken waarvan ik zeker dacht dat ik ze op mijn computer had opgeslagen... onwelkome gebeurtenissen, groot en klein, die in mijn jongere jaren voor consternatie zouden hebben gezorgd.

Ik merk dat het mogelijk is om de energie van dankbaarheid in elke situatie te projecteren. Ik heb mezelf getraind om het goede, waarvan ik weet dat het uit elke situatie voortkomt, te waarderen. Voor mij is het een kwestie van beeldspraak en gevoel gebruiken. Eerst visualiseer ik een belangrijke gebeurtenis in mijn gedachten. Het kan een gebeurtenis uit het verleden zijn, of iets wat ik verwacht. Dan moedig ik mezelf aan om aan het gevoel te denken dat de gebeurtenis voorbij is en ik daardoor spiritueel ben geëvolueerd, of door een korte "film" te maken van een toekomstige gebeurtenis die precies zo zal verlopen als ik wil.

Als ik zeg dat ik mezelf getraind heb om het goede te "waarderen", bedoel ik dat ik zowel het goede, als mijn bewustzijn daarvan, groter maak. Zoals een eigendom vergroot in waarde, zo wordt het goede in elke omstandigheid groter door het proces van "waardering."

Nu wil ik geen moment suggereren dat ik het toonbeeld ben geworden van geduld en onverstoorbaarheid als ik me door de kleine dingen van elke dag beweeg ("Verdorie! Waar is nu die mayonaise!?!"). Maar ik zal zeggen dat wanneer er zich grote gebeurtenissen voordoen, ik er niet meer emotioneel door word bevangen. En zelfs in veel van de kleinere momenten word ik hier steeds beter in: ("Oh, mijn schat heeft de mayonaise niet voor me verborgen. Hij ligt daar achter de mosterd!")

Zojuist beschreef ik wat ik het Contextuele Veld noem. Deze uitdrukking gebruik ik om het aspect van metafysica te beschrijven dat een context verschaft die 'uitdrukkingen van het leven' mogelijk maakt, net om te worden ervaren.

Ik kan bijvoorbeeld niet ervaren wat "groot" is, zonder dat wat "klein" is voor mij bekend is.

Ik kan niet ervaren wat "snel" is zonder dat ik weet wat "traag" is.

Ik kan niet ervaren wat "glad" is zonder dat ik weet wat "ruw" is.

Dus tegenstellingen zijn een integraal deel van onze arena van activiteit, en ze zullen opduiken in ons wanneer we metafysica gebruiken om iets te creëren.

We roepen ze eigenlijk energetisch op in ons bewustzijn op het moment dat we kiezen voor een bepaald facet van het leven of van wie we zijn. Ze hoeven niet te verschijnen als onderdeel van onze gelokaliseerde of 'in het moment' ervaring, echter. Het besef dat ze bestaan is voldoende. Zelfs een herinnering eraan dient het doel. Het bestaan van tegenstellingen is een groot geschenk voor ons en is een automatisch ontstaan kenmerk van het metafysische proces van creatie.

Daarom, wanneer het tegengestelde van wat je probeert te manifesteren in je bewustzijn opkomt, wees dan dankbaar hierom want je dankbaarheid laat zien dat je precies weet wat er op dit moment gebeurt. Namelijk, de funderingen die het mogelijk voor je maken om te ervaren wat je hebt opgeroepen zijn dan gelegd.

Meer belangrijk, de positieve vibratie beïnvloedt het Contextuele Veld, bouwt de energetische handtekening van wat je verkiest te laten gebeuren. Dit alles is wat dankbaarheid magisch maakt. En er is een laatste noot die ik je wil meegeven in deze verkenning.

Het verklaart je eigen reden om te leven.

28.

Uiteindelijk, als je een nieuw niveau van meesterschap in mens-zijn bereikt, zul je merken dat wat je uiteindelijk wilt ervaren, vaak weinig te maken heeft met de fysieke elementen in het leven, en alles te maken heeft met de metafysische elementen.

Je hoogste verlangen zal niet gericht zijn op het hebben of doen van iets, maar eerder, het zijn van iets. Je zult verlangen meer begripvol, meer liefdevol, meer meelevend en zorgzamer, nog vrijgeviger en gevend te zijn, en zo vrolijker, vrijer van geest en welkom in ieders huis.

Kortom, u zult ernaar verlangen Goddelijkheid te tonen. Je zult willen ervaren, door de expressie ervan, wie je werkelijk bent.

Je zult je realiseren dat, wanneer je op momenten dit in het verleden hebt bereikt, je jezelf meer vervuld hebt gevoeld. De ervaring van pure gelukzaligheid - wat het onvermijdelijk effect van Zuivere Liefde is, die door u in uw omgeving is geprojecteerd.

Deze benadering van het leven kan je prioriteiten van de ene dag op de andere veranderen. Het zou de hele planeet in een oogwenk veranderen, zeker als de meesten onder ons deze prioriteiten zouden aannemen. Om een metafoor te gebruiken, het zou als een bliksemschicht bij heldere hemel zijn. Ons is verteld dat Overleven het fundamentele instinct van de mensheid is. Dit is een onjuiste informatie, maar dat is het algemene inzicht zoals het op dit moment is opgezet.

We hebben dit valse axioma van generatie op generatie doorgegeven, waardoor het veel te veel van onze individuele en collectieve, lokale en mondiale, kleine en grote beslissingen door de geschiedenis van onze soort beïnvloedde.

Als Overleven het basisinstinct was, zouden we niet het brandende gebouw in rennen.

Ik zal het uitleggen. Stel je voor dat iemand door de straat loopt en plotseling merkt dat een gebouw aan de linkerkant in brand staat. "Oh, mijn God!" roept ie uit, en in het volgende moment hoort men een baby huilen in het gebouw. Nu, blijft die persoon daar en denkt over dingen na? Weegt hij de kansen? ("Laten we eens kijken ... als ik daar in ren, kan ik verstrikt raken in de vlammen. Misschien vind ik die baby niet eens. Goh, ik vraag me af welke de kansen zijn dit te overleven...")

Nee, natuurlijk niet. Psychologische studies hebben aangetoond dat de gemiddelde persoon onmiddellijk het gebouw in zou rennen, zonder na te denken over de persoonlijke veiligheid. Dit komt omdat het fundamentele instinct van de mensheid niet overleven is - het is de uitdrukking van Goddelijkheid. De vraag op dat moment is niet of je zult leven of sterven, maar hoe je gaat leven of sterven. En die vraag beantwoordt zichzelf in een oogwenk juist omdat de reactie instinctief is.

Nu is het geheim van het leven om elk moment te zien als een Brandend Bouwend Moment. Het geheim om Pure Liefde in je leven te kunnen uitdrukken is je echte Basis Instinct te volgen: de uitdrukking van je ware Identiteit. Wanneer je de prioriteiten van je leven verandert in alles te zijn wat je werkelijk bent, heb je eindelijk de agenda van de ziel gevolgd. Je zult je de reden herinnerd hebben om te leven. En je zult je de waarheid over Goddelijkheid herinnerd hebben - dat is dat God alles geeft en er niets voor terug vraagt.

Je hebt het Goddelijke Dilemma opgelost. En diep van binnen, ben je er zeker van dat elk ander dilemma in je leven - en zelfs elk ander menselijk probleem op aarde - ook zou kunnen worden opgelost, als genoeg van ons zouden besluiten dat God pure liefde is, dat wij Pure Liefde zijn, en dat alles wat nodig is om onze individuele levens en de wereld te veranderen is: Pure Liefde te tonen.

Dat zal, verzeker ik je, de bliksemschicht bij heldere hemel zijn, want het zal de huidige politieke, economische, sociale, en spirituele mensheid meer rationaliseren over onze hele manier van leven. Het is om deze reden dat ik mensen heb aangespoord om deze bliksemschicht op een vreedzame, geweldloze, maar duidelijke en opzettelijke manier, waar en wanneer ze maar kunnen te doen oplichten

Rationalisaties overhoop halen is niet iets wat veel mensen op deze planeet graag zien gedaan worden. Ze willen niet dat iemand hun meest heilige overtuigingen aantast. Het maakt niet uit dat deze constructies en religieuze dogma's weinig hebben bijgedragen aan een wereld vrij van haat, geweld en angst. Het maakt niet uit dat deze morele waarden en leringen over God er niet in geslaagd zijn om lijden te elimineren, extreme armoede te verminderen, of zelfs maar een einde te maken aan de honger op onze planeet.

Zelfs als hun overtuigingen duidelijk en aantoonbaar ineffectief zijn in het produceren wat ze zouden moeten bewerkstelligen, houden de meeste mensen zich vast aan die overtuigingen met een koppige starheid die zowel schokkend als ontstellend is.

Wist u bijvoorbeeld dat, ondanks paleontologische en archeologische ontdekkingen van de afgelopen kwart eeuw, onderzoeken aantonen dat meer dan 40 procent van de bevolking van deze planeet blijft geloven dat de wereld niet meer dan tienduizend jaar oud is?

Mensen geloven wat ze willen of moeten geloven om hun eerder ingenomen standpunt te ondersteunen. In een opzienbarend aantal gevallen, is het echt een geval van "val me niet lastig met de feiten." Nergens is dit duidelijker zichtbaar dan in onze 4.300 religies.

We weten wat we weten over God en we willen niets anders horen.

En daar is een belangrijke reden voor. Ik heb het expliciet en ondubbelzinnig in het verhaal van dit boek. Onze gedachten over God vormen de basis van ons hele begrip van het Leven.

Daarom is het God Dilemma geen kleinigheid.

Maar ook al zijn veel mensen het erover eens dat onze soort nog steeds niet het vraagstuk van een Hogere Macht leerde, zelfs na honderdduizenden jaren een oplossing voor het God Dilemma misschien niet eens welkom is. Waarom? Omdat het de Grote Bliksemschicht-Opsteker aller tijden zou kunnen zijn, voor vele agnosten, atheïsten, en aanhangers.

Omdat de meeste mensen hun religieuze overtuigingen met rust willen laten, gaan we door een leven op te bouwen in het eerste kwart van de 21e eeuw met 1ste eeuwse spirituele hulpmiddelen.

- In de geneeskunde zou dit hetzelfde zijn als een operatie proberen uit te voeren met een zeer scherpe stok.

- In de technologie zou dit hetzelfde zijn als proberen een raket naar de maan te sturen met de vonk van een vuursteen.

- In de wetenschap zou het zijn alsof je een experiment probeert uit te voeren in het zwakke licht van een opening in een grot.

Maar onze religieuze overtuigingen ongemoeid laten zou logisch zijn als die instrumenten zouden werken. Maar het is ons niet toegestaan zelfs maar te vragen of ze werken. Het probleem ligt hem niet bij het gereedschap zeggen we tegen onszelf, het probleem is dat niet genoeg mensen het gebruiken.

Maar een scherp waarnemer zou beseffen dat het probleem precies het tegenovergestelde is. Het probleem is dat we ze gebruiken. En we gebruiken ze tegen elkaar. Dus hebben de instrumenten van onze oude religies (op zijn zachtst gezegd) bewezen niet effectief te zijn om te zorgen voor een wereld van vrede, harmonie, toereikendheid, en waardigheid voor iedereen.

Daarom eindigen we dit boek met dezelfde vraag als waarmee we begonnen: Wat is er mis hier?

Het is een vraag die we niet horen te stellen. We worden verondersteld hetzelfde te blijven doen en steeds weer hetzelfde te doen, in de verwachting een ander resultaat te krijgen. En dat, natuurlijk, is de klassieke definitie van krankzinnigheid.

Zoals een vlieg tegen een ruit, blijven we ons hoofd stoten tegen datgene wat we niet zien, of in ons geval, wat we weigeren te zien: dat er iets fundamenteel gebrekkig moet zijn in onze huidige overtuigingen over God, over het Leven, en over of we al veel verder zouden zijn in onze sociale en spirituele ontwikkeling.

Dus de vraag die zich opdringt is: Zijn we bereid de mogelijkheid te overwegen dat er iets is dat we niet volledig begrijpen over God, over het leven, en over Wie We Zijn - en of het begrijpen daarvan zou alles veranderen?

Zijn we bereid om nieuwe ideeën, nieuwe gedachten, nieuwe constructies binnen het menselijke verhaal, zelfs als ze aan de oppervlakte in tegenspraak lijken te zijn met wat we denken al te weten over God en het Leven? Kunnen we op zijn minst de mogelijkheden ervan onderzoeken?

De verkenningen hier hebben u de gelegenheid geboden om juist dat te doen. De suggestie is dat als er één ding is dat we kunnen doen (als genoeg van ons het doen) voor de toekomst van de mensheid, het aanmoedigen is van een nieuwe ethiek voor onze soort.

We hebben het over een nieuwe persoonlijke ethiek, een nieuwe zakelijke ethiek, een nieuwe politieke ethiek, een nieuwe economische ethiek, een nieuwe medische, educatieve, spirituele en seksuele ethiek.

Dit vereist, naar mijn gevoel, de omarming van een nieuw collectief idee over God, want zelfs zij die niet in God geloven, worden beïnvloed door de 8 van de 10 mensen die dat wel doen, en wiens ideeën over de Hogere Macht de ethische basis vormen van hun keuzes en beslissingen.

Ja, het overwegen en omarmen van een nieuw collectief gedragen idee over God zou een experiment zijn. We zouden het moeten proberen om te zien of het werkt. Maar ik heb er deze gedachte over:

Net als de man die zei dat de aarde om de zon draait, net als de man die zei dat ziektekiemen bestaan en dat we daarom instrumenten moeten steriliseren, zoals de vrouw die volhield dat springende genen geen "junk DNA" zijn... als we allemaal zouden besluiten om Ideeën-Helden te zijn, zouden we het ongelofelijke in het geloofwaardige kunnen veranderen.

Alles op Aarde zou van de ene op de andere dag ten goede kunnen veranderen.

Als genoeg mensen zich bewust werden van en zich open stelden voor en een nieuwe definitie van God, waarbij de Hogere Macht wordt gezien als een zelfbewuste, pure en ongedifferentieerde energie die zich manifesteert als een gevoel, en dat gevoel Pure Liefde Is

.

Ieder mens is de spirituele en fysieke essentie van Pure Liefde, en ieder persoon kan die energie uitdrukken door bewust bezig te zijn met het samenvoegen van menselijke emoties en Goddelijke gevoelens, en dan die energie te projecteren in de wereld op alle belangrijke momenten van het leven.

Daar is het, in 107 woorden. De twee paragrafen hierboven hebben al deze bladzijden samengevat en ons voorzien van wat misschien wel de formule is die we zochten, waar we naar op zoek waren. U zou, als u dat zou willen, een manier kunnen vinden om die 107 woorden met anderen te delen.

Ik begrijp dat je een Idee-Held moet zijn om het te doen, maar is dat niet een perfecte beschrijving van jou? Dat moet wel, anders had je dit boek nooit afgemaakt.

Nawoord

Dank u dat u deze reis met mij hebt gemaakt. Het is een bron van inspiratie voor me om te weten dat er overal Ideeën-helden zijn, bereid om te kijken en te onderzoeken, om te porren, om sommige oude ideeën en oude overtuigingen uit te dagen en zelfs te veranderen en om te zien of er niet een nieuwe manier is om als soort verder te gaan op weg naar een onzekere toekomst.

Als onderdeel van onze verkenning nodigde ik jullie uit om een beetje met een idee te spelen, te kijken welke gedachten door je hoofd gingen over hoe een nieuw geloofssysteem eruit zou kunnen zien als je je eigen religie zou beginnen.

Ik ben nu nieuwsgierig naar iets. Toen je deze uitnodiging overwoog, werd het je toen duidelijk dat je echt heel concrete ideeën hebt over God? Of, omgekeerd, heeft u ervaren dat u over deze Hogere Macht niet eerder dacht op zo'n specifieke manier?

In dit Nawoord wil ik nu graag een blik werpen op misschien wel enkele van uw bedenkingen.

* Als u uw eigen religie zou scheppen, zou die dan pragmatisch of dogmatisch zijn? Dat wil zeggen, zou het ruimte bieden voor variaties in de praktische toepassing van uw religieuze boodschappen als mensen groeien in hun begrip van het leven?

- Of zou het van iedereen eisen om nooit af te wijken van enig principe of lering in zijn canon?

Wat denk je dat het beste zou werken om van de wereld een betere plaats te maken?

* Als jij je eigen religie zou creëren, zou die dan inclusief of exclusief zijn? Dat wil zeggen, zou er ruimte zijn voor mensen met verschillende ideeën, seksuele gearardheid of verschillende doelstellingen in hun spirituele en wereldlijke leven?

- Of zou het onwrikbare aanhankelijkheid vereisen aan één manier van leven en slechts één manier?

Wat denk je dat het beste zou werken om van de wereld een betere plaats te maken?

* Als u uw eigen religie zou creëren, zou het dan verklaren dat mensen niet meer zijn dan alleen zoogdieren, maar spirituele entiteiten zijn, bestaande uit de fundamentele energie die de bron is van al het leven?

- Of zou het verkondigen dat zij die zich inbeelden zelf gemaakt te zijn van dezelfde energie die het leven voortbrengt, instrumenten van het kwaad zijn?

Wat denk je dat het beste zou werken om van de wereld een betere plaats te maken?

* Als jij je eigen religie zou creëren, zou die dan tolerantie, acceptatie en liefde voor hen die er niet bij willen horen aanmoedigen?

- Of zou het oproepen tot oordeel, veroordeling, en eeuwige straf voor iedereen die het niet omarmt?

Wat denk je dat het beste zou werken om van de wereld een betere plaats te maken?

* Tenslotte, als je je eigen religie zou creëren, het dan duidelijke en ondubbelzinnige instructies bevatten over de aard en het gebruik van de Hogere Macht waarop het vermoedelijk gebaseerd zou zijn?

-Of zou het zulke formules verborgen houden en buiten bereik voor iedereen behalve de meest elitaire leden?

Wat denk je dat het beste zou werken om van de wereld een betere plaats te maken?

Voordat we afscheid nemen, mag ik nu meedoen aan het Gedachte Experiment?

Ik wil graag mijn antwoorden geven op de vragen van hoofdstuk 5.

Kijkt u maar wat u ervan vindt.

Als ik verantwoordelijk diensthoofd van het universum was en alles op mijn manier kon doen, dan is dit het perspectief dat ik zou bieden na mijn 76 jaar op deze planeet, bekeken vanuit waar ik me bevind in mijn evolutieproces:

Vraag #1: Waaruit bestaat de Hogere Macht die sommigen van ons "God" noemen?

Is het een individuele Spirituele Entiteit, zoiets als een reusachtig menselijk wezen, met bepaalde kenmerken die herkenbaar zouden zijn voor, of zelfs zouden kunnen lijken op onze soort?

Mijn antwoord: In mijn religie zou het element of aspect van de Ultieme Werkelijkheid dat veel mensen God noemen niet beschreven worden als een enkelvoudige entiteit op de manier waarop de meeste mensen de term gebruiken.

- Het zou niet worden gezien als een enorme, grote "persoon", met menselijke mannelijke of vrouwelijke fysieke kenmerken, noch onderworpen aan menselijke emotionele ervaringen zoals angst, woede, ontsteltenis, goedkeuring, instemming, of behoefte van welke aard dan ook.

- Het zou ook niet worden gedefinieerd als een kracht zonder zelfbewustzijn of bewustzijn (zoals, bijvoorbeeld, de zwaartekracht). In plaats daarvan zou het worden gedefinieerd als een zelfbewuste energie - een essentiële essentie die zich bewust is van zichzelf.

Zie dit op dezelfde manier als je een gedachte zou kunnen opvatten. Je gedachte is geen persoon, het is een energie. Maar het is zich bewust van zichzelf. Je kunt denken over waar je aan denkt. Je kunt zelfs een gedachte hebben over waar je een gedachte over had.

Je kunt hiermee zo ver in deze spiegelzaal gaan als je maar wilt. Dat komt in de buurt van wat ik bedoel als ik zeg dat God een zelfbewuste energie is die zich bewust is van zichzelf.

Mijn religie zou ook onderwijzen dat deze energie de Signatuur Vibratie van de kosmos is, een bepaalde en zeer specifieke frequentie modulatie die deel uitmaakt van zowel de oorsprong als het organiserende principe van alles, fysiek en niet-fysiek.

Als ik metaforisch zou spreken, zou ik God zelfs "de stamcel van het universum" kunnen noemen.

We hebben in relatief recente tijden geleerd dat alle levende dingen stamcellen worden genoemd.

Dit zijn de vroegste cellen die zich in een fysiek lichaam vormen.

Ze hebben zelf geen specifieke kenmerken, maar dragen de codering voor elk mogelijk kenmerk.

Uiteindelijk differentiëren deze ongedifferentieerde cellen zich, waardoor specifieke elementen van verschillende lichaamsdelen worden samengesteld.

Gebruik makend van de kracht van analogie, zou God beschreven kunnen worden als een essentiële essentie die differentieert om alles te worden wat we fysiek en metafysisch noemen.

Dus, God is de Bron van alles en heeft daarom niets nodig.

Mijn religie zou ook leren, dat God niet alleen de bron van alles is, maar de substantie van alles.

De Bron en de Substantie vat het vrij goed samen samen.

Dit betekent dat het idee dat "scheiding" bestaat in het universum een misverstand zou zijn.

Wij zijn noch gescheiden van, noch anders dan God, net zo min als een golf die over het oppervlak van de oceaan rolt gescheiden is van Oceaan zelf.

Het is een ontstaan van de oceaan in een bepaalde vorm, en het trekt zich terug in de oceaan als zijn individuele expressie voltooid is. De metafoor is een perfecte beschrijving van onze relatie met het Goddelijke.

Mijn religie zou leren dat God de oorspronkelijke vormloze vorm is van deze Essentiële Essentie, die, als ze wordt uitgedrukt en geprojecteerd, een uniek, enkelvoudig en specifiek effect genereert, dat wat voelende wezens een "gevoel" zouden noemen.

Mensen die hebben ervaren dat ze zijn aangeraakt door God hebben duizenden jaren geprobeerd dit gevoel te beschrijven of te karakteriseren. Zij hebben consequent woorden gebruikt die, samengevat, kunnen worden teruggebracht tot de enkele zin die ik gekozen heb: Pure Liefde. In minder woorden zou mijn religie dus verklaren dat God Zuivere Liefde is.

Vraag #2: Wat is zijn verlangen? Als God niets nodig heeft, heeft God dan verlangens?

Mijn voorgestelde antwoord: Ja. Behoeften en verlangens zijn niet hetzelfde. Mijn religie zou onderwijzen dat het de wens van het Goddelijke is om voortdurend te creëren, als een middel om het wonder van zijn essentie te ervaren.

Toch is het leven geen 'quid pro quo' regeling. God scheidt niet om iets terug te krijgen van datgene wat God schept. God scheidt om er plezier in te hebben. Dat is wat God terugkrijgt: Puur plezier. Dus God hoeft niet iets terug te eisen van datgene wat God creëert, noch decimeert God datgene wat er niet in slaagt terug te geven wat God eist.

God ervaart de schepping, zou ik zeggen, door in alle voelende wezens de kracht te leggen om collectief hun uiterlijke werkelijkheid te scheppen, en om individueel hun innerlijke ervaring van alle externe gebeurtenissen en omstandigheden te creëren, allemaal door het uitoefenen van de vrije wil.

Het verlangen om te scheppen is ingebakken in alle levende wezens, die nooit gelukkiger zijn dan wanneer ze bezig zijn met een creatieve activiteit, of het nu gaat om iets bouwen, iets proberen, iets produceren, iets uitvinden, iets ontwerpen, iets tekenen, iets schilderen, iets componeren, iets koken, iets zingen, iets schrijven of gewoon meubels herschikken in de woonkamer of de bloemen in een vaas of het sorteren van het voedsel in de koelkast.

Niets geeft ons meer voldoening, niets geeft ons meer vervulling, niets geeft ons meer plezier dan zelfexpressie in welke vorm dan ook.

Zo is het ook met God.

Een belangrijk aspect van deze vraag over Gods "verlangens" is dit: Is het Gods verlangen om zielen te straffen met de eeuwige verdoemenis van eeuwig en onbeschrijflijk lijden als men aan Gods mandaten ongehoorzaam is? Heeft God wel mandaten (in tegenstelling tot verlangens)?

Mijn godsdienst zou leren dat het antwoord op beide vragen "nee" is. Het zou voorstellen dat, gezien het feit dat God Pure Liefde is, God noch de behoefte noch de wens heeft om iemand te straffen voor het niet doen wat God wil, omdat er niets is dat God van ons wil of eist om volmaakt gelukkig te zijn, net zo min als wij iets nodig zouden hebben of eisen van een driejarige (laat staan een baby).

Mijn godsdienst zou leren dat we baby's zijn in de ogen van God. En zelfs als we dat niet waren, zou God geen reden hebben om ons te "straffen" voor gedrag dat alleen diegenen die niet volledig begrijpen wie ze zijn en waarom ze hier zijn zouden vertonen. Zelfs in menselijke rechtssystemen kunnen volwassenen "onschuldig" worden bevonden op grond van krankzinnigheid.

Als we voldoende slim en meedogend genoeg zijn om zo'n bewustzijn te creëren aangaande de onschuld van personen die niet in staat zijn helder te denken, zou God dat dan ook niet des te meer doen?

Sommige andere religies hebben geleerd dat God ons zal straffen voor "overtredingen," zelfs als die overtredingen verschillen van tijd tot tijd, van plaats tot plaats en van cultuur tot cultuur. Maar zou het kunnen dat wij een jonge beschaving zijn die nog worstelt om zichzelf te vinden en te beslissen wat wij "goed" en "fout" vinden, laat staan wat God denkt?

Om maar een voorbeeld te geven, is het ruilen van seksueel genot voor geld goed of niet goed? Is het legaal of illegaal? Nou, dat hangt af van waar je woont, is het niet? Bordelen opereren volledig legaal in bepaalde districten in Nevada in de Verenigde Staten. En, natuurlijk, Amsterdam, in Nederland, is beroemd om zijn rosse buurt in een stad waar prostitutie niet alleen legaal is, het heeft een vergunning en is gereguleerd en belast als een bron van inkomsten door de overheid. Ook andere menselijke activiteiten zijn legaal geacht op een bepaalde plaats of op een bepaald moment in de menselijke geschiedenis, en niet op een ander, omdat mensen blijven verschillen in hun definitie van wat goed is en wat fout.

Mijn religie zou leren dat God heel goed het proces begrijpt waardoor een beschaving in de kosmos evolueert, en geen zielen straft die deelnamen aan dat proces voor gedrag dat zij vertoonden op de reis naar hun volgende begrip.

Vraag #3: Wat is het nut van de Hogere Macht? Kan het zelfs "gebruikt" worden?

Mijn voorgestelde antwoord: Mijn religie zou zeggen dat de Hogere Macht enorm nuttig is als het wordt gebruikt met intentie en aandacht, doel en focus.

- De religie zou ook delen dat God noch toestaat noch afkeurt, noch groen of rood licht geeft, om specifieke voorvallen of omstandigheden op te roepen in het leven van voelende wezens, waar dan ook in de kosmos, maar, zoals ik al zei, alle voelende wezens de vrije wil geeft om dat te doen.
- De religie zou waarschuwen dat zoals alle macht, Vrije Wil kan worden gebruikt op manieren die bedoeld of onbedoeld, welkom of onwelkom, resultaat opleveren, goed of niet goed, gemeten naar menselijke maatstaven.
- De religie zou leren hoe de Hogere Macht te gebruiken om alleen bedoelde gebeurtenissen en omstandigheden te manifesteren en... zelfs wat mensen wonderen zouden noemen.
- Mijn religie zou ook onderwijzen dat God's energie - die wij treffend onze Hogere Kracht noemen, bedoeld is om gebruikt te worden, en dat het ter beschikking is gesteld aan alle voelende wezens in de kosmos als het primaire gereedschap om te creëren, zowel in hun uiterlijke collectieve realiteit als hun innerlijke individuele realiteit.

Dus hoe zit dat allemaal met jou? Enige bezwaren? Enige instemming? Misschien ervaart u een beetje van beide. Misschien kunt u zich niet in het hele pakket vinden, maar zijn er een paar elementen waar u het mee eens bent.

De kunst is om het gesprek hier niet te laten stoppen.

Zo zou hier nog een gedachte heilzaam kunnen worden geuit. Het idee dat een persoon of een bedrijf of een organisatie of een religie die Pure Liefde uitdrukt niets nodig heeft, wil, vereist, verwacht, en zelfs hoopt op niets, in ruil voor zijn uitdrukking. Dit betekent niet dat niets openlijk en vreugdevol zou worden geaccepteerd als het vrijelijk en vreugdevol door de wereld als tegenprestatie zou worden aangeboden.

Het is inderdaad een daad van Zuivere Liefde om de geschenken van het leven gracieus en genadig te ontvangen, want het ontvangen van het liefdevolle aanbod van anderen geeft hen de gave om een deel van zichzelf dat hen vreugde brengt uit te drukken.

Het zou de antithese van zuivere liefde zijn als het liefdesaanbod van een ander iets was waarvan de gevers van Zuivere Liefde vonden dat ze het niet konden accepteren, omdat het niet nodig was of verwacht werd.

Het is één ding om niets te verwachten in ruil voor wat je geeft, het is een ander om af te wijzen wat je wordt aangeboden. Dat stopt het proces van Goddelijke Circulatie. Dus sta jezelf toe om de geschenken van het leven met evenveel vreugde te ontvangen als je ze geeft.

Het zou geweldig zijn om dit allemaal te blijven bespreken, als we met onze hoogste ideeën ons leven en onze wereld zouden kunnen helpen veranderen. Je kunt me vinden op

www.NealeDonaldWalsch.com

Daar kunnen we voortdurend van gedachten wisselen over manieren om God te begrijpen en interactie te creëren met God. Als je een bepaalde vraag hebt over de inhoud hier, of in het oeuvre dat ik heb geproduceerd met betrekking tot de publicatie van mijn eerdere Conversations with God serie boeken, vind je me regelmatig op het Ask Neale platform.

Je kunt me ook vinden op mijn Facebook pagina:

<https://www.facebook.com/NealeDonaldWalsch>

Voel je vrij om in contact te blijven als het je dient om dat te doen.

Met pure liefde,

Neale

IS HET GEMAAKT VAN LIEFDE?

Ik weet niet of mijn god
hetzelfde is als jouw god:

Is het gemaakt van liefde?
Wil het voor jou
wat jij voor jezelf wilt?
Komt het naar jou
met geopende handen,
niets vragend,
maar klaar voor alles?

Fluistert het je toe
over Licht en van Stilte,
en wijst het je in de richting van
een van de paden
die je daar brengen?

Herinnert het je
aan je Zien?
Herinnert het je
aan je Weten?
Herinnert het je
aan de zachtste minnaar
die je ooit hebt gedroomd,
die een vermoeidheid streelt
uit je hart?

Is het ooit te laat?

Is het ooit weg?

Is het gemaakt van liefde?